

CARTEA SERBĂRILOR ȘCOLARE

Vasile Poenaru

Editura CORESI

CARTEA SERBĂRILOR ȘCOLARE

*15 scenete și 70 de poezii
pentru elevii claselor I-VIII*

Vasile Poenaru

CARTEA SERBĂRIILOR ȘCOLARE

***Scenete și poezii pentru serbări
la clasele I–VIII***

Cântecele aferente lucrării se descarcă **de aici:**

[http://www.coresi.net/eCarteaGratuita/
CarteaSerbarilorScolare_Cantecele/](http://www.coresi.net/eCarteaGratuita/CarteaSerbarilorScolare_Cantecele/)

Editura CORESI

Coperta: **Delia Eftimie**

© Editura CORESI. *Toate drepturile rezervate.*
Editura CORESI este marcă înregistrată a S. C. CORESI SRL, J 40/527/1991.
Adresa: Editura CORESI, CP 1-477, București
Telefon/fax: 021 223 2012; 021 223 2015
Internet: www.coresi.net
E-mail: coresi@coresi.net

Cartea Serbărilor Școlare a fost distinsă cu premiul Asociației București a Uniunii Scriitorilor din România.

Fotografiile îi reprezintă pe micii actori de la Școala cu clasele I-VIII „Axente Sever” din Aiud sub îndrumarea doamnelor Ana-Maria Maier și Natalia Bardi, cărora li se datorează și fotografiile. Autorul și Editura le mulțumesc și pe această cale, atât elevilor, cât și cadrelor didactice, care au pus în scenă câteva piese din prezentul volum.

ISBN 978-973-137-127-6

Made in Romania

Cântecele aferente lucrării se descarcă [de aici](http://www.coresi.net/eCarteaGratuita/)

<http://www.coresi.net/eCarteaGratuita/>
CarteaSerbarilorScolare Cantecele/

Prefață

*Prezenta lucrare se adresează elevilor din clasele I–VIII, precum și cadrelor didactice care predau la aceste clase. Scenetele și poeziile cuprinse în **Cartea Serbărilor Școlare** pot fi atât un suport pentru organizarea serbărilor pentru clasele I–VIII, cât și o lectură instructivă pentru perioada vacanțelor.*

***Cartea Serbărilor Școlare** s-a născut ca răspuns la numeroasele solicitări venite pe adresa Editurii încă din anul 1990 din partea cadrelor didactice. Lucrarea oferă material pentru șapte serbări:*

- **Serbarea Abecedarului;**
- **Serbarea de Ziua Copilului;**
- **Serbarea de sfârșit de an școlar;**
- **Serbarea de Ziua Națională;**
- **Serbarea de Crăciun;**
- **Serbarea de Ziua Femeii;**
- **Serbarea de Paști.**

Am căutat să punem la dispoziția elevilor, învățătorilor și diriginților un material bogat și adecvat, pe care să îl poată folosi în completarea materialelor adunate de ei în decursul timpului. Orice serbare școlară este o sărbătoare, atât pentru elevi, cât și pentru dascălii lor și, nu în ultimul rând, pentru părinții elevilor. Iar pregătirea unei serbări este un

excelent prilej de a pune în valoare imaginația și creativitatea fiecăruia – elev sau profesor.

Avem convingerea că apariția cărții de față poate stimula elevii să participe la organizarea serbărilor. Pentru aceasta, pe toți cei care urmează să ia parte la serbare, învățătorul sau dirigintele îi va invita să citească tot materialul aferent serbării respective. Pe baza acestei lecturi, fiecare poate veni cu propuneri privind: alegerea scenetei, repartizarea rolurilor, alegerea recitatorului pentru fiecare poezie în parte, transformarea poeziilor în cântece prin găsirea unor melodii adecvate, realizarea decorurilor, a costumelor, alegerea recuzitei. Implicarea elevilor în organizarea serbărilor le va stimula talentul, creativitatea, le va solicita imaginația și inteligența, va permite manifestarea personalității fiecăruia.

Atât scenetele, cât și poeziile au un grad diferențiat de dificultate, deoarece s-a avut în vedere segmentul de vârstă al cititorilor: 6–15 ani. Temele abordate sunt foarte variate: dragostea și respectul față de părinți, bunici, învățători și profesori, recunoștința față de cei care ne învață carte, credința în Dumnezeu, respectarea valorilor morale, iubirea față de semenii, iubirea de țară, răsplata pentru munca temeinică făcută, generozitatea, modestia, cinstea, înțelepciunea, cum-pătarea, bucuria jocului și a vacanțelor și multe altele.

Câteva recomandări

- Decorurile și costumele se vor realiza după posibilități. Pentru decoruri se pot folosi planșe mari din carton – pe care se vor desena peisajele adecvate –, ce se vor amplasa pe fundalul scenei. La nevoie, se poate renunța complet la decor, urmând ca „Povestitorul” sau un prezentator să descrie în cuvinte cadrul în care urmează să se desfășoare acțiunea. Costumele, de asemenea, se pot realiza cu cheltuieli minime, folosind articole de vestimentație deja existente, care, cu un mic efort de imaginație, se pot adapta la nece-

sitățile serbării. Pentru confecționarea costumelor, se poate folosi cu succes hârtia creponată – ieftină și ușor de utilizat.

- Rolurile într-o scenetă pot fi interpretate de elevi de vârste diferite. Unele roluri pot fi interpretate de învățători sau profesori.

- Dacă situația o cere, se poate renunța la unele personaje sau pasaje din scenete (de exemplu, în cazul scenetei „Eu știu că tu ești Moș Crăciun“, se poate renunța la o parte din povești, dacă sceneta pare prea lungă).

- Unele poezii (cum ar fi textele noi pentru cântecele tradiționale de Crăciun și de Paști) pot fi recitate sau pot fi cântate pe melodiile cunoscute. De exemplu, „Zurgălăi“ pe melodia „Jingle Bells“, „Noapte de har“ pe melodia „Stille Nacht, heilige Nacht“, „O, brad iubit“ pe melodia „O, Tannenbaum“ („O, brad frumos!“) și așa mai departe.

- Poeziile mai lungi și acelea unde este prezent dialogul pot fi interpretate de doi sau mai mulți elevi.

- Selectarea poeziilor și a scenetelor ce urmează a fi prezentate la serbare se poate face fără a se ține cont de secțiunile cărții, care au numai un rol orientativ. Astfel, se poate alege, spre exemplu, o scenetă din secțiunea „Serbarea de sfârșit de an școlar“ pentru a fi pusă în scenă de Ziua Copilului etc. Învățătorii, diriginții, profesorii au deplină libertate de a decide în acest sens. Textele pot fi, de asemenea, adaptate în funcție de nivelul fiecărei clase. Iar sugestiile copiilor în această problemă vor fi cu siguranță foarte interesante.

Considerăm că organizarea unei serbări școlare poate fi și un prilej de atragere a elevilor spre lectură, spre genurile liric și dramatic. Prin îndrumarea dumneavoastră, stimați învățători și profesori, dintre elevii care vor juca mici roluri în serbările școlare se vor ridica actorii, poeții și dramaturgii de mâine.

Cânteccele aferente lucrării se descarcă [de aici](http://www.coresi.net/eCarteaGratuita/CarteaSerbarilorScolare_Canteccele/):

[http://www.coresi.net/eCarteaGratuita/
CarteaSerbarilorScolare_Canteccele/](http://www.coresi.net/eCarteaGratuita/CarteaSerbarilorScolare_Canteccele/)

SERBAREA ABECEDARULUI

Cânteccele aferente lucrării se descarcă [de aici](http://www.coresi.net/eCarteaGratuita/CarteaSerbarilorScolare_Canteccele/):

[http://www.coresi.net/eCarteaGratuita/
CarteaSerbarilorScolare_Canteccele/](http://www.coresi.net/eCarteaGratuita/CarteaSerbarilorScolare_Canteccele/)

Învățătoarea mea

Mi-ai pus creionu-n mână:
M-ai învățat să scriu.
Ești zâna mea cea bună.
Ca tine vreau să fiu!

Să-ndrum și eu copiii
La carte, deși-i greu.
Lumină vadă fiii
Românilor mereu!

Mi-ai pus creionu-n mână:
Mi-ai pus pe frunte-o stea.
Ești zâna mea cea bună,
Învățătoarea mea!

Știu de-acuma să citesc

Scumpă Doamnă-nvățătoare,
Vă aduc o floare-n dar:
Acum nu mai simt mirare
Privind în Abecedar!

Toate literele-n carte
Sub privirea mea vorbesc –
Îmi spun c-o să-ajung departe:
Știu de-acuma să citesc!

Doar așa voi crește mare,
De ne-nvins ca un stejar.
Scumpă Doamnă-nvățătoare,
Vă aduc o floare-n dar.

A e sunet de-nceput

A e sunet de-nceput:

A deschide alfabetul.

Doamna noastră a știut,
Explicându-le cu-ncetul,

Să aducă pas cu pas
Literale-n fața noastră;
Și în suflet ne-au rămas
Cu privirea ei albastră.

Și mereu, când spunem **A**,
Chipul drag în gând ne-apare
Blând și cald, o dulce stea:
Doamna noastră-nvățătoare.

Curcubeul

Eu iubesc culoarea roșie:
Îmi plac florile de mac.
Și, de mă privești întruna,
Mă-nroșesc de tot și tac.

Admir și portocaliul:
Îl numesc oranj în zori.
Când desfac o portocală,
Nu mai vreau alte culori!

Cinste ei, culoarea galben:
Soarele ce dă lumina.
Raza-i caldă n-are seamăn
Și îmi bucură grădina.

O, dar și culoarea verde!
O găsesc la orice pas –
În pădure-n toiul verii
Nu îmi vine s-o mai las.

Mă pierd în culoarea-albastră:
E în ochii mamei mele
Și de-aceea-mi pun în glastră
Un buchet de albăstrele.

De mă joc cu indigoul,
Scriu în șapte exemplare
Vreo poveste-nchipuită,
Când nu ies la o plimbare.

Seara, violet e cerul,
Când mă plimb cu bicicleta
Și iubesc, din cauza-asta,
Floarea zisă Violeta.

Povestind acestea, eu
Pot să-mi amintesc ușor
Ce culori în curcubeu
Scutur stropii unui nor.

Lunile anului

IANUARIE-i lună rece,
FEBRUARIE iute trece,
MARTIE-i plin de ghiocei,
APRILIE naște miei,
MAI ne-aduce numai floare,
IUNIE – vacanța mare!
IULIE-i cuptor de soare,
AUGUST cară în hambare,
SEPTEMBRIE cheamă la carte,
OCTOMBRIE rodu-l împarte,
NOIEMBRIE-i tare noros,
DECEMBRIE naște pe HRISTOS.

Zilele săptămânii

LUNI mă scol cu chef de școală,
MARȚI am mintea mai domoală,
MIERCURI gândul mi-e departe,
JOI citesc o scurtă carte.
VINERI de joacă-mi descântă,
SÂMBĂTĂ joaca mă-ncântă,
DUMINICĂ joaca-i sfântă.

Oaia doar o vorbă știe

Oaia doar o vorbă știe
Și-o tot strigă pe câmpie:
Beee! Beee!

Bucuroasă pare ea
Că-a trecut deja de A.
Beee! Beee!

Zăpăcită cum mai e,
Nu-l găsește și pe C:
Beee! Beee!

Printre miei, sub cer, zglobie,
Ea citește doar ce știe:
Beee! Beee!

Bursucii și Grivei

Trei bursuci s-au bucurat
Că sunt tari la număr
Și-au pornit-o spre Grivei,
Înarmați cu oase trei,

Să-i propună,-n glas mieros,
Târgul cel mai rușinos:
Să „numere“ ei cu glas tare
Ouăle de prin cuibare,

Iar Grivei să stea în tindă
Somnoros – și să pretindă
Că nu vede, prin urmare,
Nicio urmă de mișcare.

Dar Grivei, cățel cu școală,
Are altă socoteală.
Iar el numără cât zece:
Niciun bursuc nu-l întrece.

Și așa, ca „epilog“
(Zis și „partea de sfârșit“),
Vă transcriu, cu un chibrit,
Prea încinsul dialog:

BURSUCII:

„Unu–doi, unu–doi,
Ai văzut bursuci ca noi?“

GRIVEI:

„Trei–patru, trei–patru,
Stați pe loc, că–ncep să latru.“

BURSUCII:

„Cinci–șase, cinci–șase,
Nu lătra, că–ți dăm trei oase!“

GRIVEI:

„Șapte–opt, șapte–opt,
Cuibaru–l păzesc mort–copt!

Nouă–zece, nouă–zece,
De Grivei nimeni nu trece.“

Buzunarele

Mamă scumpă, sunt cuminte
Și-am să-ți fac o rugămintă:
Eu aș fi puternic tare,
De-aș avea opt buzunare.
Pantalonii mei cei roși
Tare-ar vrea să le mai coși
Buzunarul pentru pietre,
Ca să-aprind vreo șapte vetre,
Buzunarul pentru oase,
Să-i duc lui Grivei vreo șase,
Buzunarul pentru gume
Ca să mă tot țin de glume,
Buzunarul pentru timbre:
Toți colegii vor să schimbe,
Buzunarul pentru broaște,
Că-apar multe după Paște,
Buzunarul pentru boabe,
Să hrănesc vreo șapte gloabe,
Buzunarul pentru carte,
Ca să-mi fac în viață parte,
Buzunarul de dulceață,
Să fiu dulce-ntreaga viață.

De ce se-nvârte Terra?

De ce se-nvârte Terra?
De ce sunt stele-n cer?
De ce se-opresc și ziua
Și joaca? Ce mister!

De ce nu-i numai soare,
Lumină, fără nor?
N-aș vrea somn, nici mâncare!
Doar m-aș juca de zor!

Joaca ar fi eternă
Și n-ar mai trebui,
Cu fruntea grea pe pernă,
Să-aștept o nouă zi.

Alfabetul animat

*Sceneta
pentru părinți și învățători,
jucată
de cei mai tineri cititori.*

PERSONAJELE:

Povestitorul

Litera A, costumată în Albină

Litera Ă, costumată în trântorul „Ăăă...”

Litera Â, costumată în gândăcelul „Â“

Litera B, costumată în Buburuză

Litera C, costumată în Cocoș

Litera D, costumată în Drumețul cu Desagă

Litera E, costumată în Elefant

Litera F, costumată în Furnică

Litera G, costumată în Greier

Litera H, costumată în Hribul Haralambie

Litera I, costumată în Iepure

Litera Î, costumată în Înger

Litera J, costumată în Jaguar

Litera K, costumată în greutatea de 1 Kg

Litera L, costumată în Lup

Litera M, costumată în Maimuță

Litera N, costumată în Narcisă
Litera O, costumată în Omidă
Litera P, costumată în Păpădie
Litera Q, costumată în „Quebec“ – balonul cu
sfoară lungă
Litera R, costumată în Rac
Litera S, costumată în Schior
Litera Ș, costumată în Șoricel
Litera T, costumată în Taur
Litera Ț, costumată în Țap
Litera U, costumată în Uliu
Litera V, costumată în Veveriță
Litera W, costumată în păpușa Wanda
Litera X, costumată în copilul cu Xilofon
Litera Y, costumată în cheița Yale
Litera Z, costumată în Zână

Toate personajele vor purta pe piept și pe spate câte un carton mare cu litera reprezentată de fiecare. Costumația nu e obligatoriu să fie completă: se pot folosi și numai câteva elemente care să sugereze personajul reprezentat.

POVESTITORUL

(În fața cortinei)

Dragii noștri spectatori,
Mame, tați, frați, verișori,
Fiți cu noi îndurători!

Anu-ntreg am cercetat
Cartea toată,-n lung și-n lat –
Literale le-am aflat.

Le-am văzut, le-am cunoscut,
Pe hârtie le-am țesut,
Le-am dat viață, le-am crescut.

Acum vi le-nfățișăm
Și de n-om ști să jucăm,
De ne mai și încurcăm,

Fiți cu noi îndurători –
Mame, tați, frați, verișori,
Dragii noștri spectatori.

*(Se ridică, încet, cortina. Apare o poiană într-o pădure,
plină de flori, bine luminată.
Intră Litera A, costumată în Albină.)*

LITERA A

Eu sunt A de la Albina.
Am în fagurii-aurii
Alba miere și lumina
Soarelui în orice zi.

(Intră Litera Ă, costumată în trântorul „Ăăă...”. Vorbește târăgănat și cu ezitări.)

LITERA Ă

Eu sunt trântorul zis „Ăăă...”
Ce săăă spun... Căăă, de măăă-ntrebi,
Eu o săăă-ți răăăspund tot – Ăăă...
Căăă... mai bine-ți vezi de trebi!

(Intră Litera Â, costumată în gândăcelul „Â“.)

LITERA Â

Între voi mă voi vâri,
Că eu sunt Litera Â:
Â din „gând“, din „blând“, din „vânt“;
Gândăcelul din „cuvânt“.

LITERELE A, Ă, Â

(Dansează, rotindu-se în cerc.)

A, Ă și Â din A:
Trei vocale știm deja!

Apă, aer, vară, cânt,
Sfântă-i viața pe Pământ!

(Ies. Intră Litera B, costumată în Buburuză.)

LITERA B

Eu sunt B, o Buburuză
Bine-ascunsă-ntre bujori!
Ba-s bondoacă și ursuză,
Ba joc bâza printre flori.

(Intră Litera C, costumată în Cocoș.)

LITERA C

Eu sunt C de la Cocoș,
Cânt în zori cu încântare,
Că mi-e dat din moși-strămoși
Să mă bucur când e soare!

(Intră Litera D, costumată în Drumețul cu Desagă.)

LITERA D

Dragi drumeți! Cu-a mea desagă
Doldora... de orișice,
Drumeția doar mi-e dragă!
Descifrați-mă: sunt D.

LITERELE B, C, D

(Se prind de mâini și se rotesc în ritm de dans.)

Trei consoane – B, C, D,
Au pornit-o repede
Să alerge pe câmpii
Și să sufle-n păpădii.

LITERA E

(Strigă din culise – la început ca un ecou.)

E! E! E! Cine mă cere?
O consoană poate fi:
Singură-a pornit, măi vere,
Și dorește-a se rosti!

(Intră Litera E, costumată în Elefant.)

LITERA E

Eu sunt E! Mare și tare:
Port consoanele-n spinare!
Duc consoanele-n oraș,
Mai puțin consoana... Haș!

(Intră Litera F, costumată în Furnică.)

LITERA F

Oare E ce vrea să zică?
Decât mine nu-i mai tare!

Eu sunt F (ef) de la Furnică,
Dar îl duc pe E...-n spinare!

(Ies literele B, C și D. Intră Litera G, costumată în Greiere.)

LITERA G

Fie-ți milă, Furnicuță,
De un G... – Greier în frig.
Vara-s gras și-am glas, drăguță,
Dar acum, de foame strig!

(Intră Litera H, costumată în ciupercă: Hribul Haralambie.)

LITERA H

Sunt Haralambie, un hrib;
Am eu haz, dar râd cam știrb!
Greiere, nu mă-ntrista:
Nu mă lua drept... hrana ta!

LITERELE E, F, G, H

(Se țin de mâini și cântă, rotindu-se în cerc.)

Suntem E, F, G și H.
Suntem cei mai scumpi din lume!
Ne purtăm frumos, gingaș,
Jucăm hore, facem glume.

(Ies. Intră Litera I, costumată în Iepure.)

LITERA I

Sunt un Iepure isteț,
Mi se zice I cel iute,
Singur sunt mai îndrăzneț,
Dar de-apari, mă sperii... Du-te!

(Fuge într-un colț. Intră Litera Î, costumată în Înger.)

LITERA Î

Sunt Î: înger păzitor;
Iepuraș, unde te duci?
Vino-aici, încetișor,
Că te apăr de năluci.

(Iepurele revine în centrul scenei, lângă Înger și se iau de mână. Intră Litera J, costumată în Jaguar.)

LITERA J

Iepure, teamă nu-ți fie!
E sunt J, un Jaguar,
Dar Jaguar de jucărie!
Nu mănânc iepuri pe jar!

(Intră Litera K, costumată într-o greutate de 1 Kg.)

LITERA K

Sunt K. De la Kilogram.
Măsori cu mine-orice povară.

Brațe larg deschise am.
Sunt o literă mai rară.

LITERELE I, Î, J, K

(Se prind de mâini și dansează, cântând.)

Suntem I, Î, J și K,
Noi întruna ne-am plimba,
Kilometri înaintăm
Și din joacă nu-ncetăm!

(Ies. Intră Litera L, costumată în Lup.)

LITERA L

Eu sunt L, un lup laș, moale,
Un lup lin, căci, cum se știe,
Nu atac la drumul mare
Decât cerbii... de hârtie.

(Intră Litera M, costumată în Maimuță.)

LITERA M

Sunt maimuța zisă M
Și de nimeni nu mă tem.
Mănânc miere, mure, gem
Și în junglă eu vă chem.

(Intră Litera N, costumată în Narcisă.)

LITERA N

Eu sunt N de la Narcisă,
'Naltă sunt și dichisită,
Apretată și decisă
Să fiu cea mai îngrijită!

(Intră Litera O, costumată în Omidă.)

LITERA O

Eu sunt O, de la Omidă,
O oglindă mi-aș dori:
Toată vara cea toridă
Din ochi mereu m-aș sorbi!

LITERELE L, M, N, O

(Dansează.)

Noi suntem L, M, N, O,
Ne roștiți în vorbe mii,
În „lumină“, „nor“, „maro“,
„Ochi“, „lentilă“, „melodii“.

(Ies. Intră Litera P, costumată în Păpădie.)

LITERA P

Eu sunt P, o Păpădie,
Pată palidă pe plai.
Plină sunt de poezie:
Încep „piatră“, „pană“, „pai“.

(Intră Litera Q, costumată în balonul „Quebec“, cu sfoară lungă.)

LITERA Q

Eu sunt Q, balon cu sfoară
Lungă, ca să pot să zbor
Și „Quebec“ mă botezară!
Am pedală și motor.

(Intră Litera R, costumată în Rac, mergând în zig-zag.)

LITERA R

Eu sunt R, un rac de mare,
Negru sunt ca rândunica.
Râd întruna și îmi pare
Că de răs mă prinde... frica!

(Intră Litera S, costumată în Schior.)

LITERA S

Eu sunt S, de la Schior,
Specialist în schi alpin.
Dar și marea o ador –
Când mă duc la schi... marin.

LITERELE P, Q, R, S

(Dansând.)

Noi suntem P, Q, R, S,
Ne pornim acum și-ades

Să rostim prin codrul des
Vorbe pline de-nțele.

(Ies. Intră Litera Ș, costumată în Șoricel.)

LITERA Ș

Eu sunt șoricelul Ș
Și-n șoproane mă tot joc.
Șotii fac și mă feresc
De pisici – să n-am vreun șoc!

(Intră Litera T, costumată în Taur.)

LITERA T

Eu sunt T. Sunt ca un Taur:
Tare, trist, tăcut, atent.
Lupt, trântesc chiar și-un balaur;
Forța mea e un torent.

(Intră Litera Ț, costumată în Țap.)

LITERA Ț

Eu înțep! Sunt țăpul Ț!
Țip și sar cu coarneau!
Țintesc țăturii-ascuțiți
Și cățeei adormiți!

(Intră Litera U, costumată în Uliu.)

LITERA U

Eu sunt U din Uliu: un
Pui, de urmărireă mea
Scapă numai dacă-i bun
Și-ascultă pe mama sa!

LITERELE Ș, T, Ț, U (Dansând.)

Noi suntem Ș, T, Ț, U,
Oare cine ne văzu
În trei șoapte vii, fierbinți
Și-un șuvoi de rugăminți?

(Ies. Intră Litera V, costumată în Veveriță.)

LITERA V

Eu sunt Veverița V.
Pasul meu e repede.
Veselă, vioaie, vie,
Vin la voi cu voioșie.

(Intră Litera W, costumată în păpușă Wanda. Face o reverență și se prezintă.)

LITERA W

Dublu W – păpușă Wanda!
Aparțin fetei Anda.

Eu și un clown cu-un lung trombon
Cumpărat din Washington.

(Intră Litera X, costumată în copilul cu Xilofon.)

LITERA X

Eu sunt X. La xilofon
Pot să cânt o zi întreagă.
Xenia – la saxofon.
Îi transmit prin fax: mi-ești dragă!

LITERELE V, W, X

(Dansează)

Suntem V, W, X,
Niciodată nu dăm chix.
Viețuim în kiwi, pix...
Venim, domnilor, la fix!

(Ies. Intră Litera Y, costumată în cheița Yale.)

LITERA Y

Sunt Y, cheița Yale
De la ușa dumitale.
Eu încui și eu descui;
Pe-un inel poți să mă pui.

(Intră Litera Z, costumată în Zână.)

LITERA Z

Zău că eu sunt zâna Z!
Zveltă zburd în zori de zi!
Ultima-s din alfabet.
Zic: de azi puteți citi!

LITERELE Y, Z (Dansează.)

Noi suntem Y și Z,
Ne visează-orice poet.
Ne-ați găsit, pășind încet,
La sfârșit de alfabet.

*(Ies. Intră grupuri-grupuri literele din întregul alfabet.
Trec în fugă prin centrul scenei. Fiecare grup de litere își rostește distihul corespunzător:)*

LITERELE A, Ă, Â

A, Ă, Â din A,
Trei vocale, uite-așa!

LITERELE B, C, D

B, C, D, – B, C, D,
Trei consoane – cu un E –,

LITERELE E, F, G, H

E, F, G, H,
Au pornit-o spre oraș,

LITERELE I, Î, J, K

I, Î, J, K,
Lungă-i calea și e grea,

LITERELE L, M, N, O

L, M, N, O –
Prin cartea cu coperti maro,

LITERELE P, Q, R, S

P, Q, R, S –
Și s-au poticnit ades!

LITERELE Ș, T, Ț, U

Ș, T, Ț, U –
Pîn' la urmă, ce crezi tu?

LITERELE V, W, X

V și W și X,
Află c-au ajuns la fix.

LITERELE Y, Z

Y, Z, – Y, Z,
Și-s stăpâni pe alfabet!

POVESTITORUL

Mame, tați, frați, verișori!
Nu am fost șovăitori!
Poate ne trimiteți flori!

Am trecut, încet-încet,
De la A, până la Z,
Prin întregul alfabet –

Fără chin și pauze.
Merităm A – PLA – U – ZE!

Cortina.

Carnavalul cifrelor

*Scenetă
pentru părinți și învățători,
jucată
de cei mai tineri... socotitori.*

PERSONAJELE:

Căpcăunul, care se hrănește cu cifre și face
copiii să greșescă la calcule
Cifra 0, o fetiță cu un balon mare
Cifra 1, un băiat cu un baston
Cifra 2, o fetiță cu o balanță
Cifra 3, un băiat cu un ceas mare cu trei limbi
Cifra 4, o fetiță care conduce o mașină
Cifra 5, o fetiță costumată în stea de mare, cu
cinci brațe
Cifra 6, o fetiță cu o coroană cu șase zimți
Cifra 7, un cosaș cu o coasă
Cifra 8, o fetiță cu o pianină de jucărie
Cifra 9, un băiat cu un tablou mare reprezen-
tând soarele sau costumat ca atare

*Personajele reprezentând cifre poartă câte un carton
pe piept și unul pe spate, pe care e desenată cifra corespun-
zătoare.*

Decor: o pajiște în fața unui castel. Poarta castelului se poate deschide și închide – pe acolo dispar personajele după ce își joacă rolul pe scenă. Un copac în dreapta sau în stânga scenei, sau o stâncă, după care se va ascunde Căpcăunul. Lumină de după-amiază. Căpcăunul în centrul scenei.

CĂPCĂUNUL

Să vedeți, dragi spectatori:
Eu mă hrănesc cu erori!
Cu erori de calcul, deci;
Și așa, trăiesc în veci!

Sânt un mare Căpcăun!
Pe copii îi zăpăcesc.
De-aceea, la câte un
Extemporal, ei greșesc.

Iar acum – spectacol mare!
Carnavalul cifrelor
Îmi va-aduce de mâncare
Tot ce pot să prind din zbor!

Să mă-ascund... căci pe cărare
Se aude-un foșnet... bun!
De nu prind eu vreo eroare
Să nu-mi spuneți... Căpcăun!

*(Se ascunde. Intră Cifra 0, o fetiță cu un balon uriaș.
Toate Cifrele vorbesc către spectatori, când nu se adresează
Căpcăunului.)*

CIFRA 0

Cum vedeți, sunt Cifra 0.
Eu sunt cifra cea mai tare!
De mă-așez după vreun număr –
Îl fac de zece ori mai mare!

Numai singură când sunt
Poți să nu ții cont de mine,
Fiindcă eu însemn doar faptul
Că-s nimic: nici rău, nici bine!

CĂPCĂUNUL

*(Iese din ascunzătoare pe neașteptate
și o prinde pe Cifra 0)*

Stai așa, să te mănânc,
Balonașule gingaș.
Sper să fii umplut cu unt,
Miere, gem, halva sau caș!

CIFRA 0

(Speriată.)

Căpcăunule, fii bun!
Numere mănânci, se știe.
Dar din zero, zero ieși!
Lasă-mă mai bine vie!

Lasă-mă să bat la poarta
Fericitului castel
Unde-ncepe carnavalul
Cifrelor. Uită-al tău zel,

Căci apare Cifra 1
Din spatele-acelor stânci,
Sprijinindu-se-n baston...
Cifra asta s-o mănânci!

CĂPCĂUNUL

Bine, bine, intră-atunci
În castelul fermecat,
Unde-ncepe carnavalul
Cifrelor, pe înserat.

*(Cifra 0 intră în castel. Căpcăunul se ascunde. Intră
Cifra 1, un băiat cu un baston.)*

CIFRA 1

Reprezintă singurătatea.
Nu degeaba-s Cifra 1!
Căci bastonul meu e unic,
Cum și Soarele-i doar unul!

Toți ca UNU e o vorbă
De frăție și iubire.
Cu UN pas începe totu',-n
Armonie și unire.

CĂPCĂUNUL

(Intrând pe neașteptate și înhățându-l.)

Cifra 1, unde mergi,
Un toiag trăgând mereu?
Te-ai gândit că te înhaț
Și te-nfulec, lacom, eu?!

CIFRA 1

Căpcăun înfometat,
Lasă-mă la carnaval.
Sunt cerneală și hârtie
Și n-am gust de cașcaval.

Cel mai bine-ar fi să-aștepți,
Lăsând pace între noi,
Căci de dincolo de râu
O să-apară Cifra 2.

Cifra 2 e mult mai mare,
Decât mine,-i neîntrecută!
De o cercetezi, vezi bine:
Mă-ntrece sută la sută!

CĂPCĂUNUL

(Îi dă drumul Cifrei 1.)

Dacă-apare ca balanță,
Sper să fie chiar gustoasă...
Poate cântărește mere
Sau vreo găscă grea și grasă!

(Cifra 1 intră în castel. Căpcăunul se ascunde. Intră Cifra 2, o fetiță cu o balanță.)

CIFRA 2

Frica de singurătate
Vindecată-i doar în doi.
Sunt în orișice pereche:
Gemeni, biciclete noi,

Doi cercei sau două vite
Care trag la-același jug,
În doi ochi, în ochelari,
În coarnele de la plug.

Nicidecum să nu te pui
Cu puterea mea! Că-apoi –
Cum începem lupta dreaptă –
O să vezi că fac cât doi.

CĂPCĂCUNUL

(Intrând pe neașteptate și prinzând-o.)

Și eu am o foame-n mine
Cât doi căpcăuni de soi.
Bine-mi pare; că de-acuma
S-a zis cu tine, Cifra 2!

CIFRA 2

Lasă-mă! Căci carnavalul
N-are haz fără perechi.

Vezi mai bine că apare
Cifra 3, cu ceasu-i vechi.

CĂPCĂUNUL

Cifra 3 va fi mai bună
De mâncat! Te las atunci.

(O lasă. Cifra 2 intră în castel. Ascunzându-se.)

Să mă-ascund, privind în zare,
Peste dealuri, peste lunci.

(Intră Cifra 3, un băiat cu un ceas mare.)

CIFRA 3

Eu sunt Cifra 3 și car
Ceasul cu trei limbi: orar,
Minutar și secundar.
Vă-arăt ora foarte clar.

Eu marcheaz trei perioade:
Trecut, prezent și viitor
Și trei vârste-aduc în viață
Pentru omul trecător.

CĂPCĂUNUL

(Intră pe neașteptate și îl prinde.)

În adâncul gurii mele
Într-o clipă să dispari.

Gras și mare ești, măi frate,
Și așa gustos îmi pari!

CIFRA 3

Ba să știi, cu-nfometarea
Ta nu-i de glumit.
Stai și-așteaptă Cifra 4 –
Cu-o mașină a pornit!

CĂPCĂUNUL

Da, mai bine-aștept să vină
Cifra 4. Sună bine,
Cred că e ceva mai mare
Și mai grasă decât tine.

(Îi dă drumul. Cifra 3 intră în castel. Căpcăunul se ascunde. Intră Cifra 4, o fetiță cu o mașină.)

CIFRA 4

Uite,-așa, pe patru roți,
Am pornit în patru zări
(Patru puncte cardinale)
Nesfârșite căutări,

Să gădesc, cu ochii-n patru,
Tot visând prin vânt și ploi
La noroc și fericire,
Un trifoi cu patru foi.

CĂPCĂUNUL

(Intră pe neașteptate și apucă cu mâinile mașina.)

Stai ușor, mașină iute,
Cu motor în patru timpi,
Că-n zăvoi, visând trifoii,
Poți să capeți patru ghimpi

Și din roțile umflate
O rămâne-un biet oftat.
Hai mai bine să te-nfulec,
Că te văd cu cap pătrat!

CIFRA 4

Lasă-mă, distrugătoare
Forță, brută și nedreaptă,
Că, din mările gândirii,
Vine Cifra 5. Așteaptă!

(Îl împinge pe Căpcăun și intră în castel. Căpcăunul se ascunde. Intră Cifra 5, o fetiță costumată în stea de mare, cu cinci brațe.)

CIFRA 5

Ai văzut o stea de mare,
Cu cinci brațe, pe uscat?
Cinci degete mâna are
Pentru scris, pentru pictat.

Știi? Cinci zile lucrătoare
Dacă mintea-ți folosești,

Poți să-ajungi stăpân pe zare,
Să câștigi tot ce-ți dorești.

Cu cinci degete,-a ta mână
Neîntrecută poate fi,
Dacă mintea ta-i stăpână
Când începi a plănuî!

CĂPCĂUNUL

*(Intră pe neașteptate, prinzând steaua de mare de un
braț.)*

Nu mai scapi tu, stea de mare,
Căci te-am prins de-acum de braț.
După-o lungă așteptare,
Pot să-nfulec cu nesaț!

CIFRA 5

(Nu se teme.)

Tu ești fiara ce aduce-n
Calcule erori, greșeli.
Nu mă sperii, Căpcăune!
Fugi, păcatele să-ți speli!

*(Îl lovește cu unul din brațele libere. Intră în castel.
Căpcăunul se ascunde. Intră Cifra 6, costumată în fetița cu
o coroană cu șase zimți.)*

CIFRA 6

Coroana mea, cu șase zimți,
Vă spune că sunt Cifra 6.

În șase se-împletesc, cuminți,
Funiile cele groase –

Ca pe șase râuri line
Bărcile la mal să legi.
Și mai poți să faci din șase
Chiar și trei perechi întregi!

CĂPCĂUNUL

*(Intră pe neașteptate și o prinde de mână.
Cifra 6 se sperie.)*

Ce ușor te sperii! Șase!
Că apare Căpcăunul!
Te mănâncă una-două,
E înfometat, nebunul!

CIFRA 6

Căpcăune, știu că poți
Prea ușor să mă învingi
Dacă pui pe vreun elev
Să spună: trei plus trei fac... cinci!

CĂPCĂUNUL

Dar devin o fiară rea
Și aproape-ncep să latru
Când eleva silitoare
Spune: doi plus doi plus doi fac patru!

*(Cifra 6 îl lovește cu coroana în cap, scapă și intră în
castel.)*

CĂPCĂUNUL

Vai, ce doare! Măi, ce-o fi,
Nicio cifră n-am mâncat.
Sunt copiii-așa de-atenți?
Cifrele – le-au învățat?

(Intră Cifra 7, costumată în cosaș, cu coasa pe umăr.)

CIFRA 7

Bună ziua, Căpcăune!
Să-ți cosesc pășuni ai vrea?
Lucrez toată săptămâna,
Că sunt șapte zile-n ea!

CĂPCĂUNUL

Cum, de mine nu ți-e frică?
Doar sunt mare și lihnit!
Mai degrabă vino-aci, că
N-am pășune de cosit.

CIFRA 7

Mai întâi spui, „Bună ziua!“,
De ai șapte ani de-acasă!
Cât privește lungă-ți foame –
Să-ți dau iarbă, de la coasă?

Și să știi că nu-mi priește
Să mă pui pe foc la copt.
Cel mai bine stai și-așteaptă...
Te-nțelegi cu Cifra 8.

(Intră în castel.)

CĂPCĂUNUL

Măi, să fie, că mi-a zis-o!
Ce-atitudine s-adapt?
Nu-i nimic. Aștept să vină
Cifra următoare: 8.

(Intră Cifra 8, o fetiță ducând o pianină de jucărie. Se sperie și caută să-l ocolească pe Căpcăun.)

CIFRA 8

Căpcăun! Să nu te-apropii
Și să-mi tulburi drumul drept!
De greșeli nu am nevoie!
Pe elevi vreau să-i deștept!

Să le cânt câte opt note
Pe-un pian de nuc, maro:

(Solfegiază.)

Do, re, mi, fa, sol, la, si, do.
Do, si, la, sol, fa, mi, re, do.

CĂPCĂUNUL

Ah, visez greșeli, mi-e foame,
Cifre, numere-aș mânca!
Dă-mi, te rog, și mie-o șansă,
Vino-încoace, nu pleca!

(Aleargă după Cifra 8, fără s-o prindă. Aceasta face câteva ture pe scenă, apoi dispare pe poarta castelului. Căpcăunul se ascunde. Intră Cifra 9, un băiat care, fie este costumat în soare, fie poartă un desen mare cu soarele.)

CIFRA 9

Primăvara, vara, toamna –
Nouă luni pe an – e soare!
La școală mă-nvață Doamna
Să mă bucur de culoare!

CĂPCĂUNUL

(Intră repede, dar se oprește brusc, orbit, clătinându-se ne-sigur pe picioare.)

Mă orbești! Cum să te-atac?
Tu ești cifra cea mai mare!
Oare, când te scriu elevii,
Nu greșesc, din întâmplare?

CIFRA 9

Păi, elevii toți, cuminții,
Trec deja de clasa-ntâi!

Ce greșeli aștepti de-acuma
Și pe-aici de ce rămâi?

Mergi în pace, Căpcăune,
Du-te! Paște iarbă, flori!
Când elevii știu prea bine
Cifrele, nu fac erori!

(Intră în castel.)

CĂPCĂUNUL

V-ați luptat, elevi, cu mine-
Aproape-ntregul an școlar.
Am pândit orice greșeală.
Și adesea nu-n zadar.

Însă-acum, la carnavalul
Cifrelor, degeaba vin!
Adunarea și scăderea
Numerelor pe deplin

O cunoașteți – și mi-e teamă
Că rămân flămând cu voi.
La cei mici – sau la cei leneși –
M-oi întoarce înapoi!

(Face semn de adio cu mâna.)

Cortina.

SERBAREA DE ZIUA COPILULUI

Cânteccele aferente lucrării se descarcă [de aici](http://www.coresi.net/eCarteaGratuita/CarteaSerbarilorScolare_Canteccele/):

[http://www.coresi.net/eCarteaGratuita/
CarteaSerbarilorScolare_Canteccele/](http://www.coresi.net/eCarteaGratuita/CarteaSerbarilorScolare_Canteccele/)

Sărbătoarea Copiilor

Cât sunt copil, o sărbătoare
E fiecare zi din viață.
Mă-alintă mama, iubitoare.
Bunica, dulce, mă răsfată.

Mă văd în fiecare floare
Și-mi râd bujorii de pe față.
Mă-ncântă orișice culoare
Și-ascult cu drag orice povață.

Blând, Doamna mea învățătoare
Să deschid cartea mă învață.
Iar tata, când mă vede,-o zare
De zâmbet are sub mustață.

De Unu Iunie, din soare
Vine-o mai albă dimineață.
Cât sunt copil, o sărbătoare
E fiecare zi din viață.

Joaca

Vine vulpea în șopron
Și-i șoptește lui Anton
Că-a aflat că-i de *bon ton*
Cu găini să joci șotron.

Dar Anton nu-i visător
Și-i explică, mușcător,
Că-l așteaptă cu mult dor
La șotron pe Vânător.

Vulpea fuge de îndat'
Și la joacă-a renunțat.
Joaca nu e de jucat
Când n-o joci cu gând curat.

Jucării

Pe unde-am trecut,
Uneori am văzut
Jucării
Fără copii.

Însă niciodat'
N-am aflat
Copii
Fără jucării.

Jucăria
Este bucuria
Fiecărei zile.

Joacă-te, copile!

Gloria și oglinda

Gloriei oglinda-i place
Și mereu se uită-n ea.
„Cine e cea mai frumoasă,
Oglinjoară? Eu sunt? Da?”

Ei! Oglinda nu vorbește,
Dar, văzându-se în ea,
Crede Gloria că astfel
Îi răspunde-aceasta: „Da!”

Mama Gloriei îi spuse:
„Schimbă întrebarea-acu’:
Oare cine-i mai urâtă?
Să-ți arate cine! Nu?!”

Gloria se duse-n grabă
La oglindă și-ncepu:
„Cine e cea mai urâtă?”
I-arătă oglinda: „Tu!”

Atunci Gloria-nțelese
Că-i ușor să te încrezi
Când te cauți doar pe tine
Și te-admiri în tot ce vezi.

Pune tu mereu oglinda
Unde-i bine s-o așezi:
Să te uiți doar când te piepteni
Sau te-mbraci, nu când lucrezi.

Când voi fi mare

Eu voi fi, când voi fi mare
(Am o listă... să-mi ajungă!):
Medic, inginer, profesor
Și pilot de cursă lungă.

Tata spune: „Nu se poate,
Nu-ți ajunge viața toată!“
Nu-i nimic: o rog pe mama
Și-o să mă mai nască-o dată!

Vasilică și veverița

Vasilică, la Sinaia,
Vede veverița-n parc
Cum se-agită, joacă: zboară
Ca săgeata dintr-un arc.

„Ah, ce bucurie mare
E-n ființa ta cea mică!
Ce agilă ești, ce iute!“
O admiră Vasilică.

Îi răspunde veverița:
„Mintea ta mai ager zboară,
Gândul tău e mult mai iute,
Când înveți frumos la școală!“

Am găsit o gărgăriță

Am găsit o gărgăriță
Pe o floare,-n stropi de rouă.
O bobită-mpodobită,
Punct de ruj cu aripi două.

Vrei să vii la mine-acasă,
Surioara mea să fii?
Te-ngrijesc, te pun la masă,
Îți spun basme, poezii!

Mulțumesc pentru ofertă,
Gărgărița îmi vorbește.
Dar nu pot: am casă mare
Și mi-e plină de copii.

Trebuie să zbor în grabă
Printre maci și flori de tei
Să le duc un strop de rouă
Și să stau mai mult cu ei.

Am aflat cuvântul magic

Am aflat cuvântul magic –
E cuvântul **mulțumesc**.
Îl rostesc, pornit din suflet.
Am ajuns să-l îndrăgesc.

O formulă și mai scumpă
Oamenilor, e **vă rog**.
De n-o spun, nu-s luat în seamă,
Cât aș fi de pisălog.

Când te văd, spun **bună ziua**,
Iar când plec, **la revedere**.
Când vorbești, eu nu-ți tai vorba.
Dacă dormi, păstrez tăcere.

Nu te fac să-aștepți vreodată
Și mă port frumos la masă.
Eu respect pe toată lumea.
Am cei șapte ani de-acasă.

Comparația

Am aflat de la ursoaică
(Ea știa de la un lup)
Că adesea este școala
Comparată cu un stup.

Mi-ați putea și mie spune,
Ce voia să însemneze,
Comparația aceasta?
Pe ce vrea să se bazeze?

Uite, spune-o veveriță
Cu ochi vii, fire isteță:
La albine se muncește;
Muncă fac și cei ce-nvață.

Zumzetul acestor treburi
E la fel, în stup și-n școală.
Mintea noastră e un fagur.
De n-o umplem – va fi goală!

Dar învățătura școlii
Ne e hrană și putere.
Noi o strângem pentru viață.
Școala-i ca un stup cu miere.

Oile

Oile grāsane,
Bārsane, obeze
N-au timp nici sā ofteze.

Gata sunt
Sā plezneascā
Dar nu pot
Sā se-opreascā:

Oile obeze
Un singur lucru Ńtiu
Sā facā:
Sā pascā, sā pascā.

Nu pot sā se-opreascā,
N-au timp nici sā ofteze
Ńi-s gata sā plezneascā.
Un lucru doar Ńi-ar cere:
Sā pascā, sā pascā!

Iar din iarbā lapte scot
Pentru mieii lor cu bot
Umed, cald, cu iz de iascā.
Mieii trebuie sā creascā!
Ńi-atunci ele se socot

Chemate să pască,
Să pască, să pască.

Iar păstorul nu le cere
Prin trifoiul crud, plăpând,
Decât ca, din când în când,
Să behăie de plăcere.

Cei trei purceluși

*Scenetă**

PERSONAJELE

Mama Purcelușilor

Purcelușul Mare

Purcelușul Mijlociu

Purcelușul Mic

Iepurașul 1 (o fetiță)

Iepurașul 2 (o fetiță)

Iepurașul 3 (o fetiță)

Lupul

Țăranul

**Prelucrare după cunoscuta poveste englezească cu același titlu.*

O poiană într-o pădure. Intră trei iepurași. Au voci de fetițe.

IEPURAȘUL 1

(Către spectatori)

Ați mai văzut vreodată o pădure așa de mare, de deasă și de plină de toți arborii și toate florile din lume? Nici măcar nu se poate imagina o pădure mai frumoasă și mai veselă decât aceasta. Poienile acestei păduri, înțesate de ciuperci și de ierburi de toate felurile, sunt așa de atrăgătoare, că toată ziua, noi, iepurașii, dar și veverițele și șoriceii ne adunăm aici pentru lungi conversații plăcute sau pentru a dansa unii cu ceilalți.

IEPURAȘUL 2

(Către spectatori)

Iar viața... Oh, viața în această pădure este minunată, este fericirea pe pământ. Păi.. până și Lupul, care locuiește nu departe de aici, nu îndrăznește să atace vreun animal din pădurea noastră. Preferă să meargă pe jos cât mai departe de această pădure și să atace animalele din sate îndepărtate.

IEPURAȘUL 3

(Către spectatori)

Iar eu... eu ce să spun? Se spune că noi, iepurașii, trăim mereu cu frica în sân. Ei, aș! Nu-i deloc adevărat! În pădurea aceasta a noastră n-am cunoscut niciodată acest sentiment dezagreabil!

(Se aud țipete și grohăieli de porc.)

Dar ce sunt zgomotele acestea? N-am auzit niciodată așa ceva. Ia mai bine să ne ascundem – nu se știe niciodată.

(Se ascund în spatele unor copaci. Intră Lupul, trăgând după el pe Mama Purcelușilor. În urma lor, Țăranul, cu o bâță în mână și cei trei purceluși: Purcelușul Mare, Purcelușul Mijlociu și Purcelușul Mic.)

MAMA PURCELUȘILOR

Guiț, guiț! Stăpâne, nu mă lăsa! Guiț, guiț! Salvează-mă! Guiț, guiț! Omoară-l pe Lupul cel rău! Guiț, guiț!

ȚĂRANUL

(Amenințând pe Lup cu bâta)

Nu mai plânge, draga mea, că te scot eu din ghearele lui! Acum îl prind din urmă. Lupule, până aici ți-a fost! Ori îmi dai animalul, ori îți iau eu ție blana! Las-o în pace, auzi?

(Îl prinde din urmă. Lupul lasă prada. Se retrage după un copac, să nu fie lovit de Țăran. Spectatorii îl văd tot timpul.)

LUPUL

Uf, nu mai pot. Ia-o, du-te-n plata Domnului! Ce ți-o fi așa de dragă? Ia acolo, o purcea amărâtă. Nici măcar nu-i și ea mai grasă...

ȚĂRANUL

Nu ți-este rușine, tâlharule! O mai și insulti, biata de ea! E slabă că e mamă și are trei purceluși de crescut, are responsabilități și griji. Dar tu? Tu faci umbră pământului degeaba! Furi animalele omului și mai și vorbești urât de ele. Nemernicule!

LUPUL

(De după copac.)

Lasă-mă, omule și du-te. De unde să știu că o să te ții așa, neobosit, după mine?! De unde oi fi având tu atâta putere?

ȚĂRANUL

Cine muncește, are putere! Numai cine fură, minte și înșală nu are putere să facă nimic până la capăt. Lasă că o să-ți arăt eu ție odată și odată!

(O susține pe Mama Purcelușilor, împreună cu purcelușii, care o mângâie și se arată bucuroși de salvarea ei.)

Hai, copii, hai să mergem de aici. Haideți acasă!

(Iese, mergând încet, împreună cu Mama Purcelușilor, pe care o susține în continuare. Purcelușii rămân pe loc. Lupul iese și el, prin partea opusă a scenei. Iepurașii ies din ascunzișuri și se apropie de purceluși.)

IEPURAȘUL 3

Vai, ce spaimă am tras, purcelușilor. Pentru prima dată în viața mea mi-a fost frică. Dar mi-a fost frică pentru voi, pentru că sunteți așa de mici și de neajutorați! Nici măcar să fugiți nu puteți, nu-i așa?

PURCELUȘUL MARE

Bună ziua, iepurașilor! Ați văzut în ce primejdie de moarte a fost măicuța noastră, biata de ea! Noroc cu stăpânul, care nu s-a lăsat și a salvat-o.

PURCELUȘUL MIJLOCIU

Dar de ce spui că ți-a fost frică numai pentru noi, Iepurașule? Că doar și vouă vă este frică de Lup...

IEPURAȘUL 1

Nu, nouă nu ne face nimeni niciun rău în pădurea asta. Lupul întotdeauna atacă animalele din

satele îndepărtate, în pădurea aceasta minunată se ferește chiar și să deranjeze, nicidecum să sperie sau să atace pe cineva.

IEPURAȘUL 3

Da, aceasta este cea mai liniștită, mai sigură, mai frumoasă și mai confortabilă pădure din lume!

PURCELUȘUL MARE

Știți că aveți dreptate? Acum îmi dau seama...

(Se uită cu luare-aminte de jur împrejur. Ceilalți doi fac la fel.)

Într-adevăr, mi-ar plăcea să trăiesc aici. De ce nu ne-om fi născut și noi în pădurea aceasta...

PURCELUȘUL MIJLOCIU

Hai să ne mutăm aici!

PURCELUȘUL MIC

Doar nu v-ați pierdut mințile! Haideți acasă, că ne așteaptă cei dragi! Ați uitat că noi nu suntem porci mistreți?! Noi suntem educați, creștem pe lângă casa omului, suntem niște cumsecade animale domestice.

IEPURAȘUL 1

Avem și noi niște rude sărace, numite iepuri de casă. Vai, ce caraghioși sunt! Mănâncă din palma omului, se îngrașă bine. Și aceeași mână, care i-a hrănit până s-au îngrășat, le și taie gâtul și îi bagă la cuptor! Ce trist... N-aș schimba niciodată soarta mea, viața mea liberă și lipsită de griji, cu soarta unui iepure domestic.

IEPURAȘUL 2

Sunteți foarte drăgălași, așa grăsuți și îmbrăcați în roz. Mai bine am petrece împreună în poiana aceasta minunată.

(Se aude o muzică de dans. Fiecare iepuraș invită la dans câte un purceluș.)

IEPURAȘUL 1

(Către Purcelușul Mare, cu care dansează. Textul se cântă pe melodia cântecului tradițional pentru copii „We are Happy Brother Pigs”, pe care elevii o știu de la orele de limba engleză sau din filmul de desene animate al lui Walt Disney.)

Ține minte ce-ți spun eu,
– Îți spun eu, îți spun eu –
Să te bucuri, nu e greu,
– Nu e greu, nu-i greu –
Vezi? Și să nu uiți deloc,
– Dar deloc, dar deloc –

Viața-ntreagă e un joc,
– *Doar un joc, un joc!*

IEPURAȘUL 2

(Către Purcelușul Mijlociu, cu care dansează.)

Ține ritmul tot așa,
– *Tot așa, tot așa –*
Bine este a dansa,
– *A dansa, dansa –*
Îți alungă-orice suspin
– *Ce suspin?! Ce suspin?! –*
Un mic dans dansat din plin
– *Dans deplin, deplin!*

IEPURAȘUL 3

(Către Purcelușul Mic, cu care dansează.)

Ești așa de grațios,
– *Grațios, grațios –*
Purcelușule frumos,
– *Da, frumos, frumos.*
Toată viața muzica,
– *Muzica, muzica –*
Să ne cânte, asta-aș vrea,
– *Asta-aș vrea, aș vrea!*

PURCELUȘUL MIC

(Se oprește din dans.)

E foarte frumos aici la voi, Iepurașilor, iar voi sunteți foarte drăgălași. Dar noi trebuie să mergem

acasă înainte de lăsarea nopții. Ne așteaptă stăpânul!
Iar Mama, ce să mai spun, parcă o și aud cum plânge
după noi.

(Se opresc toți din dans. Muzica încetează.)

PURCELUȘUL MARE

Eu, unul, m-am hotărât: rămân aici. Stăpânul
n-are decât să mă-aștepte cât o vrea.

PURCELUȘUL MIC

Dar la suferința Mamei nu te gândești?

PURCELUȘUL MARE

Da, ai dreptate. Păi, spuneți-i voi că sunt viu și
nevătămat și că m-am mutat în pădure!

PURCELUȘUL MIJLOCIU

Ba să-i spună cel Mic; și să adauge că și eu sunt
cu tine! M-am hotărât și eu să rămân în pădure.

PURCELUȘUL MIC

Sunteți leneși și obraznici. Vă place viața fără
griji, plină numai de petreceri. Mai bine, haideți cu
mine acasă!

PURCELUȘUL MARE, PURCELUȘUL MIJLOCIU

Noi nu mergem. Du-te singur, dacă vrei! Sau ți-e frică?

PURCELUȘUL MIC

Ba nu mi-e frică deloc. Dar nici nu pot să vă las singuri, pentru că trebuie să am grijă de voi.

PURCELUȘUL MARE

Bravo, ne bucurăm că te-ai hotărât și tu să rămâi... Cât despre purtatul de grijă, ce tot spui acolo? Că doar noi suntem mai mari decât tine și de fapt noi îți purtăm ție de grijă!

PURCELUȘUL MIC

Hm, așa o fi... Mai vedem. În orice caz, rămân cu voi, cu o singură condiție.

PURCELUȘUL MARE, PURCELUȘUL MIJLOCIU

Să-auzim!

PURCELUȘUL MIC

Rămân cu voi, dacă sunteți de acord să ne construim fiecare câte o casă, în care să ne adăpostim de Lup.

PURCELUȘUL MARE

N-ai auzit, nătângule, că Lupul nu atacă animalele din pădure, ci numai pe cele din satele îndepărtate?

IEPURAȘUL 1

S-ar putea să-i treacă prin cap să vă atace, totuși, pentru că nu sunteți născuți și creșcuți aici!

PURCELUȘUL MIC

Exact de acest lucru mă tem și eu. Iar după ce stăpânul nostru l-a umilit cu cuvinte grele, de ocară, în mod sigur va dori să se răzbune pe el, sfâșiindu-ne pe noi.

IEPURAȘUL 2

Da, are dreptate Purcelușul Mic. L-a suduit Țăranul pe Lup de era să pleznească inima în el. Și eu cred că va încerca să se răzbune pe voi.

PURCELUȘUL MARE

Bine, atunci, să ne facem câte o casă chiar în poiana asta.

PURCELUȘUL MIJLOCIU

De acord. Să ne facem repede casele, ca să putem să ne zbenguim după aceea în voie!

PURCELUȘUL MIC

Mă bucur că mă ascultați. Să trecem la treabă!

(Către Iepurași.)

Vă mulțumesc, Iepurașilor, că m-ați ajutat să-i conving.

IEPURAȘII

Spor la treabă! Noi mergem s-o anunțăm pe Mama voastră că v-ați hotărât să alegeți libertatea. La revedere!

PURCELUȘII

Vă mulțumim. La revedere!

PURCELUȘUL MARE

Veniți mai târziu să ne vedeți casele!

(Se trage cortina. Se aud zgomote: purcelușii lucrează la casele lor. Intră, venind în fața cortinei, Iepurașul 1.)

IEPURAȘUL 1

Măi, măi, măi, ce mai lucrează purcelușii! Fiecare își face casa în alt fel.

(Intră Iepurașul 2.)

IEPURAȘUL 2

Ai văzut? Purcelușul Mare și-a terminat casa. Parcă-i o căpiță de fân. A pus câteva bețe și a aruncat fân uscat peste ele! Acum vrea să se joace.

(Intră Iepurașul 3.)

IEPURAȘUL 3

Hei, vin de pe șantier! Două case sunt gata. Casa de paie a Purcelușului Mare și casa de scânduri a Purcelușului Mijlociu. Dar Purcelușul Mic nu știu când va termina! El își face casa din cărămidă și mortar!

IEPURAȘUL 2

Îi va lua mult timp, dar va fi o casă strașnică. Chiar că nu va mai avea de ce să se teamă de Lup, cu o asemenea casă.

IEPURAȘUL 1

Dar cealalte două case nu sunt rezistente?

IEPURAȘUL 3

Mie nu mi se par deloc rezistente. Dar așa s-o fi construind pe acolo, prin sate...

(Cortina se ridică. Apar cele trei case: casa de paie, casa de bârne și casa de cărămidă. Purcelușul Mic încă lucrează. Purcelușul Mare și Purcelușul Mijlociu îl iau peste picior.)

PURCELUȘUL MARE, PURCELUȘUL MIJLOCIU

Leneș te-ai mai arătat
– *Arătat, arătat* –
Casa de n-ai terminat,
– *Nu ai terminat!*
Noi suntem cu mult mai buni,
– *Mult mai buni, mult mai buni* –
De la joacă nu ne-aduni
– *Nu ne-aduni, aduni!*

PURCELUȘUL MIC

Mai bine v-ați îngriji să vă întăriți pereții și acoperișurile, că numaidecât vine Lupul – și pe unde scoateți cămașa?

PURCELUȘUL MARE, PURCELUȘUL MIJLOCIU

Oare nu e caraghios,
– *Caraghios, caraghios* –
Că-i și leneș și fricos?
– *Și fricos, fricos.*

Prea încet va construi
– *Construi, construi, –*
Și la dans nu va veni,
– *La dans n-o veni!*

(Se aude din nou muzica. Purcelușul Mare invită prin gesturi pe Iepurașul 1 la dans, Purcelușul Mijlociu pe Iepurașul 2. Iepurașul 3 se apropie de Purcelușul Mic.)

IEPURAȘUL 3

Tu faci cea mai frumoasă casă! De ce râd de tine?

PURCELUȘUL MIC

Ei cred că harnic e numai cel ce termină munca repede și apoi trece la joacă. Numai că lucrul netemeinic se distruge ușor. Dar, nu-i nimic. Cine râde la urmă, râde mai bine.

PURCELUȘUL MARE

(Către Iepurașul 1, cu care dansează.)

Ține minte ce-ți spun eu,
– *Îți spun eu, îți spun eu –*
Să te bucuri, nu e greu,
– *Nu e greu, nu-i greu –*
Vezi? Și să nu uiți deloc,
– *Dar deloc, dar deloc –*
Viața-ntreagă e un joc,
– *Doar un joc, un joc!*

PURCELUȘUL MIJLOCIU
(Către Iepurașul 2, cu care dansează.)

Ține ritmul tot așa,
 – *Tot așa, tot așa –*
Bine este a dansa,
 – *A dansa, dansa –*
Îți alungă-orice suspin
 – *Ce suspin?! Ce suspin?! –*
Un mic dans dansat din plin
 – *Dans deplin, deplin.*

PURCELUȘUL MIC

Gata, am terminat și eu casa. Acum putem
dansa și noi, dacă dorești!

IEPURAȘUL 3

Cu mare plăcere, dar... stai puțin! Am auzit un
fâșâit ciudat și... simt mirosul Lupului. E prin preaj-
mă!

(Intră Lupul.)

LUPUL

Așa, deci! Purcelușii Țăranului sunt tot aici! Se
vede treaba că mi i-a făcut cadou. Ia veniți la unchiul
vostru, feții mei, să vă mângâi puțin...

PURCELUȘUL MARE, PURCELUȘUL MIJLOCIU

Imediat, unchiule!

(Pornesc spre Lup.)

IEPURAȘUL 1, IEPURAȘUL 2, PURCELUȘUL MIC

Stop! Stop! Nu mergeți la el! Fugiți! Fugiți!

(Lupul se repede spre ei, să-i prindă. Fug cu toții. Purcelușul Mare și Iepurașul 1 se ascund în casa de paie, Purcelușul Mijlociu și Iepurașul 2 în casa de bârne, iar Purcelușul Mic și Iepurașul 3 în casa de cărămidă. Li se văd fețele privind prin ferestre.)

LUPUL

Măi, să fie, s-au ascuns cu toții în casele astea. Se vede că le-au construit special, că aici nu era nicio casă înainte. Hmmm... Dar sunt făcute cam în grabă și ajunge doar să suflu în ele și gata! Mă și văd cu trei purceluși fragezi la cină! Ia să încercăm...

(Se apropie de casa din paie și suflă puternic.)

Pfuuuuuuui!

(Casa se dărâmă. De sub paie, ies Purcelușul Mare și Iepurașul 1. Lupul îi aleargă puțin pe scenă, până reușesc să intre în casa de bârne.)

Ptiu, fir-ar să fie, i-am scăpat. Dar nu-i nimic. Cu forța mea nu mă dau în lături să dărâm și casa asta. Pfuuuuuui! Pfuuuuuui! Pfuuuuuuuuuuuui!

(Casa se dărâmă. Cei doi Purceluși și cei doi Iepurași ies repede și o iau la fugă. Eschive, căzături. Cei patru ajung în casa de cărămidă.)

Ia te uită, n-am prins niciunul! Dar cu forța mea... nici casa asta nu va mai sta în picioare – și atunci să te ții ospăț. Că unde se vor mai ascunde!? Pfuuuui! Pfuuuuuuuuuui! Pfuuuuuuuuuui! Pfuuuuuuuuuuuuuui! Pfuuuuuuuuuuuuuuuuuuuuuuuuuui!

Măi, să fie. Nu mai pot. Am amețit. Ia să mă așez.

(Se așază pe un trunchi de copac și se gândește.)

E clar. Cu zidul de cărămidă e greu să te pui. Dacă mai suflam puțin, rămâneam fără suflu. Muream și gata, se zicea cu Lupul. Dar cum să fac? Ia să studiez puțin casa. Trebuie să ajung înăuntru.

A, am găsit. Mă furișez prin spate, să nu mă vadă de la fereastră. Mă urc pe acoperiș și îmi dau drumul pe coș. Ce surpriză o să le fac! Și – avantajul meu: nici nu vor avea unde să mai fugă!

(Iese. Purcelușii nu ies din casa de cărămidă, vorbesc de la fereastră.)

PURCELUȘUL MARE

Gata, a trecut primejdia. Haideți din nou la joacă!

PURCELUȘUL MIJLOCIU

Purcelușule Mic, dă-ne cheia! L-am învins pe marele Lup!

PURCELUȘUL MIC

Mai bine vezi dacă fierbe apa din cazanul acela mare de pe foc.

PURCELUȘUL MARE

Doar n-ai de gând să speli acum! La ce-ți trebuie apa fierbinte?

(Se aude cum un corp greu cade într-un vas mare cu apă. Apoi un urlet de durere. Intră Lupul.)

LUPUL

Vai! Aoooleu!!! M-am opărit! Salvați-mă! Leșin! Mor!

(Cade leșinat. Purcelușul Mic iese din casă. Are o alifie în mână, cu care îi oblojește Lupului rănilile. Ies și ceilalți și se așază de jur-împrejurul Lupului.)

PURCELUȘUL MIC

Ai văzut, Lupule, cum e când vrei să faci rău unora mai mici decât tine?

IEPURAȘUL 3

Mai mici, dar mai deștepți... Tu ești cel mai deștept dintre frații tăi, ai avut dreptate când ai spus că trebuie să le porți de grijă! Și, tot cu istețimea ta, l-ai învins și pe Lup.

LUPUL

(Își revine din leșin.)

Vai, ce somn greu am dormit! Mulțumesc, Purcelușule Mic, fără alifia ta nu-mi mai reveneam niciodată.

PURCELUȘUL MIC

Promiți că de-acum încolo ne vei lăsa în pace?

LUPUL

Promit, promit orice, numai să mă îngrijești în continuare, să nu mai simt durerea aceasta cumplită.

PURCELUȘUL MIC

Dacă o aducem și pe Mama aici, o lași și pe ea în pace?

LUPUL

N-o s-o ating nici cu o floare!

PURCELUȘUL MIC

Atunci poți conta pe prietenia noastră!

LUPUL

Și voi toți pe forța mea! Deja mă simt mult mai bine!

(Cu un efort, se ridică de jos. Se aude muzica. Dansează cu toții. Peste un timp, intră Mama Purcelușilor.)

MAMA PURCELUȘILOR

Am știut eu că mă chemați la bine, nu la rău, dragii mei copii! Stați să mă prind și eu acum în joc!

(Dansează cu Lupul.)

TOȚI

Ține minte ce-ți spun eu,
– *Îți spun eu, îți spun eu –*
Să te bucuri, nu e greu,
– *Nu e greu, nu-i greu –*
Vezi? Și să nu uiți deloc,
– *Dar deloc, dar deloc –*
Viața-ntreagă e un joc,
– *Doar un joc, un joc!*

Ține ritmul tot așa,
– *Tot așa, tot așa –*

Bine este a dansa,
– *A dansa, dansa* –
Îți alungă-orice suspin
– *Ce suspin?! Ce suspin?!* –
Un mic dans dansat din plin
– *Dans deplin, deplin!*

Cortina.

Ghici cine vine la tine

Sceneta

PERSONAJELE

IONUȚ

MAMA LUI IONUȚ

TATA

DIRIGINTA

PROFESOARA 1

PROFESOARA 2

PROFESOARA 3

IONELA

ADRIANA

ANDREI

MARIAN

ELEVI

Tabloul I

Cancelaria școlii. Un timp – nu e nimeni. O masă, cu scaune de jur împrejur. Pe masă – o sticlă de apă minerală și pahare. Sună de recreație. Se aud glasuri de copii în pauză. Intră câteva profesoare. Își strâng lucrurile, se pregătesc de plecare.

PROFESOARA 1

Azi am avut o zi dintre cele mai frumoase. M-au ascultat toți copiii, au fost cuminți, au scris frumos și corect – și le-am dat o temă destul de grea...

PROFESOARA 2

Și clasele mele s-au comportat frumos. Ce copii inventivi sunt! Nu încetez să mă minunez. Au scris niște compuneri, o dulceață! Plec mulțumită acasă, ca aproape în fiecare zi.

PROFESOARA 3

Vă duc cu mașina până la metrou. Azi merg în centru. Îmi trebuie niște pantofi noi.

(Către Diriginta lui Ionuț.)

Tu nu vii? Doar locuiești în centru, pot să te duc până acasă.

DIRIGINTA

Nu, mulțumesc, eu mai rămân.

PROFESOARA 1

De ce nu vii cu noi? Aștepți pe cineva?

DIRIGINTA

Da, asta e. Aștept o mămică.

PROFESOARA 2

A cui? Tot a lui Ionuț?

DIRIGINTA

Da, tot pe mama lui Ionuț. Am așteptat-o și ieri, dar n-a putut să ajungă. M-a sunat să se scuze... Sper să poată veni astăzi.

(Sună telefonul.)

PROFESOARA 1

(Ridică receptorul.)

Da, bună ziua! Un moment, vă rog.

(Către Diriginta lui Ionuț.)

E pentru tine. Cred că e mama lui Ionuț.

DIRIGINTA
(Preia receptorul.)

Alo, da! Bună ziua.

(Ascultă.)

Bine, dar același lucru mi l-ați spus și ieri. V-am rugat să vă faceți timp pentru astăzi.

(Ascultă.)

Eu știu că sunteți foarte ocupată, dar, vă rog să mă înțelegeți, vreau să vă vorbesc.

(Ascultă.)

Nu, îmi pare rău, lucrurile acestea nu se rezolvă prin telefon. Trebuie să vorbim față în față.

(Ascultă.)

Nu, nu vă țin mult. Știți, e totuși vorba despre fiul dumneavoastră.

(Ascultă.)

Nu trebuie să vă scuzați.

(Ascultă.)

Da, vă rog, veniți! Vă aștept aici toată ziua, dacă este nevoie.

(Ascultă.)

Cum, ați și ajuns?! Aaa, vorbeați din mașină! Bine, vă aștept în cancelarie, după cum v-am spus. La revedere!

(Ascultă. Pune receptorul în furcă. Celelalte pleacă.)

PROFESOARELE

Succes! Ne vedem mâine. La revedere!

DIRIGINTA

La revedere! Și spor la cumpărături.

(Celelalte Profesoare ies.)

DIRIGINTA

(Către sine.)

Buuuun. Să caut lucrările lui Ionuț.

(Scotocește prin niște teancuri de extemporale. Scoate câteva foi. Intră Mama lui Ionuț. Este deosebit de elegant îmbrăcată, proaspăt coafată; are un aer de distincție; poartă o geantă diplomat pentru femei. Din toată înfățișarea ei și din comportament rezultă că este o femeie de afaceri.)

MAMA LUI IONUȚ

Bună ziua! Să știți că am amânat o întâlnire foarte importantă!

DIRIGINTA

Bine ați venit, doamnă! Întâlnirea noastră e mai importantă. E foarte importantă pentru Ionuț.

MAMA LUI IONUȚ

(Caută să fie politicoasă, dar e reținută și rece.)

Mi-ați spus că nu putem discuta prin telefon. M-ați îngrijorat foarte tare. De aceea am și venit. Ce poate fi atât de misterios?

DIRIGINTA

Vă rog, luați loc.

(Mama lui Ionuț se așază la o masă. Diriginta se așază și ea, de cealaltă parte a mesei. Publicul le vede din profil. Diriginta îi înmânează Mamei lui Ionuț lucrările selectate.)

Priviți.

MAMA LUI IONUȚ

Da, ce sunt acestea?

DIRIGINTA

Extemporale.

MAMA LUI IONUȚ

Păi nu scrie nimic pe ele. Doar numele băiatului meu și... un enunț.

(Își pune ochelarii. Citește cu voce tare, rar, aproape silabisind.)

„Alcătuiești o compunere cu titlul: «Meseria cea mai dragă mie»”; „Rezolvați următoarele exerciții...”; „Realizați un desen folosind atât culori calde, cât și culori reci”.

(Pune foile pe masă.)

Da, și? Pentru atâta lucru m-ați chemat?

DIRIGINTA

Vi se pare puțin lucru?

MAMA LUI IONUȚ

(Caută să-și păstreze calmul.)

Vă dați seama că acum, în momentul acesta, aș fi putut semna un contract în valoare de 50 000 de dolari? Știți, eu credeam că Ionuț a pățit ceva grav, că a făcut daune mari școlii sau mai știu eu ce! Iar dum-

neavoastră îmi puneți în față trei coli albe de hârtie cu numele băiatului meu pe ele și cu niște teme extrem de... extrem de...

DIRIGINTA

De simple.

MAMA LUI IONUȚ

De... simple! Da, ăsta e cuvântul. Simple, mult prea simple.

DIRIGINTA

V-am arătat că fiul dumneavoastră nu a scris nimic pe aceste foi. Le-a lăsat, după cum vedeți, complet albe.

MAMA LUI IONUȚ

(Iritată, se stăpânește cu greu.)

Și... bine... asta e problema școlii, a dumneavoastră în special. Eu trebuie să-i asigur casă, masă, îmbrăcăminte, medicamente, să-i plătesc meditațiile la engleză și la pian. Să-i asigur un viitor, un apartament, o mașină, un loc de muncă, mai târziu. Dar cu extemporalele? Nu e treaba mea, nu e responsabilitatea mea! E a dumneavoastră în totalitate.

(Se ridică de pe scaun.)

Știți, eu acum trebuie să plec.

(Sună telefonul mobil. Răspunde.)

Alo, da! Cum, cum n-a ajuns acasă? Vai de mine!

(Diriginta îi face semn că vrea să-i spună ceva.)

Bine, stai că te sun eu mai târziu!

(Închide. Către Diriginta lui Ionuț.)

Mama mea îmi spune că n-a ajuns copilul acasă!
Știți ceva de asta?

DIRIGINTA

Da, desigur. L-am rugat să vă aștepte!

MAMA LUI IONUȚ

(Nu-și mai poate stăpâni nervozitatea.)

Cum? Cu ce drept? Mi-ați sechestrat copilul în
școală? Directoarea e aici?

DIRIGINTA

(Calmă.)

Stați, doamnă, calmați-vă. Luați loc. Beți un
pahar cu apă.

(Îi toarnă din sticla cu apă minerală. Mama lui Ionuț se așază, bea paharul dintr-o sorbitură și încearcă din răsuferi să se mențină calmă.)

Am crezut că vom discuta noi puțin și că după aceea îl chemăm pe Ionuț să vorbim împreună cu el. Numai că văd că nu vreți să înțelegeți problema în ade-vărata ei lumină.

MAMA LUI IONUȚ

(S-a calmat.)

Bine, iertați-mă, de fapt nici nu prea v-am lăsat să vorbiți. Oricum, m-am liniștit, aflând că Ionuț n-a pățit nimic, că e în școală. Lăsați-mă s-o sun pe bunica lui, să-i spun și ei, că îl iubește ca pe ochii din cap.

(Formează un număr pe mobil.)

Alo! Mama! Da, am aflat. Nu, slavă Domnului, nu-i nimic deosebit. E încă la școală. Nu, nu-i nevoie să-l iei tu. O să-l aduc eu acasă. Pa!

(Închide.)

Deci, ce voiați să aflați de la mine...

DIRIGINTA

Nu voiam să aflu ceva anume de la dumneavoastră. Voiam să ne sfătuim. Sau să mă sfătuiți, să știu cum să procedez în continuare. Amândouă știm

un lucru: Ionuț este un copil foarte înzestrat, ascultător, comunicativ, gata să se joace cu colegii sau să-i ajute la lecții... Sau mai bine zis era. Pentru că acum e mereu tăcut, se ascunde în pauze de ceilalți sau stă gânditor în bancă. Nu-și mai face temele... La extemporale întotdeauna scria fără greșală. Acum... Se întâmplă ceva cu el, ceva grav, de aceea am insistat să veniți.

MAMA LUI IONUȚ

O fi îndrăgostit!

DIRIGINTA

Doamnă, să nu glumim cu lucrurile acestea. La vârsta lui, e clar că e vorba de altceva. Îl frământă ceva. Dumneavoastră, în discuțiile cu el, n-ați observat nimic deosebit? E la fel ca înainte?

MAMA LUI IONUȚ

Cum să vă spun... Trebuie să înțelegeți că eu am un program foarte încărcat. De când am divorțat de soțul meu, numai mama mea mă ajută puțin cu creșterea lui Ionuț.

DIRIGINTA

Să înțeleg că n-ați mai vorbit de mult cu Ionuț?

MAMA LUI IONUȚ

Am vorbit puțin duminica trecută. A dormit mai mult și, când s-a trezit, eu tocmai trebuia să plec la un prânz de afaceri. Și i-am spus să fie cuminte, să mănânce, să-și facă lecțiile. Iar el a zis, „Bine, mama“ și...

DIRIGINTA

Și când v-ați întors, dormea.

MAMA LUI IONUȚ

Da, v-am spus că muncesc mult, mă întorc târziu seara. Așa e când ești o femeie singură, cu un copil... Trebuie să muncesc tot timpul.

DIRIGINTA

Să încercăm să vorbim cu tatăl lui?

MAMA LUI IONUȚ

(Foarte speriată.)

Nu, în niciun caz! În privința asta, totul e aranjat. I-am interzis tatălui lui să ia legătura cu el. Nu-i dau voie să-l vadă!

DIRIGINTA

Dar Ionuț nu întreabă niciodată unde se află tatăl lui?

MAMA LUI IONUȚ

Ei, ba da. Dar eu i-am spus că e plecat în străinătate, că are un contract și că nu vine decât peste mai mulți ani, când se va face el mare...

DIRIGINTA

Poate îi lipsește tatăl. V-ați gândit vreodată la asta?

MAMA LUI IONUȚ

Doamna Dirigintă, am destule probleme pe cap. Numai eu știu cum m-am luptat să aranjez în așa fel lucrurile, încât fostul meu soț să nu-și mai bage nasul în familia mea. Nu cumva a reușit să afle la ce școală e băiatul și a venit să vorbească cu dumneavoastră?

DIRIGINTA

(Rece.)

Nu, doamnă.

MAMA LUI IONUȚ

Acum vă rog să-l chemați pe Ionuț. Poate ne spune el de ce n-a scris nimic în extemporale – că, de fapt, asta e problema dumneavoastră, nu alta! Iar în rest... e treaba mea!

DIRIGINTA

De acord. Vă rog să așteptați puțin.

(Iese.)

MAMA LUI IONUȚ

Uite, ce înseamnă să n-ai lucruri serioase de făcut! Fiecare întâmplare, cât de mică, ți se pare o catastrofă! Eeei, ia să aibă doamna dirigintă preocupările mele și programul meu...

(Intră Ionuț, cu ghiozdanul în mână, apoi Diriginta.)

MAMA LUI IONUȚ

*(Se ridică de pe scaun, se repede la el, îl sărută zgomotos.
Apoi se retrage puțin și se uită cu drag la el.)*

Băiatul mamei! Nu încetez să te admir. Ce frumos ești!

IONUȚ
(Stânjenit.)

Lasă, mamă... lasă, îmi spui acasă...

DIRIGINTA

Ionuț, după cum ți-am spus, am rugat-o și pe mama ta să se uite peste extemporalele tale și să-mi spună de ce crede ea că tu n-ai scris nimic. Nu știe nici ea! De aceea, te rugăm să ne spui tu la amândouă. Hai, că nu ne grăbim. Stai jos pe scaun.

(Îl conduce la masă și îl face să se așeze pe al treilea scaun, cu fața la spectatori. Se așază Diriginta și Mama lui Ionuț pe aceleași scaune ca mai înainte. Se vede cum Ionuț își aranjează ghiozdanul sub masă. Tăcere lungă. Ionuț se uită în jos. Ține mâinile la spate. După un timp, Mama lui Ionuț sparge tăcerea.)

MAMA LUI IONUȚ

Hai, Ionuț, gata cu prostiile astea, doamna dirigintă poate nu se grăbește, dar știi că eu am mereu treabă multă, eu...

(Se uită la ceas.)

Eu chiar că mă grăbesc și trebuie să te mai duc și pe tine acasă... Doamna dirigintă are această problemă: nu știe de ce n-ai scris nimic în lucrări. Spune-i repede și hai acasă!

(Ionuț nu scoate un cuvânt și continuă să privească în jos.)

DIRIGINTA

Ionuț, gândește-te și spune... ai vreun motiv special de supărare?

IONUȚ

(După câteva clipe de tăcere, încordat.)

Da.

DIRIGINTA

Și poți să ni-l spui și nouă?

(Ionuț tace, privind în jos.)

MAMA LUI IONUȚ

Hai, dragă, hai odată! Spune-i că subiectele erau mult prea simple și că de aceea te-ai supărat. Spune-i asta și să plecăm acasă!

IONUȚ

Nu erau simple.

MAMA LUI IONUȚ

Poftim?

IONUȚ

Subiectele. Nu erau simple.

MAMA LUI IONUȚ

Atunci, spune-i că n-ai știut să le faci.

(Ionuț tace. Femeile se uită ba la el, ba una la alta. Nimeni nu spune nimic multă vreme. Mama lui Ionuț se ridică furioasă de pe scaun.)

MAMA LUI IONUȚ

Dragul meu, eu mi-am pierdut răbdarea. Am intrat în criză de timp. Hai să mergem.

(Către Diriginta lui Ionuț.)

Lăsați, că-mi spune el mie sau bunicii și vă comunicăm noi motivul. La revedere!

(Iese, târându-l pe Ionuț după ea. Diriginta se ridică în picioare și rămâne așa, privind nedumerită spre ușă. Se trânteste ușa, nervos. După scurt timp, ușa se deschide din nou și Ionuț reapare în grabă. Se apropie de masă, ia ghiozdanul de sub ea. Se uită lung în ochii Dirigintei. Diriginta îi susține privirea. Ionuț nu se grăbește să plece.)

IONUȚ

Puteți să țineți un secret?

DIRIGINTA
(*Simplu și convingător.*)

Da.

IONUȚ

Andrei mi-a spus că tata nu e în străinătate, că de fapt e într-un alt oraș, dar că nu vrea să mă mai vadă, fiindcă nu mă iubește, pentru că nu-i nimic de iubit la mine...

DIRIGINTA

Care Andrei, colegul tău de bancă, prietenul tău cel mai bun?

IONUȚ

A fost... Ne-am certat. Eu sunt de vină! L-am făcut egoist!

DIRIGINTA

Ți-a dat vreun motiv?

IONUȚ

Îl rugasem să-mi împrumute și mie „Aventurile lui Pinocchio“, pe care tocmai o citise... O primise cadou de la tatăl lui. Și-a refuzat categoric să mi-o dea.

Dar... trebuie să plec! Mă-așteaptă mama! Și nu v-am spus secretul.

(Scotocește prin ghiozdan, scoate o carte, iar din ea scoate un bilețel. I-l dă Dirigintei. Îi vorbește șoptit, conspirativ, temându-se să nu-l audă cineva.)

Ăsta cred că e numărul de telefon al lui tata, dar nu sunt sigur. Vă rog să-l sunați dumneavoastră, că mie mi-e frică. Spuneți-i doar atât: că eu îl iubesc foarte mult, chiar dacă el nu are motive să mă iubească pe mine.

(Se repede pe neașteptate și o îmbrățișează pe Dirigintă. Apoi fugе spre ușă. Înainte de a ieși, se uită înapoi.)

IONUȚ
(Din ușă.)

Subiectele... știam să le fac, deși nu erau chiar ușoare. Erau frumoase. Dar eram supărat pe tata! de fapt, nu, nu pe tata, pe Andrei!

(Iese fără să aștepte răspuns. Diriginta se așază pe scaun, pune coatele pe masă și își sprijină capul în mâini. Oftează lung. Se uită mult timp la biletul primit de la Ionuț. Într-un târziu, ia receptorul, dar nu se hotărăște să formeze numărul. Îl pune din nou în furcă. Repetă aceasta de două-trei ori. În cele din urmă, formează.)

DIRIGINTA

Alo! Bună ziua! Iertați-mă că vă deranjez! Aveți un copil, un băiat, pe nume Ionuț? Eu sunt Diriginta lui și aș vrea să vorbesc cu dumneavoastră.

(Ascultă.)

Cum, nu știți la ce școală învață copilul dumneavoastră?

(Ascultă.)

A, deci așa a ajuns el la școala noastră... Am văzut eu că a schimbat multe școli și mi-a spus că s-a mutat de multe ori și cu casa. Și numărul de telefon de acasă i se schimbă des.

(Ascultă.)

Să înțeleg că mama lui îl va muta și de la școala aceasta, dacă vă vede prin preajmă? Bine, atunci veniți la noi acasă. Soțul meu va fi încântat, îi place să aibă oaspeți, să cunoască oameni noi. Notați adresa: Strada Crinului, nr. 8, apartament 4. Vă așteptăm!

(Închide telefonul. Mimica feței spune ceva de genul „Ce ciudățenie!“. Poate chiar rostește aceste cuvinte, în timp ce cortina cade încet. Se mai vede cum își strânge grăbită lucrurile și iese.)

Tabloul II

Sala de clasă. Elevii și Diriginta. Printre elevi – Ionuț, Andrei.... Copiii șușotesc între ei – se aud fraze de genul, „Dă-mi și mie o gumă“, „Dar tu ți-ai făcut tema la matematică?“, „Sâmbătă mă duc cu părinții la teatru“ etc.

DIRIGINTA

Liniște! Liniște! Cine îmi spune ce sărbătoare se apropie?

ELEVII

(În cor.)

Ziua Copilului!

DIRIGINTA

Da, așa e! De 1 Iunie sărbătorim Ziua Internațională a Copilului. E ziua voastră și a tuturor copiilor din lume. Aș vrea s-o întâmpinăm cum se cuvine. Voi ce propuneți să facem pentru aceasta?

IONELA

Să sădim pomi în parcul din Centru. Când vom fi mari și ne vom plimba pe acolo, să putem spune: „Pomii aceștia au fost sădiți de noi de Ziua Copilului!“

DIRIGINTA

Interesantă propunere! Ce altceva am mai putea face?

ADRIANA

Să pregătim un spectacol pentru copiii orfani. Poate punem în scenă „Femeia cea lacomă“ sau „Cei trei purceluși“... Ce s-ar mai amuza copiii de la casa de copii!

ANDREI

(Sfios, cu ochii în pământ.)

Eu propun să ne facem cadouri unii altora și să ne împăcăm cu prietenii cu care ne-am certat.

DIRIGINTA

(Surprinsă.)

Bravo, Andrei, ai făcut cea mai frumoasă propunere! Dar tu cu cine te-ai certat?

(Tăcere.)

Hai, spune-ne, nu face un secret din aceasta.

ANDREI

(Cu glas pierit.)

Cu... cu Ionuț!

DIRIGINTA

Serios? Cu cel mai bun prieten al tău? Bine, între prieteni mai sunt și momente mai grele, dar, cu înțelepciune și răbdare, totul se rezolvă...

ANDREI

(Cu același glas.)

E vina mea... m-am purtat urât. N-am vrut să-i împrumut o carte.

(Plânge.)

M-a cer... certat și... tata!

DIRIGINTA

Ei, lasă, nu plânge; uite, întotdeauna ai la îndemână câteva formule de politețe foarte simple. Îți ceri iertare și cred că Ionuț va șterge totul cu buretele.

IONUȚ

(Se duce lângă Andrei și îl îmbrățișează. Scenă jucată cât mai emoționant, dar și cât mai firesc cu putință.)

Hai, că nu mai sunt supărat. Andrei, hai să ne împăcăm.

ANDREI
(Își șterge lacrimile.)

Îmi pare bine că mai vrei să fii prieten cu mine!
Uite, ți-am adus o carte... a cumpărat-o tata pentru
tine. A zis să ți-o dau și să-ți cer iertare...

IONUȚ
(Luând cartea.)

Mulțumesc, dar nu trebuia. Era suficient să-mi
spui că-ți pare rău! Și eu abia așteptam să ne îm-
păcăm!

DIRIGINTA

Bravo, Ionuț! Bravo, Andrei! De-acum să aveți
grijă să nu vă mai certați!

IONUȚ

N-o să ne mai certăm!

DIRIGINTA

Dacă mai sunt cazuri de prietenii rupte... mai
sunt?

(Tăcere.)

Ei, dacă mai sunt cazuri, nu uitați să procedați
ca Andrei și Ionuț. Să vă cereți iertare și să reluați

bunele relații! Dacă nu acum, dacă nu mâine, în orice caz s-o faceți de Ziua Copilului, de 1 Iunie, de acord?

ELEVII

(În cor.)

Da!!

DIRIGINTA

Ce propuneri mai aveți pentru 1 Iunie? Nu mai are nimeni nicio propunere?

IONUȚ

Dar dumneavoastră ce propuneți?

DIRIGINTA

Eu... da, de fapt, eu chiar am pregătit o surpriză! De 1 Iunie, pe lângă cele propuse de voi, vom face și altceva: vom avea oaspeți! Doi părinți, un om de afaceri și un doctor pediatru. Ei ne vor învăța cum să ne îngrijim pentru a avea o copilărie frumoasă și cum să ne pregătim, încă de acum, pentru a avea când vom fi mari o carieră plină de succese.

IONUȚ

Și cum îi cheamă pe părinți? Și tata e medic pediatru...

DIRIGINTA

Surpriză! Surpriză! Surpriză!

(Se uită la ceas.)

Andrei, fii bun și dă fuga până în cancelarie. Vezi că trebuie să fi sosit soțul meu, îl cunoști. Împreună cu el, sunt cei doi părinți de care vă vorbeam. Au venit să vă cunoască și să stabilească împreună cu noi câteva teme de discuție pentru întâlnirea de la 1 Iunie.

(Andrei iese cu pași hotărâți.)

IONELA

Și renunțăm la plantarea pomilor în parc?

DIRIGINTA

Nici vorbă, e o idee prea bună! Mă voi ocupa eu de organizare...

MARIAN

Poate să se ocupe tatăl meu, e inginer agronom, ne aduce el puieții.

DIRIGINTA

De acord. O să-ți dau un telefon deseară, ca să mă pui în legătură cu el. Dimineața vom planta pomi,

la prânz vom avea întâlnirea cu... cei doi părinți, iar seara vom merge cu toții la casa de copii...

ADRIANA

Să jucăm piesa?

DIRIGINTA

Da, dacă accepți să fii tu regizoarea și dacă la ultima repetiție vom constata că iese bine!

ADRIANA

Regizoarea? Cum să nu! E visul meu să fiu regizoare!

(Intră Andrei, fugind, foarte emoționat, roșu la față.)

ANDREI

(Strigă.)

Ionuț! Ionuț! Ghici cine vine la tine!

(Ionuț se ridică în picioare, vădit tulburat. Intră mama lui Ionuț.)

IONUȚ

(Dezamăgit – se așteptase la altceva.)

A, mama!

(Intră un bărbat frumos îmbrăcat, în costum, cu cravată. Ionuț strigă.)

Tata!!

(Fuge la ușă și îl îmbrățișează. Tatăl și fiul se îmbrățișează lung. Mama își mângâie și ea fiul pe cap.)

ANDREI

(Foarte bucuros. Către public, cu gura până la urechi.)

Eu cred că au fost două împăcări pe ziua de azi!

Cortina.

**SERBAREA
DE SFÂRȘIT DE AN
ȘCOLAR**

Cânteccele aferente lucrării se descarcă [de aici](http://www.coresi.net/eCarteaGratuita/CarteaSerbarilorScolare_Canteccele/):

[http://www.coresi.net/eCarteaGratuita/
CarteaSerbarilorScolare_Canteccele/](http://www.coresi.net/eCarteaGratuita/CarteaSerbarilorScolare_Canteccele/)

Cartea

Cartea nu e ce se vede:
Un pachet de coli frumoase
Între două scoarțe groase.

Cartea este ce n-ai crede:
Mii de gânduri îți urzește,
Cu idei te-mpodobește.

Cartea e o viață nouă!
Când citești,
 Întinerești,
Aripi lungi de vis îți cresc
Și-așa mult te-îmbogățesc
Printre vești,
 Printre povești,
Sub a literelor rouă!

Cartea nu e ce se vede.
Până nu citești, n-ai crede:
Cartea e ce nu se vede.

Bine-ai venit, vacanța mare!

Bine-ai venit, vacanța mare!
Te-am așteptat ca pe o zână
Ce-mi împlinește-orice dorință.
Pe timpul meu mă faci stăpână!

Acum, păpușa aruncată
Prințesă dulce va fi iară.
Pisica îmi va fi tovarăș
Nedespărțit întreaga vară.

Nu va fi zi fără plimbare
Și curse lungi pe bicicletă.
Iar seara voi citi o carte
Și voi visa că sunt poetă.

Am fost un an Cenușăreasa,
Luptând cu nesfârșite teme.
Tu mă scutești de orice grijă,
Emoții, plâns, dictări, probleme.

Și-n toamnă mă aduci la școală
Cu gânduri noi, cu noi speranțe.
Și pleci zâmbind, în gând cu mine,
Spre țara marilor vacanțe.

Cuvinte de recunoștință

Știu, iubită-nvățătoare,
Că în minte-o să-mi rămâi,
Când eu trec în clasa-a cincea,
Iar tu mergi la clasa-ntâi.

Am simțit în orice clipă
Că ești sora mea mai mare;
Te-am știut mereu aproape
Când m-ai pus la vreo-ncercare.

Iar acum, la despărțire,
Tuturor țin să le spun:
Cu căldură și iubire
M-ai dus tu pe drumul bun.

Clopoțelul vacanței

Clopoțelul sună
Ultima oară.
Se-ncheie încă
Un an de școală.

Lăsăm în urmă
Griji și probleme.
Vacanța vine
Cu alte teme.

Teme de joacă
Și teme de vis.
Orice ne dorim
Ne e permis.

Mergem la scaldă,
În pomi urcăm.
Știm noi ce-nseamnă
Să ne jucăm!

Lecturi suplimentare

În vacanță poți să-alegi
Cu totul alți colegi.
Poți să treci strada
Cu Albă ca Zăpada.
Te plimbi pe jos
Cu Făt-Frumos.
Te pierzi câteodată
Cu Patrocle în Dumbrava minunată.
Sau auzi torcând lângă pat
Chiar pe Motanul Încălțat.
Cenușăreasa vorbește cu tine
Cum știe ea – numai de bine.
Scufița Roșie te cheamă-n ajutor,
Harap Alb îți apare-n pridvor
Și, de treci înot marea sinilie,
Îl vizitezi pe Robinson
Pe insula sa pustie.

Vacanța îți dă toate
Acele minunate
Lecții de fantezie.

Iluzia

Bezna nopții e stăpână
Peste colțul de pădure
Unde, lângă o fântână,
Moș Martin adună mure.

Dar deodată o ființă
Luminoasă și străină
Vine fără chibzuință
Și se-aruncă în fântână.

Ursu-o vede. Cu uimire,
Și crezând că e din miere,
Se apleacă. De iubire
Mormăind, fără putere

De-a se-mpotrivi, se-aruncă
În fântâna liniștită,
Cu-apă albă și adâncă.
Zâna mierii cea iubită

Era însă numai luna
În fântână oglindită.
Ursul caută întruna,
Cu privirea rătăcită

Și înoată-a disperare
În iluzia pierdută.
Fapta... urmări bune n-are
Când de gând nu-i străbătută.

Tot ce e mai scump pe lume

Pe-Înțeleptul singuratic
Regele-l chemă din munte
Și-l rugă să îi dea sfaturi –
Orice rele să le-nfrunte.

Și i-a mers așa de bine
Regelui, că-a ridicat,
În scurt timp pe fața lumii
Cel mai luminos regat.

De invidie, toți ceilalți
Ce se-aflau în preajma lui
Au pretins că Înțeleptul
Fură-averea regelui.

Și-au făcut pe-ngrijorații
Și-au vorbit lingușitor,
Că ajunsese bietul rege,
Fără rost, bănuitor.

Înțeleptul spuse-ndată:
„Eu la munte plec grăbit.
Voi pleca la fel de singur
Și sărac cum am venit.“

Și plecă. După aceea
Brusc regatu-a decăzut.
S-a dus regele la dânsul,
L-a chemat ca la-nceput.

„Maiestate“, Înțeleptul
Îi răspunse, refuzând,
„Orice rău se poate-nfrânge,
Dar invidia nicicând.

Căci ea strică fără milă
Tot ce e mai scump pe lume:
Nu averi sau lucruri scumpe;
Cinstea și un bun renume.“

Ion cel prevăzător

Ion era copil sărac,
 Dar harnic era el!
S-a dus să ceară, amărât,
 O slujbă la castel.
Atunci stăpânul l-a-ntrebat
 Ce știe-a face el.

„Acum nimic nu știu să fac“,
 Răspunse Ionel.
„Dar o să-nvăț orice, oricât,
 Sunt tare voinicel.“
Atunci stăpânul l-a-ndemnat
 Să plece de la el.

„Adio! Plec, să-ți fac pe plac,
 Nu-s supărat defel!“
Văzu pe jos ceva și-atât
 Se-opri să ia cu el.
Atunci stăpânul a strigat:
 „Găsiși al meu inel?“

„Ah, nu! Nu e decât un ac“,
 Răspunse Ionel.
„Poate voi face, cât de cât,
 Cândva ceva cu el.“

Atunci, stăpânul l-a rugat:
„De-acum, stai la castel!

Cu tine știu c-o să mă-mpac:
La minte sprintenel
Văzui că ești și-am hotărât
Să-ți dau munci fel de fel.“
Gândind: „Pe lume n-am aflat
Prevăzători ca el!“

Ion munci pe brânci și-un sac
De aur strânse el
Să meargă – îi plăcea atât! –
La școala din castel.
Atunci stăpânul l-a-nfiat:
Visase-un fiu ca el.

Mare de vară, imensă mare

Mare imensă, albastră, caldă,
Așteptându-mă la scaldă,
Cine să uite ar fi în stare
 *(Mare de vară, imensă mare,
 Mare de vară, imensă mare)*
Limpedează ta alintare?
 Mare de vară, imensă mare.

Mare imensă, de munți nu-mi pasă,
De deal, șes, pădure deasă;
Cine nu lasă totul când are
 *(Mare de vară, imensă mare,
 Mare de vară, imensă mare)*
Limpedează ta alintare?
 Mare de vară, imensă mare.

Mare imensă, vis de vacanță,
Tu păstrezi a mea speranță.
Chiar și la școală simt cu mirare
 *(Mare de vară, imensă mare,
 Mare de vară, imensă mare)*
Limpedează ta alintare.
 Mare de vară, imensă mare.

Notă. Poezia se poate recita (și atunci se renunță la versurile din paranteză) sau se poate cânta pe melodia „Beautiful Soup“ din Alice în Țara Minunilor.

Și chiar prin sat trecea un râu vijelios

Aveam un sat, ah, Doamne, ce mai sat!
Un sat frumos ca orice sat frumos.
Și chiar prin sat trecea un râu vijelios.

Suia un deal, ah, Doamne, ce mai deal!
Un deal frumos ca orice deal frumos
Și-acest deal suia spre sat
Și chiar prin sat trecea un râu vijelios.

Creștea un pom, ah, Doamne, ce mai pom!
Un pom frumos ca orice pom frumos.
Și-acest pom creștea pe deal
Și-acest deal suia spre sat
Și chiar prin sat trecea un râu vijelios.

Creștea un ram, ah, Doamne, ce mai ram!
Un ram frumos ca orice ram frumos.
Și-acest ram creștea în pom
Și-acest pom creștea pe deal
Și-acest deal suia spre sat
Și chiar prin sat trecea un râu vijelios.

Stătea un cuib, ah, Doamne, ce mai cuib!
Un cuib frumos ca orice cuib frumos.
Și-acest cuib stătea pe ram
Și-acest ram creștea în pom
Și-acest pom creștea pe deal
Și-acest deal suia spre sat
Și chiar prin sat trecea un râu vijelios.

Stătea un ou, ah, Doamne, ce mai ou!
Un ou frumos, ca orice ou frumos.
Și-acest ou stătea în cuib
Și-acest cuib stătea pe ram
Și-acest ram creștea în pom
Și-acest pom creștea pe deal
Și-acest deal suia spre sat
Și chiar prin sat trecea un râu vijelios.

Creștea un pui, ah, Doamne, ce mai pui!
Un pui frumos ca orice pui frumos.
Și-acest pui creștea în ou
Și-acest ou stătea în cuib
Și-acest cuib stătea pe ram
Și-acest ram creștea în pom
Și-acest pom creștea pe deal
Și-acest deal suia spre sat
Și chiar prin sat trecea un râu vijelios.

Femeia cea lacomă

Sceneta

PERSONAJELE

Povestitorul

Femeia (soția Vânătorului)

Vânătorul

Iepurele

Lupul

Ursul

Crăiasa Pădurii (o pasăre multicoloră)

Vulpoiul

Ariciul

Căprioara 1

Căprioara 2

Căprioara 3

Căprioara 4

Fluturele 1

Fluturele 2

Fluturi

Rândunica 1

Rândunica 2

Rândunele

POVESTITORUL

(În fața cortinei)

A fost odată,
Ca niciodată,
Într-o țară foarte
Îndepărtată,

O femeie săracă
C-un soț vânător.
O căsuță și-o vacă
Erau avutul lor.

În pădurea deasă
Și primejdioasă
Soțul zilnic pleca
Să aibă femeia
Ce pune pe masă.

(Se ridică cortina.)

Tabloul I

O căsuță modestă, din lemn, la marginea pădurii. Un scaun, pe care se va așeza Femeia. În fața casei, Femeia și Vânătorul își iau rămas bun. Vânătorul are pușca asupra sa și e îmbrăcat cu hainele de vânătoare.

FEMEIA

Te rog să fii mai destoinic de data aceasta, bărbate! De trei zile, nimic n-ai adus acasă! Nici măcar un iepure sau o vrabie... Dacă nu ar fi văcuța asta, sărmana, am muri de foame amândoi!

VÂNĂTORUL

Mă voi strădui! Dar acum toate animalele mă cunosc. Mă simt și se ascund cu mult înainte ca eu să le iau urma.

FEMEIA

Ar trebui să te streкори tiptil, să mergi de-a bușilea prin iarbă! Să te târăști până la izvorul unde se adapă toate animalele și acolo să te ascunzi și să stai până vine vreunul să bea apă.

VÂNĂTORUL

Văd că te pricepi mai bine decât mine la vânătoare! De ce nu mergi tu în locul meu? Cred că ai avea mai mult succes!

FEMEIA

Și treburile din casă cine să le facă? Speli tu rufe, împletești tu puloverele pentru iarnă, te duci tu cu vaca la păscut, o mulgi și fierbi laptele? Dacă nu ar

fi toate acestea de făcut, nu te-aş lăsa să pleci singur.
Aş veni şi eu cu tine şi atunci n-ar mai rămâne animal
viu în pădurea asta!

VÂNĂTORUL

Doamne păzeşte, doar n-o să le omorâm pe toate!
După aceea, cu ce ne-am mai hrăni?

FEMEIA

Lasă, că te ştiu eu! Ție ți-e milă, de aceea nu ucizi
decât animale bătrâne, care oricum ar muri de moarte
bună dacă nu le-ai vâna tu! Ieri, în loc să împuști vreo
căprioară fragedă, mi-ai venit cu ciuperci! Eu vreau
carne, nu ciuperci!

VÂNĂTORUL

Da, ți-am adus ciuperci, iar tu le-ai aruncat pe
jos și le-ai strivit cu picioarele de supărare! Puteai să
faci o mâncare gustoasă...

FEMEIA

(Cu dispreț.)

Leneșule! În pădurea aceasta fără sfârșit sunt
iepuri cu carnea dulce, mistreți pocnind de grăsime,
cocoși de munte, cerbi și căprioare, urși, bursuci,
vulpi...

VÂNĂTORUL

Doar n-o să mănânci carne de vulpe acum...

FEMEIA

Nu, dar un guler din blană pot să-mi fac. Sau pot să vând blana în târg și să-mi cumpăr o rochie nouă. Tu împușcă tot ce găsești în cale și pe urmă o să vezi ce bine mă descurc eu cu toate!

VÂNĂTORUL

De ce să fim așa de lacomi? Trebuie să apărăm pădurea, nu să ucidem toate animalele! Ce rău ne-au făcut nouă vulpile cele roșii și sprintene sau veverițele castanii și jucăușe?

FEMEIA

(Ironical.)

Ce poetic! Nu știu ce-o să mă fac cu tine. Eu vreau să fim bogați, să avem de toate, iar tu... Tu admiri vulpile și veverițele și nu știi ce pierdem dacă nu le împuști!

VÂNĂTORUL

Femeie, avem destul pentru a trăi. Avem căsuța, vaca... pășunile din poieni sunt toate pentru văcuța noastră. Avem lemne pentru foc după pofta inimii. Ciu-perci, alune, afine, zmeură, mure, ba chiar și miere,

toate acestea le putem găsi fără efort peste tot. Din când în când mai vânez câte un iepure mai bătrân, care nu mai poate fugi, iar pe cei tineri îi las să trăiască, să zburde și să se înmulțească. De ce ne-ar trebui mai mult? Câtă vreme ne iubim, viața e frumoasă. Ne cântă păsările ziua întreagă, ne apără de hoți lupii și urșii din pădure, albinele zumzăie de bucurie în jurul nostru. Acesta este raiul pe pământ, iar tu vrei să-l umpli de sânge? Să omor așa, fără socoteală, toate animalele din pădure?

FEMEIA

Tu nu știi ce e bogăția, bărbate. Te încântă viața simplă din pădure, cu aer curat, cântec de păsărele și jocuri de fluturi și de albine. Tu nu știi ce înseamnă să ai bani mulți, putere, blănuri, rochii de mătase, perdele cu fir de aur... o casă cu multe încăperi mari, cu sală de dans, cu servitori. Tu, bietul de tine, nici nu îndrăznești să visezi la așa ceva!

VÂNĂTORUL

La ce ne-ar trebui casă mare, cu servitori? Îți dai seama ce griji în plus înseamnă toate acestea? Noi abia ne hrănim pe noi și vacuța aceasta. Cum crezi că putem hrăni și alte guri? Și apoi, de ce trebuie să avem atâta lume în preajmă și să nu ne putem vedea liniștiți singuri de ale noastre?

FEMEIA

Du-te, că nu mă înțeleg cu tine. Du-te și vânează tot ce întâlnești în cale!

VÂNĂTORUL
(Plecând.)

La revedere.

FEMEIA

La revedere.

(Se apucă de un lucru de mână oarecare – coase, împletește, croiește, toarce etc.)

Tabloul II

Pădure. Vânătorul la pândă. Apare un Iepure. Vânătorul îl prinde de urechi.

VÂNĂTORUL

Vezi că te-am prins din nou? Doar ți-am spus că trebuie să te păzești de vânători.

IEPURELE

Mă păzesc de vânători, dar de tine nu mă păzesc. Tu ești bun la suflet și, dacă te rog mult de tot, îmi dai drumul.

VÂNĂTORUL

Iar începi! Ți-am spus că data viitoare te duc la soția mea! O să-ți placă să te bage la cuptor?

IEPURELE

Fii bun, Vânătorule, și nu mă mai speria! De fapt, știi de ce mă aflu aici? Am venit să te caut și să-ți spun că ieri m-ai speriat așa de tare, că am visat urât toată noaptea.

VÂNĂTORUL

Serios? Îmi pare rău. Iartă-mă. Uite, îți dau drumul.

(Îi dă drumul.)

Și acum ce faci, de ce nu pleci?

IEPURELE

Îmi place să stau cu tine. Ești așa de puternic și de ocrotitor. Te superi?

VÂNĂTORUL

(Mișcat.)

Nu, nu mă supăr. De fapt, îmi face plăcere. Dar nu vreau să te înveți așa. Să nu te domesticești și să ieși în calea altor vânători, că nu mai scapi viu!

(Pornesc la drum. De după un copac, apare Lupul.)

LUPUL

(Bucuros.)

Ah, Vânătorule, de când te caut!

VÂNĂTORUL

Ce s-a întâmplat? Te-ai îmbolnăvit?

LUPUL

Păi, nu eu, ci puii mei. Au febră mare și nu mai mănâncă nimic.

VÂNĂTORUL

Îmi pare rău. Uite, ia acest sirop.

(Scoate o sticlută din buzunar și i-o dă.)

E foarte bun în cazuri din astea. Amestecă-l cu puțină miere!

LUPUL

Îți mulțumesc, Vânătorule.

(Iese grăbit cu sticluța. Joc de priviri între Vânător și Iepure. După un timp, intră Ursul.)

URSUL

Mor-mor-mor... Mor-mor-mor...

(Îl vede pe Vânător.)

Ah, Vânătorule! Iar mi-a furat Lupul mierea din scorburil!

VÂNĂTORUL

Ți-am spus să nu fii lacom! Lăcomia și invidia sunt rădăcinile tuturor relelor! Mierea nici nu-i a ta, e a albinelor, care muncesc pentru ea! Tu le-o furi...

URSUL

Le las și lor destul pentru iarnă... Dar Lupului nu-i place mierea de fapt. De ce și-a băgat nasul prin scorburile mele?

VÂNĂTORUL

Are copiii bolnavi. I-am dat un sirop care se ia cu miere. Doar nu vrei să-i moară puii?

URSUL

Puii de lup să trăiască, iar eu, ursul carpatin, să mor de foame?! Mor-mor-mor, miera mea, mor-mor-mor...

(Iese.)

IEPURELE

De ce nu l-ai împușcat? N-ai văzut ce lacom e?

VÂNĂTORUL

Ce câștigăm noi dacă-l împușcăm? Mai bine să-l educăm, să-i explicăm că lăcomia nu e bună. Până la urmă va înțelege. Doar nu vrei să lipsim pădurea de Urs. Are și el rolul lui aici.

(De după un copac, apare Crăiasa Pădurii – o pasăre mare și frumoasă, multicoloră. Vânătorul o prinde. Pasărea se zbate speriată, dar tace.)

Ce frumoasă ești, Pasăre minunată! Nu te-am mai văzut niciodată în pădurea noastră. Uite, ești așa de deosebită, că nici prin cap nu-mi trece să-ți fac vreun rău. Hai, ia-ți zborul.

(Îi dă drumul.)

CRĂIASA PĂDURII

Mulțumesc, Vânătorule! Poți să fii mândru de tine: pentru câteva clipe ai avut în puterea ta pe Crăiasa Pădurii. Să-ți răsplătească Dumnezeu pentru sufletul tău cel bun. Du-te și spune-i soției tale că are lângă sine pe omul cel mai curat la suflet din lume. Spune-i că a constatat aceasta chiar Crăiasa Pădurii personal!

VÂNĂTORUL

O, nu, Crăiasă, nu pot face aceasta. Soția mea s-ar supăra așa de tare că ți-am dat drumul, că ar putea chiar să se îmbolnăvească.

CRĂIASA PĂDURII

Atunci vreau să-i fac un dar. Tu mi-ai lăsat viața și mi-ai redat libertatea, iar eu, în schimb...

VÂNĂTORUL

(O întrerupe.)

Dar nu trebuie să-mi dai nimic în schimb pentru aceasta! E bucuria mea să-ți fac un bine!

CRĂIASA PĂDURII

Pentru tine, da, bunule Vânător, dar soției tale, în schimbul libertății mele, aș vrea să-i fac un dar. Spune-i

că îi voi îndeplini orice dorință. Hai, du-te și spune-i. Întoarce-te repede, să-mi spui care este dorința ei.

(Vânătorul iese.)

IEPURELE

Ți-am spus eu că e un om bun, Crăiasă.

CRĂIASA PĂDURII

Mi-ai spus tu și mi-au spus mulți alții. Nu de mult – bătrânul Vulpoi. Își rupsese un picior într-o capcană. Vânătorul l-a scos dintre cleștii de oțel, l-a pansat și i-a pus piciorul în ghips. Acum Vulpoiul...

(Intră Vulpoiul, fără să șchiopăteze.)

VULPOIUL

M-ai chemat, Crăiasă? Tocmai treceam pe aici, când mi-am auzit numele.

IEPURELE

Te mai doare piciorul?

VULPOIUL

Nu vrei să ne luăm la întrecere?

(Intră Vânătorul.)

VÂNĂTORUL

Am alergat într-un suflet, dus și întors, frumoasă Crăiasă, ca să nu te las să aștepti prea mult. Dar mai degrabă nu am putut veni.

CRĂIASA PĂDURII

Ei, ce-a spus soția ta?

VÂNĂTORUL

Soția mea, s-o ierți, Crăiasă, dar... vrea neapărat o rochie țesută cu fir de aur și de argint și bătută cu diamante... Eu nu înțeleg de ce îi trebuie un astfel de veșmânt...

CRĂIASA PĂDURII

Foarte bine. Mergi acasă și vino să-mi spui dacă este mulțumită.

VÂNĂTORUL

Într-un suflet!

(Iese alergând.)

VULPOIUL

Ce grăbit e! Nici n-am apucat să-i mulțumesc pentru ceea ce a făcut pentru mine!

(Intră Ariciul, grăbit și speriat.)

ARICIUL

Crăiasă, prin ce spaimă am trecut! Femeia aceea, soția Vânătorului, a vrut să mă prindă. Tot striga că bine m-ar mai împăia și că m-ar vinde pe bani buni la târg. Noroc că s-a înțepat în țepii mei și așa am reușit să mă pierd în tufiș și apoi să fug... La început nici n-o recunoscusem. Purta o rochie extraordinară, țesută din fire de aur și de argint și plină de podoabe... de diamante. Parcă era soarele pe pământ. De fapt, mă apropiasem să o văd mai bine...

CRĂIASA PĂDURII

Să fii mai atent, Ariciule. Să nu te lași orbit de strălucirea aurului, a argintului și a diamantelor. Viața ta e mai de preț decât acestea!

(Intră Vânătorul, alergând. Către Vânător:)

Ce spune, Vânătorule, soția ta? Sper că-i place rochia și că e mulțumită de darul primit.

VÂNĂTORUL

(Trist, abătut.)

Iubită Crăiasă! Rochie ca a ei nu se mai găsește nici pe pământ, nici în cer, așa e de frumoasă. Dar nu e mulțumită! Zice că nu se potrivește rochia cu căsuța noastră. Vrea un palat cu totul și cu totul din aur, cu servitori și străjeri înarmați, cu calești de aur pentru plimbări; un râu adânc să înconjure palatul și un pod de aur să fie peste râu, pod ce poate fi ridicat și coborât de străjeri după porunca ei.

CRĂIASA PĂDURII

Bine, Vânătorule. Du-te și vezi dacă e mulțumită și vino să-mi spui.

(Vânătorul iese în grabă.)

IEPURELE

Nu mi-aș fi putut închipui că e atât de lacomă...

VULPOIUL

Pe cât de bun la suflet și de omenos este Vânătorul, pe atât de lacomă e soția lui.

(Intră un grup de căprioare, speriate.)

CĂPRIOARA 1

Crăiasă, Crăiasă! E un foc mare la marginea pădurii.

CĂPRIOARA 2

Vai, Crăiasă, hai să fugim de aici! Zboară cât mai repede, departe, departe!

CĂPRIOARA 3

A izbucnit ca din senin și arde până la cer!

CĂPRIOARA 4

Iepuraș, fugi! E un munte de foc în spatele nostru.

VULPOIUL

Stați puțin, liniștiți-vă! Vorbiți de foc, dar nu se simte pic de fum.

CĂPRIOARA 1

Poate bate vântul în altă parte.

VULPOIUL

Atunci și focul va merge în altă parte.

(Intră un stol de fluturi.)

FLUTURII

(În cor.)

Veniți, a răsărit un palat de aur. E așa de frumos, strălucește atât de tare!

VULPOIUL

A, asta era. De aceea v-ați speriat, Căprioarelor. Liniștiți-vă! E palatul de aur pe care Crăiasa i l-a făcut cadou soției Vânătorului.

FLUTURELE 1

Eu am fost acolo și l-am văzut. E uriaș! Și atât de strălucitor!

FLUTURELE 2

Am venit să vă chemăm pe toți. Să ne bucurăm de priveliștea nemaivăzută!

(Fluturii și Căprioarele ies, în timp ce intră, alergând, Vânătorul.)

CRĂIASA PĂDURII

Ei, Vânătorule, acum sper că totul e în ordine. Soția ta are palatul dorit, cu râul de jur-împrejur, cu

podul de aur, cu străjerii, servitorii și caleștile pe care le-a cerut. E mulțumită?

VÂNĂTORUL

(Răvășit de ceea ce văzuse.)

Crăiasa mea... ce am văzut acolo depășește puterea mea de imaginație. Palatul e cât un munte... podul e meșteșugit frumos, împodobit, nemaivăzut... Sunt zeci de slujitori frumos îmbrăcați, zeci de străjeri înarmați până în dinți... Este mai mult decât în visul unui rege, nu al unui biet vânător sărman...

CRĂIASA PĂDURII

Înțeleg, bunule Vânător, că soția ta e mulțumită și că deci ne putem despărți împăcați amândoi...

VÂNĂTORUL

Vai, Crăiasă! Din păcate, soția mea nu este mulțumită!

CRĂIASA PĂDURII

(Surprinsă.)

Cum așa, Vânătorule!? Nu e mulțumită? Ce mai dorește?

VÂNĂTORUL

Îmi crapă obrazul de rușine, Crăiasă minunată... Dar soția mea mi-a poruncit să-ți spun că nu se poate opri aici. Ea vrea să aibă o oștire mare, cu zeci de mii de oșteni și ea să fie împărăteasă, să i se închine toate cetățile, toate satele, toate târgurile, toate ținuturile până la marea cea mare. I-am spus că aceasta e o nesăbuintă fără margini, dar a insistat să vin și să-ți spun...

CRĂIASA PĂDURII

Bine, Vânătorule. Du-te acasă și vino repede să-mi spui dacă e mulțumită.

(Vânătorul iese, tulburat, grăbit.)

IEPURELE

Doar n-o s-o înalți la rangul de împărăteasă, buna mea stăpână. Nu merită ea să fie împărăteasă.

CRĂIASA PĂDURII

Am și făcut-o împărăteasă, Iepurașule. Vreau s-o văd odată mulțumită de viață. Așa îi va fi mai ușor și prietenului nostru, Vânătorul.

VULPOIUL

Mă întreb ce și-ar mai putea dori cineva după ce i se îndeplinește și această dorință...

(Intră un stol de rândunele.)

RÂNDUNICA 1

Vai, ce trist! Împărăteasa cea nouă a declarat război tuturor țărilor vecine...

IEPURELE

Așa de repede?

RÂNDUNICA 2

Cum și-a văzut oștenii, cum le-a dat ordinul de luptă.

(Intră Vânătorul.)

CRĂIASA PĂDURII

Ei, în sfârșit e bine, nu-i așa, Vânătorule? De acum ce-și mai poate dori soția ta? Trebuie că este foarte mulțumită.

VÂNĂTORUL

Sunt uluit și copleșit de tot ce am văzut acasă... pardon, vreau să spun, la curtea soției mele, împărăteasa... Dar, mărită Crăiasă... sunt și mai uluit și și mai copleșit de ce mi-au auzit urechile de la ea: nu e mulțumită cu ce are, nici acum măcar! A declarat deja război tuturor țărilor vecine. Și mi-a poruncit să-ți cer... să-i dat tot Pământul pe mână, iar tu să-i fii sclavă, ca să-i câștigi războaiele toate și să-i îndeplinești în fiecare clipă orice dorință va mai avea. Mi-a spus că dacă nu, va pune călăii să ne execute pe amândoi, și pe mine, și pe tine...

CRĂIASA PĂDURII

(Oftează.)

Vai, vai, vai de noi, bunule Vânător. Mai bine, uite, prinde-mă din nou și du-mă la ea, să facă supă sau friptură din carnea mea!

VÂNĂTORUL

(Înspăimântat de propunerea Crăiasei.)

Pentru nimic în lume, Crăiasă! Mai bine mă omor.

(Își pune pușca în piept, ținându-și inima.)

Adio!

(Trage și cade mort. Iepurele și Vulpoiul, care încercaseră să-l împiedice să se sinucidă, nu reușesc decât să-l

prindă înainte de a cădea la pământ. Îl așază cu grijă pe iarbă.)

IEPURELE

(Plângând.)

Dragă Vânătorule, cum ai putut să faci una ca asta?

VULPOIUL

(Plângând.)

Ce suflet mare! Dar nu trebuia să-ți faci rău ție însuși. Cine ne va mai învăța să fim buni cu ceilalți...

ARICIUL

(Plângând.)

Cine va mai vorbi cu noi și ne va mai învăța cum să ne ferim de primejdii?

CRĂIASA PĂDURII

Stați, nu mai plângeți. Lăsați-mă să încerc să îl readuc la viață. Iepurașule, adu-mi o cană de apă vie de la Izvorul Ascuns din inima pădurii. Repede!

(Iepurele iese, alergând.)

Ariciule, adu-mi un măr din Mărul Vieții din inima pădurii, cel căzut mai aproape de trunchi!

(Ariciul iese, alergând.)

Vulpoiule, adu-mi un strugure de pe Vița Amin-
tirilor din inima pădurii.

*(Vulpoiul iese, alergând. Intră Iepurele, alergând. Are
o cană cu apă.)*

Iepure, toarnă-i apa vie peste rană.

*(Iepurele varsă apa din cană peste rana din piept.
Intră Ariciul cu un măr.)*

Ariciule, pune-i fructul din Mărul Vieții pe piept.

*(Ariciul așază mărul pe pieptul Vânătorului. Intră
Vulpoiul, cu un strugure.)*

Vulpoiule, pune-i strugurele de pe Vița Aminti-
rilor pe buze.

*(Vulpoiul îi atinge buzele cu strugurele. Vânătorul
ridică mâinile și deschide ochii. Cu dreapta apucă
strugurele. Cu stânga ia mărul de pe piept. Începe să
mănânce, ba din strugure, ba din măr. Se ridică în picioare,
încet. E amețit, clipește des, se încruntă. Se uită de jur-îm-
prejur.)*

VÂNĂTORUL

Am visat că m-am împușcat și că am murit.

IEPURELE

Da, te-ai împușcat și ai murit. N-a fost doar un vis! Dar acum ești viu din nou.

VULPOIUL

Te-a readus la viață Crăiasa Pădurii.

VÂNĂTORUL

Mulțumesc, Crăiasă. Dar trebuia să mă lași așa... Nu mai vreau să aud iarăși pretențiile soției mele.

CRĂIASA PĂDURII

Vânătorule, du-te acum acasă și vezi dacă soția ta e mulțumită.

VÂNĂTORUL

(Oftând.)

Of, of, of, mulțumită nu e ea niciodată.

(Iese, îngândurat.)

Tabloul III

Același decor ca în Tabloul I. Femeia e în rochia cea veche, așezată pe scaunul din fața casei. Plânge.

FEMEIA

Vai, vai de soarta mea! Ce sus am fost și ce sus puteam încă să urc! Și uite ce mi-au făcut. Numai soțul meu și Crăiasa Pădurii sunt de vină. Sunt sigură că au uneltit împotriva mea. Asta a fost... o uneltire! Da, o uneltire, un act de... înaltă trădare! Străjeri, oșteni! Căpetenii! Unde-or fi dispărut cu toții... Doamne, nu apare odată soțul meu! Cu pasărea aceea mizerabilă cu tot!

(Intră Vânătorul.)

A, ai venit! Trădătorule! Cum de îndrăznești să te arăți ochilor mei? Străjeri! Oșteni! Căpetenii!...

VÂNĂTORUL

M-a trimis Crăiasa Pădurii. Vrea să știe dacă ești... Dacă ești mulțumită! Cred că nu ești, dar să știi un lucru: eu sunt mulțumit!

FEMEIA

Cum?!! Tu ești mulțumit că mă vezi în această sărăcie cruntă, după ce am fost așa de sus! Tu...

(Observă pata de sânge de pe pieptul Vânătorului.)

Dar acolo ce ai? Cine te-a împușcat în inimă?

VÂNĂTORUL

(Surprins.)

De unde știi?!

(Se uită spre propriul piept, urmărind privirea Femeii; vede și el pata de sânge.)

A, ai văzut pata aceasta? E sângele meu. Singur m-am împușcat. Am murit pe loc. Dar Crăiasa Pădurii m-a readus la viață.

FEMEIA

Dar, bărbate, cum ai putut să faci una ca asta? La mine nu te-ai gândit? Ce mă făceam eu fără tine?

VÂNĂTORUL

Crăiasa a dorit s-o aduc aici, la tine, ca să o tai tu și să-i faci carnea supă și friptură. N-am putut face asta și... m-am omorât.

FEMEIA

Dragul meu, tu ai un suflet de aur. Acum înțeleg totul! Unde mi-au fost mințile până acum?! E vina mea și numai a mea! Trebuia să fiu mulțumită cu ceea ce

aveam încă de la bun început. Cu căsuța și cu vaca noastră. Și cu sufletul tău de aur. Abia acum îmi dau seama că aceasta este cea mai de preț bogăție. Abia acum îmi dau seama că am alături pe cel mai bun om din lume! Și că nu-mi mai trebuie nimic altceva!

(Către pădure, strigând.)

Crăiasa Pădurii, îți mulțumesc! Mi-ai readus bărbatul la viață. Ce m-aș fi făcut fără el?! Sunt așa de de mulțumită! Așa de mulțumită!

(Femeia și Vânătorul se îmbrățișează.)

Cortina.

Arhimede și coroana regală

Sceneta

PERSONAJELE

Povestitoarea

Regele

Arhimede

Matematicianul Curții

Bijutierul

Istoricul curții

Slujitorul 1

Oșteanul 1

Oșteni, Slujitori, Slujitoare

POVESTITOAREA

(În fața cortinei)

Bine ați venit, stimați spectatori! Peste câteva clipe îl veți vedea pe Arhimede în persoană rezolvând problema... coroanei regale! Vă mai amintiți că Arhimede, înțelept al vremurilor vechi, a trăit cu vreo trei sute de ani înainte de Hristos în cetatea Siracuza, în insula Sicilia?

El a găsit metode de rezolvare pentru multe probleme de matematică și este autorul a numeroase invenții, multe folosite în domeniul militar, pentru apărarea Siracuzei asediate de romani.

Îl veți vedea acum pe Arhimede chemat de Regele Siracuzei pentru a rezolva o interesantă problemă.

(Iese. Cortina se ridică. Regele, curteni, oșteni, slujitori, slujitoare. Intră Slujitorul 1.)

SLUJITORUL 1

O, mărite Rege, Arhimede s-a prezentat la Curte, după cum ți-a fost voia.

REGELE

(Scoțându-și tacticos coroana de pe cap.)

Arhimede? Să intre!

(Slujitorul 1 iese și reîntră însoțit de Arhimede.)

Bine ai venit, o, Arhimede!

ARHIMEDE

Bine te-am găsit, o, Rege! Mi s-a spus că ai o problemă foarte greu de rezolvat. Matematicianul Curții nu a reușit să-i dea de cap și te-ai gândit să mă chemi pe mine...

REGELE

Cred că e ceva simplu pentru tine, Arhimede. Privește această coroană. Ia-o, pipăie-o puțin, apreciază-i greutatea!

(Îi întinde coroana. Arhimede o ia și o cercetează atent, cu admirație.)

ARHIMEDE

Ce frumusețe! Ce artă! Bijutierul maiestății tale e un artist desăvârșit.

REGELE

Așa este. E un mare artist. Însă... ce crezi? Că de fapt aici e problema... Coroana ce o ții în mână, o fi din aur curat, o fi din aurul pe care i l-am dat chiar eu Bijutierului? Sau o fi adăugat și niște argint, ca să-și păstreze el o parte din aurul regal?

ARHIMEDE

Eu, o, Rege, sunt gata să fac cercetarea necesară pentru a stabili aceasta. Dar n-aș vrea să mă pronunț înainte de a analiza metalul. Fără măsurători și experiențe, doar bazându-mă pe simțurile mele, nu pot spune nimic. Numai că...

REGELE

Știu ce vrei să spui, Arhimede: ca să faci măsurătorile tale, îți trebuie un fragment din coroană. Dar îți dai seama că nu pot să-ți dau. Nu vreau, pe Zeus, să stric frumusețea aceasta de podoabă și însemn regesc doar pentru o vagă bănuială. Dacă totuși este din aur curat? Bijutierul mi-ar lua o avere s-o refacă și iar nu voi ști dacă nu cumva atunci, când o face a doua oară, nu va turna și argint...

ARHIMEDE

(Gânditor.)

Da, o, Rege, acum înțeleg că problema ta nu e deloc simplă. Lasă-mă să mă gândesc...

REGELE

Tu, care, prin calculele tale, afli volumul și suprafața celor mai ciudate forme și obiecte, vei găsi o soluție, sunt sigur, o, Arhimede!

ARHIMEDE

Te-aș ruga să-mi dai o cameră, o, Rege, și să mă găzduiești până aflu răspunsul. Sper ca, în câteva zile...

REGELE

Te vom trata cum se cuvine și te rugăm să te simți la noi ca acasă.

(Arhimede iese, însoțit de Slujitorul 1.)

MATEMATICIANUL CURȚII

O, Rege, crede-mă, prezența lui Arhimede aici e fără rost. Fără să rupi o bucățică din coroană și s-o topești, nu se poate ști dacă bijutierul a folosit aurul curat trimis de tine sau l-a amestecat cu argint.

REGELE

Nu vreau să te contrazic, tu ești doar Matematicianul Curții Regale. Dar îți reamintesc: am plătit Bijutierului o cantitate de aur egală cu însăși greutatea coroanei. Dacă rupem un fragment din coroană și la cer-

cetare se dovedește că nu e din aur curat, atunci nu-mi va părea rău că am stricat coroana. Dacă însă se va dovedi că e într-adevăr, după cum am cerut, chiar din aurul curat trimis de mine, atunci va trebui să dau coroana la refăcut. Mă va costa tot atât, probabil, iar de data aceasta Bijutierul s-ar putea gândi că nu voi mai face coroana și a treia oară și deci ar putea să mă înșele fără ca eu să mai fac vreo cercetare...

MATEMATICIANUL CURȚII

Cred că, odată probată cinstea lui, putem avea încredere...

REGELE

Oricum, să vedem ce va spune Arhimede.

(Cade cortina. Câteva momente lungi de liniște. Apoi se aud zgomote de apă. Într-un târziu se aude Arhimede strigând.)

ARHIMEDE

(Din culise.)

Evrika! Evrika!! Evrika!!!

(Cortina se ridică. Aceiași, ca mai înainte.)

MATEMATICIANUL CURȚII

O, Rege, a trecut o săptămână încheiată de când Arhimede nu face nimic. Își pierde vremea prin baie, se

joacă cu apa. Ba zice că face baie, ba zice că se gândește, ba uneori pretinde că face experiențe. Eu personal, să mă ierți, dar sunt convins că a uitat complet în ce scop se află aici. Mai bine l-ai trimite la plimbare. Pun prinsoare că nu va găsi soluția mult-așteptată!

REGELE

Iar dacă o va găsi?

MATEMATICIANUL CURȚII

O, Rege, eu cred că bănuiala ta în legătură cu Bijutierul e nedreaptă. Ar trebui să renunți la bănuială și să dai uitării această problemă.

REGELE

Și dacă totuși se va dovedi că Bijutierul m-a înșelat?

MATEMATICIANUL CURȚII

În cazul acela, poți să-mi dai și mie aceeași pedeapsă ca și Bijutierului, pe care îl cred cinstit și nevinovat.

REGELE

(Către Istoricul Curții.)

Istoricul Curții să consemneze aceasta!

ISTORICUL CURȚII

De îndată, o, mărite Rege!

(Scrie frenetic. Se aud zgomote, țipete.)

VOCI

(Din culise.)

Stați, opriți-l, opriți-l. E-n halat de baie... Stropește totul în jurul lui...

OȘTEANUL 1

(Din culise.)

Stai, unde mergi, Arhimede? N-ai voie să intri neanunțat!

ARHIMEDE

(Din culise.)

Evrika! Evrika!! Am găsit!!! Am rezolvat problema coroanei!

(Intră în fugă și se îndreaptă către Rege. Este îmbrăcat în halat de baie. Mai mulți oșteni, cu sulite sau săbii în mână, aleargă după el, gata să-l ucidă, la un eventual semn al Regelui.)

REGELE

(Către oșteni.)

Lăsați-l să vină la mine!

(Oștenii se opresc. Regele, către Arhimede.)

Ce s-a întâmplat, Arhimede? De ce intri nea-nunțat și îmbrăcat așa, în halat de baie?

ARHIMEDE

(Fericit.)

Evrika, o, Rege! Am găsit. Am găsit soluția problemei tale.

MATEMATICIANUL CURȚII

Ai visat în baie că de fapt coroana e din aur curat, nu-i așa?

ARHIMEDE

N-am visat nimic, o, Matematicianule. M-am gândit mult, am făcut toate experiențele necesare și acum știu ce e de făcut!

REGELE

Mă bucur, o, Arhimede, să aud asta. Acum te rog să ne explici pas cu pas la ce concluzie ai ajuns.

ARHIMEDE

Am nevoie de un vas cilindric, pe jumătate plin cu apă, de o balanță și de câteva bare de aur de volume diferite.

REGELE

(Către slujitori.)

Să i se aducă tot ce dorește.

MATEMATICIANUL CURȚII

Ce legătură are apa cu coroana regală, o, Arhimede?

ARHIMEDE

Voi face imediat experiența, o, Matematicianule!

(Intră slujitorii cu cele cerute de Arhimede și le pun în fața acestuia.)

Iată, în acest vas cu apă vom pune coroana.

REGELE

(Își scoate coroana și i-o dă lui Arhimede.)

Ai mare grijă de ea!

ARHIMEDE

Înainte de a o introduce în vas, îl rog pe Matematician să însemneze până unde se ridică în acest moment apa din vas.

MATEMATICIANUL CURȚII

O, Arhimede, refuz să mă transform în discipolul tău!

REGELE

(Către Matematicianul Curții.)

Îți ordon să-i dai tot ajutorul de care are nevoie!

MATEMATICIANUL CURȚII

Mă supun voinței regale.

(Însemnează nivelul apei din vas cu o cretă, pe dinafară.)

Apa urcă până aici, o, Rege.

ARHIMEDE

(Introducând coroana în vas.)

Acum introducem coroana în apă. Precum vedeți, apa a urcat în vas. O, Matematicianule, fii bun și însemnează unde a ajuns apa de data aceasta.

REGELE

O, Arhimede, te urmăresc cu cea mai mare atenție, dar mărturisesc că nu înțeleg unde vrei să ajungi.

MATEMATICIANUL CURȚII

(Punând al doilea semn pe vas.)

Eu cred, o, Rege, că a venit aici direct din baie ca să-și arate disprețul față de noi toți.

ARHIMEDE

Să mă explic: vom afla volumul coroanei, dar nu calculând asupra coroanei – ceea ce ar fi imposibil, dată fiind forma ei –, ci asupra volumului de apă împins în sus de coroană. Volumul de apă la care mă refer este cel cuprins între cele două semne puse de Matematician pe vas. Acum, o, bunule Matematician al Curții, fii amabil: măsoară și calculează volumul ocupat de acea cantitate de apă care a fost împinsă în sus prin scufundarea coroanei.

MATEMATICIANUL CURȚII

(Măsurând diametrul vasului, distanța dintre cele două semne.)

Măsurăm diametrul vasului... așa; acum măsurăm distanța dintre semne...

(Luând o tăbliță și scriind cu creta pe ea.)

Luăm tăblița și calculăm... Uite, o, Rege, acesta este volumul cerut de supusul tău Arhimede.

REGELE

Vrei să afli rezultatul, o, Arhimede?

ARHIMEDE

Nu e nevoie să-l știu. Volumul coroanei regale ar trebui să fie... secret de stat! Pentru că trebuie să spun că volumul apei dislocate de coroană este egal cu volumul coroanei înseși.

REGELE

Acum știm volumul coroanei, deci. Și mai departe?

ARHIMEDE

Mai departe – îl voi ruga pe Matematicianul Curții să aleagă dintre bucățile de aur câteva, în așa fel încât volumul lor total să fie egal cu volumul scris pe tăbliță.

MATEMATICIANUL CURȚII

Cred că am înțeles ce vrei să faci, o, Arhimede. Abia acum încep să cred că o să ajungi, în final, la rezultat.

(Ia altă tăbliță; măsoară bucățile de aur, le calculează volumele; alege câteva și le ține în mână.)

Aceste patru bucăți au împreună același volum ca și coroana. Acum bănuiesc că vrei să folosim balanța.

ARHIMEDE

(Scoate coroana din apă și o șterge cu halatul.)

Chiar așa! Și imediat vom ști dacă aurul din coroană este curat sau nu!

REGELE

Aha, acum înțeleg și eu! Pe un taler vom pune coroana, iar pe celălalt bucățile de aur care au împreună același volum ca și coroana. La volume egale, greutatea trebuie să fie aceeași.

MATEMATICIANUL CURȚII

Numai dacă avem de-a face cu același material și pe un taler, și pe celălalt.

REGELE

Iar dacă greutatea de pe un taler diferă de cea de pe celălalt taler, atunci... coroana nu este din materialul care se află pe celălalt taler, deci nu e din aur curat...

ARHIMEDE

Întocmai! Evrika! Să le cântărim, atunci!

REGELE

(Are o idee.)

Nu! Așteptați o clipă!

(Către oșteni.)

Mergeți și aduceți-l pe Bijutier, să fie de față la cântărire.

(Ies câțiva oșteni.)

ARHIMEDE

O, maiestate, abia acum îmi dau seama că am venit în fața ta așa, în halat de baie! Te rog să mă ierți și să-mi permiți să merg să mă îmbrac cum se cuvine!

REGELE

Nu, o, Arhimede, stai așa și așa să rămâi și în amintirea oamenilor pentru totdeauna! Clipa ta de inspirație, mintea ta sunt mai presus de felul și calitatea hainelor tale. Iar exclamația ta, EVRIKA, adică, „am descoperit“, o vor cunoaște, veac după veac, chiar și copiii care se joacă în praful ulițelor!

(Intră Bijutierul.)

Am sosit la porunca ta, o, Maiestate.

REGELE

O, Bijutierule, te-am chemat să fii de față, pentru că nu vreau să-mi iei în nume de rău faptul că te supun la probă. Uite, coroana executată de tine este atât de minunat lucrată, că am simțit nevoia să mă asigur că e perfectă: adică este și din aurul cel mai curat cu putință – cel pe care ți l-am pus la dispoziție. Numai așa s-ar potrivi de minune, pe Zeus, forma ei cu metalul nobil din care e făcută!

(Bijutierul cade în genunchi.)

BIJUTIERUL

O, maiestate, sper că n-ai stricat frumusețea coroanei regale rupând un fragment din ea spre a-l supune cercetării...

REGELE

Nu fi înspăimântat, am păstrat coroana întreagă. Dar marele și vestitul Arhimeide i-a măsurat volumul. Și acum vom pune pe un taler coroana, iar pe celălalt același volum de aur curat. Cred că înțelegi unde vrem să ajungem.

BIJUTIERUL
(Încă în genunchi.)

O, Rege...

REGELE

Gata! Acum nu mai vorbește nimeni. Acum supunem la încercare coroana regală! Matematicianule, tu vei pune aurul pe un taler; Arhimede, tu vei pune coroana pe celălalt taler.

(Cei doi execută întocmai cele poruncite. Balanța se înclină: coroana e mai ușoară decât aurul.)

Balanța se înclină. Coroana nu este din aur curat! Bijutierule, ce poți spune în apărarea ta?

BIJUTIERUL
(Tot în genunchi, tremură de spaimă, se bâlbâie.)

O, Re..., o, Re-re-rege... fii..ii..fii îndurător!

REGELE

Ai furat o parte din aur, e adevărat?

BIJUTIERUL

O mi-mi-mi-mică par-parte. Îndu-du-du-dură-te-te de m-m-m-mi-mi-mine! O, Zeus! O, Re-re-rege!

REGELE

Și cu ce material ai pângărit această minunată operă de artă? Ce ai turnat în aurul meu? Argint?

BIJUTIERUL

Ar-ar-ar-argint! Să împlinesc greutatea cerută!

REGELE

Cum ai îndrăznit, om hrăpăreț și ticălos!? Cum ai îndrăznit să-mi aduci această ofensă? Cum de nu ți-au înghețat mâinile? Cum de nu ți s-a cutremurat sufletul?

BIJUTIERUL

Credeam că nu există nicio metodă de a se afla adevărul, în afară de distrugerea coroanei. Așa că m-am gândit s-o fac atât de frumoasă, încât să nu-i treacă nimănui prin minte să rupă o bucată din ea. Am uitat de Arhimede...

REGELE

Ai uitat de mine, nu de Arhimede! Și, înaintea Regelui tău, sunt altele de care ai uitat: Cinstea, Corectitudinea, Respectul față de zei, de legi și de cetate... Dar vei plăti pentru aceasta!

MATEMATICIANUL CURȚII

(Se așază în genunchi, lângă Bijutier.)

Eu am crezut în Bijutier, o, Rege și am cerut să-mi dai aceeași pedeapsă ca și lui în cazul în care s-ar dovedi că a furat!

REGELE

Îți mulțumesc, o, Matematicianule, că mi-ai adus aminte!

(Către Bijutier.)

Iată, Bijutierule, în ce situație ai pus un om nevinovat! Ca să nu cumva să distrug coroana, s-a pus el însuși chezaș că totul e în ordine, că tu nu m-ai înșelat și că n-ai furat din aurul coroanei!

BIJUTIERUL

Îndurare! Îndurare!

REGELE

Acum voi hotărî pedeapsa: ce ai făcut tu coroanei mele, îți voi face și eu ție! Aduceți argint topit și să i-l turnați pe gât! iar Matematicianului meu, cu regret, aceeași pedeapsă!

ARHIMEDE

(Cade în genunchi lângă cei doi.)

O, Rege, nu! Aș vrea ca principiul lui Arhimede să folosească omenirii, nu să ducă încă de la bun început la moartea a doi oameni, dintre care unul este complet nevinovat!

REGELE

Și ce vrei să fac, Arhimede? Dacă Matematicianul și Bijutierul sunt înțeleși – și avem de-a face cu o uneltire? Să las nepedepsită hoția? Ar fi sfârșitul meu și al întregului regat! Ce să fac, oare? Să tolerez necinstea? Tu ești un om învățat și drept. Dă-mi tu soluția!

ARHIMEDE

O, Rege, pedeapsa este necesară, dar și iertarea poate avea efectul unei pedepse. Un răufăcător care regretă ce a făcut va avea grijă să fie de două ori mai cinstit decât cel virtuos.

(Intră oștenii cu argintul topit.)

O, Rege, știi bine că e greu de închipuit o moarte mai chinuitoare decât cea pricinuită de înghițirea metalului topit!

REGELE
(*Către oșteni.*)

Opriți-vă!

(*Către Arhimede.*)

O, Arhimede, în semn de cinste față de tine și de descoperirea ta, te rog să stabilești tu pedepsele!

ARHIMEDE

Nu sunt vrednic de-aceasta, o, Rege! Nu-mi cere să judec pe ceilalți și cu atât mai puțin să dau pedepse.

REGELE

Ai dreptate, dragul meu, acest rol în cetate îmi revine mie.

(*Către Bijutier și Matematicianul Curții.*)

Ei, bine, ca dovadă a marelui respect față de Arhimede, față de momentul în care a fost descoperit, la Curtea noastră, principiul lui Arhimede, vă dăruiesc viața.

BIJUTIERUL, MATEMATICIANUL CURȚII

Îți mulțumim, o, preabunule Rege!

REGELE

Dar... pedeapsa ce o hotărâsc este aceasta: ți-am dat, Bijutierule, ca plată pentru executarea coroanei regale, greutatea ei în aur curat. Ei, bine, din acel aur îmi vei face o nouă coroană, la fel de frumoasă, de data aceasta fără o altă plată. Iar tu, Matematicianule, vei cerceta coroana cea veche și vei stabili cu cea mai mare precizie cât aur conține și cât argint. Când nu vei ști cum să procedezi, amintește-ți că ți-a fost îngăduit de zei să trăiești pe timpul lui Arhimede și cere-i ajutorul fără să te mai simți umilit! Și acum, la treabă!

ARHIMEDE

Îți mulțumesc, preabunule Rege!

REGELE

N-am făcut altceva, prietene, decât să încerc să aplic principiul lui Arhimede la sufletul omenesc!

Cortina.

**SERBAREA
DE ZIUA NAȚIONALĂ**

Cânteccele aferente lucrării se descarcă [de aici](http://www.coresi.net/eCarteaGratuita/CarteaSerbarilorScolare_Canteccele/):

[http://www.coresi.net/eCarteaGratuita/
CarteaSerbarilorScolare_Canteccele/](http://www.coresi.net/eCarteaGratuita/CarteaSerbarilorScolare_Canteccele/)

Corul nostru

Acest cor e o largă grădină,
Cu toții în el suntem flori –
Crini albi, scăldați în lumină,
Narcise-nflorite în zori.

Vocile noastre de-argint
Sunt mierle și privighetori,
Cristale ce râd – cu alint
Și dragoste când le-nconjori.

Divin sună-n cor armonia
Ce-n inimi trezește fiori.
În corul numit România
Cântăm între frați și surori.

Cea mai dulce limbă

Limba mea română, cea mai dulce limbă,
Mlădioasă harpă, muzică și vers.
Doar gândind prin tine mintea mea se plimbă
Liberă prin orice colț de Univers.

Prima mea lumină, limbă-a mamei mele,
Prima mea fereastră către mări și țări.
Mi-ai dat ochi și suflet, mi-ai vorbit de stele,
Soarele și luna mi-ai aprins pe zări.

Simt mereu în preajmă răsuflarea dacă,
A lui Burebista îndârjire grea.
Moșii și strămoșii au știut să facă
Să-ajungi, vorbă veche, și pe buza mea.

Și aud oriunde frazele romane,
Limpezi, maiestuoase, ziceri de eroi –
Temple-ale gândirii cu-aurii coloane
Din rostiri latine coborâte-n noi.

Limba mea română, cea mai dulce limbă,
Mlădioasă harpă, muzică și vers.
Doar gândind prin tine mintea mea se plimbă
Liberă prin orice colț de Univers.

Ajută-l, Doamne, pe român

Ajută-l, Doamne, pe român,
Ia-i tu povara grea din spate,
Din veacuri lungi de suferinți
La lin liman din nou îl scoate.

Ajută-l, Doamne, că e bun
Și înțelept, poet și faur,
Sub crusta lui de aspre griji
El are-o inimă de aur.

Ajută-l, Doamne, căci, din veac,
Nădejdea lui e doar la Tine,
Istoria l-a răstignit
Și i-a răspuns cu rău la bine.

Ajută-l, Doamne, pe român,
Când mari primejdii zarea sapă,
Pe sine să se regăsească,
De griji, tristeți, nevoi îl scapă.

Ajută-l, Doamne, pe român,
Ia-i tu povara grea din spate,
Din veacuri lungi de suferinți
La lin liman din nou îl scoate.

Decembrie 1989

Vă amintiți? Mureau eroi
În Decembrie 22.
Atunci, de joi și până vineri
Mureau eroii cei mai tineri,
Eroii noștri cei mai dragi
Au fost lăstare mici și fragi,
Fetițe neajutorate,
Adolescenți subțiri, cu carte,
Ilene dulci și Feți-Frumoși
Cuminți, sfioși
 Și studioși.

Din viața lor jertfită, toate
S-au renăscut
 În libertate.

Nu uit

Nu uit că neamul românesc
Așteaptă multe de la mine.
El m-a născut și e firesc
La bine să răspund cu bine.

Eu cu nimic nu-s mai prejos
De cei născuți în țări străine:
La fel de clar și de frumos
Vibrează viața și în mine.

E satul meu mult mai sărac?
Dar asta nu-i o diferență,
Căci în balanță greu atârni
Prin suflet și inteligență.

De suflet și de minte eu
Mă îngrijesc cum se cuvine.
De-aceea știu că țara mea
Se poate bizui pe mine.

Noi vrem să ne unim cu Țara!

Noi vrem să ne unim cu Țara!
Bunicii noștri au decis
La Alba Iulia, punând
În fapt străvechiul nostru vis.

La-Întâi Decembrie mai blând
Istoria privește-n noi
Și-nalță-n soare rând pe rând
Dragi chipuri de români eroi.

Să ne-amintim mereu de ei,
Să-i prețuim, căci ne-au dat viață,
Mereu să căutăm în ei
Tărie,-ncredere, povață.

La-Întâi Decembrie-auzim
În suflet limpedea și clara
Strigare-a unui neam întreg:
Noi vrem să ne unim cu Țara!

Țara-ncepe chiar cu mine

Țara-ncepe lângă mine,
Casa mea e-un strop de țară,
Curtea, stupul cu albine,
Lacu-n care-not în vară.

Țara-ncepe chiar cu mine,
Parte sunt și eu din ea:
Sângele ce-mi curge-n vine
E un râu din țara mea.

Noi suntem bogăția țării

Noi suntem bogăția țării.
Ea ne privește-n ochi cu dor
Și știe că pe brațul nostru
Se sprijină în viitor.

Noi îi jurăm cu drag credință
Și învățăm mereu cu spor:
Noi suntem bogăția țării
Și vom fi țara,-n viitor.

Voievozii

Vin voievozii-n ceas de seară,
Ieșind din pagini vechi de carte
Și, sub privirea lor cea clară,
Lăsăm prezentul la o parte

Și învățăm ce e iubirea
De neam, de patrie, de vatră,
Văzând ce dârză le e firea,
Văzând tăria lor de piatră

Și hotărârea lor de-a face
Ca toți românii să-aibă parte
De un destin curat, de pace
Și neamul lor să n-aibă moarte.

Iubirea lor o simțim iară
Căci ei nu sunt nicidecum departe.
Vin voievozii-n ceas de seară
Ieșind din pagini vii de carte.

Nicolae Bălcescu

Nicolae Bălcescu trăiește,
Fiecare din noi îl simțim:
Ne vorbește în suflet de-a pururi.
De-a pururi cu toții-l iubim.

Patriot cum era n-a fost nimeni,
Dar român cum e el suntem toți.
Să înveți ce-i iubirea de țară,
Ascultându-i cuvintele, poți.

E Decembrie-Întâi și mă bucur
Împreună cu duhu-i iubit:
La Unire-a visat și Bălcescu;
Azi Unirea e-un vis împlinit.

Nicolae Bălcescu trăiește,
Fiecare din noi îl simțim:
Ne vorbește în suflet de-a pururi.
De-a pururi cu toții-l iubim.

Ne pregătim de Marea Sărbătoare

Sceneta

PERSONAJELE

Învățătoarea/Învățătorul

Eleva 1

Eleva 2

Eleva 3

Eleva 4

Eleva 5

Eleva 6

Eleva 7

Elevul 1

Elevul 2

Elevul 3

Elevul 4

Elevul 5

Elevul 6

Elevul 7

Într-o sală de clasă. Șapte eleve, șapte elevi, Învățătoarea/Învățătorul.

ÎNVĂȚĂTOAREA/ÎNVĂȚĂTORUL

La-Întâi Decembrie, copii,
E Marea noastră Sărbătoare.
S-o-ntâmpinăm ar trebui
Frumos. Dar cum să facem, oare?

Să nu uităm: sărbătorim
Unirea noastră-,a tuturor
Românilor, ce glăsuim
În grai de doină și de dor.

Ființa unică, de neam
Născut din daci și din romani,
S-a regăsit pe-același ram
După un lung amar de ani;

Printr-un șir sfânt de bătlîi
Purtate de români-eroi,
S-au liberat străbune gîi –
Să viețuim în pace noi.

În amintirea jertfei lor
Să revedem, cu inimi vii,

Istoria românilor.
Ce spuneți, dragii mei copii?

ELEVA 1

De pe Columna lui Traian
Citim cum s-au născut românii.
Căci, învingând pe Decebal,
Romanii au ajuns stăpânii

Ținuturilor dunărene.
Și au venit aici la noi,
În Dacia de-aur și de grâne
Cu-o limbă nouă, datini noi

Ce s-au făcut, prin ani, stăpâne
Peste-ale dacilor gândiri,
Peste a dacilor ființă.
Noi orizonturi, noi simțiri,

Un suflu nou, nouă credință
Toate-au născut, nu în mulți ani –
O sută șaiszeci și cinci –,
Românii: din daci și din romani.

ELEVUL 1

Viteaz și drept a fost
Decebal rege.
Nanicând el n-a răbdat
Vreo fărădelege.
Stindardul dac – un cap de lup

El dârz l-a fluturat
Și dârz
L-a înfruntat pe
 Traian –
 Al Romei împărat.
În marea bătălie
 Din 101–102
Soldații Romei au fost
 Forțați
 Să plece înapoi.
Armata maiestuoasă,
Cu mult mai întărită,
Au revenit apoi
 În 105–106
Și Dacia
 A devenit
 Traiană,
Provincia
 Romană
 Dunăreană.

Iar Decebal, când luptele s-au stins,
S-a sinucis, îndurerat,
Urmărit de-un vis.
Românii-l poartă-n suflete
Nestins!

ELEVA 2

Tot de nestins păstrăm în suflet
Pe-al Basarabilor luceafăr.
Pe tronul Țării Românești

El cel dintâi a reunit
Ținutul vechi, întins și teafăr
Al Daciei, pe veci slăvit!

ELEVUL 2

În vechile hrisoave scrie:
„Io, Mircea, mare voievod
Și domn,
Cu mila lui Dumnezeu și cu harul lui Dumnezeu
Stăpânind și domnind
Toată țara Ungrovlahiei
Și părțile de peste munți,
Încă și spre părțile tătărești,
Și Amlașului și Făgărașului herțeg
Și Banatului de Severin,
Domn și de amândouă părțile
De peste toată Dunărea
Și până la Marea cea Mare
Și cetății Dârstorului
Stăpânitor.“

În mai 1395
Mircea-l înfruntă la Rovine
Pe Baiazid zis Fulgerul,
Dar Mircea fulger se făcu pe sine,
Fulger eliberator, nestins,
De neînvins.

ELEVA 3

Îl ține minte toată țara
Pe Iancu de Hunedoara,

Al Transilvaniei voievod,
Iubit de nobili și norod.
Român de viță veche, el
A apărat mândrul castel,
Castelul lui, din Hunedoara,
Dar și castelul cel sfânt: Țara.

ELEVUL 3

Multe popoare-a salvat el
De cruntu-al turcilor măcel.
Iar la biserica Albei Iulii
Pe crucea de mormânt
I-au scris,
Ca unui sfânt:
„S-a stins lumina lumii!“

ELEVA 4

Ștefan cel Mare, în Moldova,
Os de Bogdan și de Mușatini,
Cetățile a întărit,
Mănăstiri a ctitorit,
Moldova a-mbogățit.
La luptă când a pornit,
Jumătate de veac, turcii
Zadarnic l-au hărțuit!
Ca un stejar
Li s-a opus
Și-a dăinuit.

ELEVUL 4

În Letopisețul Țării Moldovei
Spune Grigore Ureche:
„Fost-au acest Ștefan Vodă
Om nu mare la stat...
Om întreg la fire, nelenes
Și lucrul său știa a-l acoperi
Și, unde nu gândeai,
Acolo îl aflai.
La lucruri de războaie meșter,
Unde era nevoie
Însuși se vâra,
Ca, văzându-l ai săi,
Să nu se îndepărteze
Și pentru aceea
Rar război
De nu biruia.
Și unde biruiau alții,
Nu pierdea
Nădejdea,
Că, știindu-se căzut jos,
Se ridica
Deasupra biruitoarelor.“

ELEVA 5

Mihai Viteazul a unit
Cele trei țări române-n una.
El viața și-a primejduit
Refăcând Dacia, străbuna.

De-aceea,-n veci să ținem minte
Măreața faptă-a lui Mihai,
Să-l lăudăm mereu fierbinte:
El s-a jertfit pe sfântul nostru plai.

ELEVUL 5

Istoricul nostru cel mai mare,
Nicolae Iorga, scrie
În „Istoria lui Mihai Viteazul“:
„Niciun român n-a mai putut
Gândi unirea
Fără uriașa lui personalitate,
Fără paloșul sau securea lui
Ridicată spre cerul dreptății,
Fără chipul lui
De o curată și desăvârșită
Poezie tragică...”

ELEVA 6

Un act istoric de răsunet:
Unirea Moldovei cu Țara
Românească, săvârșită
La 5 și 24 ianuarie 1859
Prin dubla alegere în Principate
A lui Alexandru Ioan Cuza.

ELEVUL 6

Alexandru Ioan Cuza,
Domnitor

Și Mihail Kogălniceanu,
 Prim ministru
Au făurit un stat înfloritor,
Prefigurând Independența,
Au pus pe temelii de piatră
România,
Au pregătit-o pentru viitor.

ELEVA 7

Și iată marea împlinire
A visului dintotdeauna –
La-Întâi Decembrie chemarea
– Fierbinte, sfânta și străbuna –

Noi vrem să ne unim cu Țara!

Aduce-n iarnă primăvara.
Iar iarna oropsirii noastre
Se stinse,-n fine, de sub astre!

ELEVUL 7

La Alba Iulia, românii
Din vatra noastră din Ardeal
Strigau: „Trăiască România!“
Și cântece străvechi, române,
Răsunau
 Din zeci de mii de piepturi,
 Triumfal.

ÎNVĂȚĂTOAREA/ÎNVĂȚĂTORUL, ELEVELE,
ELEVII

(Cântă în cor cântecul „Românul“ de Ciprian Porumbescu:)

**Țară mândră și bogată,
Dată de străbuni,
Țară nouă, avântată
Spre înalte culmi.**

*Toată lumea de-ai umbla,
Țară ca-asta n-ai afla!*

**Viță veche și vestită
De dac și roman,
De la Decebal sădită
Și de la Traian.**

*Toată lumea de-ai umbla
Țară ca-asta n-ai afla!*

**Sunt român, vestit în lume,
Pentru-al țării dor,
Pentru limbă, națiune,
Gata sunt să mor!**

*Toată lumea de-ai umbla,
Țară ca-asta n-ai afla!*

Cortina.

O petrecere în familie

Sceneta

PERSONAJELE

Moș Gheorghe

Vecinul 1

Vecinul 2

Francezul

Marie, soția Francezului

Spaniolul

Carmen, soția Spaniolului

Austriacul

Charlotte, soția Austriacului

Australianul

Helen, soția Australianului

Americanca

Tommy, soțul Americancei

Englezoaica

William, soțul Englezoacei

Argentinianca

Domingo, soțul Argentinienței

Primarul

Doctorul

Preotul

Săteni

Tabloul I

O uliță de sat de munte. Casa lui Moș Gheorghe se află în prim-plan. De o parte și de alta casa (sau numai poarta) Vecinului 1 și a Vecinului 2. În fața porții casei lui Moș Gheorghe – o bancă. Moș Gheorghe stă în fața porții, în picioare, lângă bancă. Vecinul 1 și Vecinul 2 fixează steaguri de poarta casei lui Moș Gheorghe. Moș Gheorghe dă indicații.

MOȘ GHEORGHE

Așa, vecine, ăsta e steagul Austriei. Pune-l pe poziția a treia. Iar tu, pune steagul Americii pe poziția a cincea. Steagul Franței vine pe locul întâi, al Spaniei pe al doilea. Mai rămân trei poziții – trei steaguri. Pe poziția a patra, pune steagul Australiei. Pe a șasea, al Angliei și pe a șaptea al Argentinei.

VECINUL 1

Nu le pune așa de aproape unul de altul pe-al Angliei și pe-al Argentinei, Moș Gheorghe, că s-or certa din nou pe insulele alea...

MOȘ GHEORGHE

Ba lasă, că la mine în poartă nu s-or certa.

VECINUL 2

Dar de ce-ai pus steagurile astea la poartă, Moș Gheorghe? Ori ții un congres internațional în casă?

VECINUL 1

Nu, măi vecine, și-a transformat casa în hotel!

MOȘ GHEORGHE

Ia nu mai râdeți de un om cu părul alb! Ce, nu știți că mâine e ziua mea?

VECINUL 1

Da, știm. Nu ne inviți dumneata în fiecare zi de Întâi Decembrie, zicând că ai mai întinerit cu un an?! Dar până acum n-ai pus și steaguri la poartă, ba chiar într-o ordine anumită, ca la competițiile sportive!

MOȘ GHEORGHE

Ei, dar ce nu știți voi este că mâine va fi o aniversare cu totul deosebită: îmi vin toți feciorii și toate fetele cu soțiile și soții lor.

VECINUL 2

Ei, și?! Mai bine ai pune un singur steag: steagul românesc și gata! Noi toți ceilalți punem steagul românesc de 1 Decembrie, că nu e numai ziua duminică, e și a țării.

MOȘ GHEORGHE

Da, măi, vecinilor, dar știți că toți fiii mei s-au dus de trăiesc prin alte țări. Am șapte copii, fiecare căsătorit în altă țară. Măine vin din șapte țări, fiecare cu tovarășa sau tovarășul său de viață. Aș vrea să vadă din uliță că-i aștept cu drag și că-s bine primiți și ei, și ai lor.

VECINUL 1

Și le spui și lor povestea nașterii tale?

MOȘ GHEORGHE

Dar crezi c-or fi uitat-o...?!

VECINUL 2

Păi, tu oricum o povestești mereu de ziua ta. Ajunge să te întrebe vreunul dintre invitați câți ani împlinești, că te și apuci să repeți povestea nașterii tale.

VECINUL 1

Că bine zici, vecine... Moș Gheorghe, eu chiar sunt curios, câți ani împlinești mâine?

MOȘ GHEORGHE

Păi nu știți, măi, că eu m-am născut odată cu țara?

VECINUL 1

Cum odată cu țara? Când au cucerit romanii Dacia? Oi fi nepotul lui Traian, împăratul Romei, Moș Gheorghe!

MOȘ GHEORGHE

Odată cu România dodoloată, măi, adică rotundă și întreagă. Măicuța mea, Dumnezeu s-o ierte, mi-a povestit totul cum a fost, de-a fir a păr. Și e cea mai dragă amintire pe care o am de la ea, povestea asta de cum m-a născut ea pe mine la Alba-Iulia.

VECINUL 2

Mai povestește-ne o dată întâmplarea, Moș Gheorghe. Eu, unul, deși o știu aproape pe de rost, tot vreau să mai aud o dată povestea din gura dumitale.

MOȘ GHEORGHE

Mama era la Alba Iulia. Era acolo, cu toată suflarea românească din Ardeal. S-a dus să facă Unirea cea mare. Tatăl meu încercase s-o convingă să rămână acasă, că era însărcinată în ultima lună, dar ea s-a suit prima în car. „Vreau să văd și eu Unirea“, i-a zis ea lui taică-meu. „Și vrea și băiatul ăsta“. Tata s-a uitat de jur împrejur mirat și a întrebat-o: „Care băiat?“ Ea a râs și a zis: „Păi, băiatul pe care îl așteptăm să vină pe lume“. Iar taicuțu: „Da de unde știi tu că e băiat?“ Și ea: „Păi băiat este, de vreme ce e așa de hotărât să meargă și el la Alba Iulia. Că doar de dragul lui mergem, nu-i așa? Să se nască într-o țară liberă, român în România!“

VECINUL 1

Chiar așa i-a zis Moș Gheorghe?

MOȘ GHEORGHE

Chiar așa, vecine. Îmi amintesc totul exact așa cum mi-a povestit. Așa l-a convins pe tata s-o ia și pe ea! Și bine a făcut! Se strânsese acolo mulțime câtă frunză și câtă iarbă. Din o sută de mii de piepturi a izbucnit strigarea „Trăiască România!“, după ce a citit Vasile Goldiș actul prin care s-a proclamat Unirea. Și atunci mama i-a zis tatei: „Bărbate, acum să ne ocupăm și de urmaș“. A dus-o tata la car, a găsit o moașă prin mulțime și uite așa am venit eu pe lume. Și-așa mi-e de drag când strigă cineva „Trăiască România!“

de parcă mi-aș aminti de fericirea celor de acolo, de la Alba Iulia... De mama mea cea fericită că naște suflet nou în țară nouă!

VECINUL 2

Frumoasă poveste, Moș Gheorghe. Ai de ce să te mândrești cu ea! Dar nu se prea potrivește cu steagurile astea străine. Și nici cu soarta copiilor tăi. De ce i-ai lăsat să plece din România asta, pe care așa de mult o îndrăgești tu?

MOȘ GHEORGHE

Păi, credeți voi că m-au întrebat? Uite-așa s-a întâmplat... Și eu sunt necăjit! Până mai ieri mă mângâiam cu soața mea. Dar a chemat-o Dumnezeu și de atunci într-adevăr nu mai am nicio mângâiere. Sunt singur și părăsit de toți.

VECINUL 1

Lasă, Moș Gheorghe, că ești cu noi.

VECINUL 2

Noi nu plecăm nicăieri, Moș Gheorghe. Dar, ce vād? Uite acolo în vale! O mașină din alea mari, străină. Ba nu, două, trei, patru... și niște taxiuri. Ce-or fi căutând pe povârnișurile noastre?! Urcă greu, se mai opresc, pornesc din nou. Ei or fi!

MOȘ GHEORGHE

Păi cum, vin de astăzi? Ei, Doamne! Că-s în haine de lucru. Mă duc să mă schimb!

VECINUL 1

Nu te grăbi, Moș Gheorghe, că uite, s-au oprit. Nu mai pot urca pe pietre, drumul e prea îngust pentru mașini și sunt gropi. Au luat-o pe jos. Dar ce mulțime mare! Și ce frumos sunt îmbrăcați! Mai ales cucoanele...

MOȘ GHEORGHE

Aoleu, vecinilor, mă grăbesc. Dar mergeți de vă schimbați și voi. Hai, că vreau să fie totul frumos și bine! Puneți-vă costumele naționale și înălțați-vă steagurile românești la porți. Vă rog să-mi faceți plăcerea să veniți și voi. Să am și eu cui să mă mândresc cu feciorii și cu fetele mele.

VECINUL 1

(Ieșind.)

Venim, Moș Gheorghe, cu plăcere.

VECINUL 2

(Ieșind.)

Hai că mă îmbrac și eu și vin de îndată.

MOȘ GHEORGHE

(Dispărând în casă.)

Așa, vecinilor. Că n-om fi noi mai prejos decât străinătățile alea.

(Scena rămâne fără personaje clipe lungi. Se aud glasuri – expresii în limbi străine: oaspeții își exprimă admirația față de ce văd în sat și uimirea față de steagurile din fața casei lui Moș Gheorghe. – Profesorii de limbi străine pot îmbogăți arsenalul de exclamații în funcție de limbile studiate în școală. Pe acest fundal sonor intră Vecinul 1 și Vecinul 2, îmbrăcați în costume naționale și pun câte un steag românesc, fiecare la poarta sa; apoi ies.)

GLASURI

Wunderbar! Wie schön!

C'est merveilleux!

Don't you like it? How nice!

Me gusta esta casita. Qué más bonita es! (etc.)

(Intră șapte perechi, soți cu soțiile lor, cu bagaje, pachete, flori. Cum apar primii, Moș Gheorghe iese din casă și deschide larg poarta. Le iese în întâmpinare.)

MOȘ GHEORGHE

Bine ați venit, copiii mei! Ce bucurie îmi faceți că veniți după atâta amar de vreme!

(Către vecini.)

Vecinilor, veniți, să vă bucurați și voi alături de mine.

(Intră vecinii, ieșind fiecare din curtea sa. Moș Gheorghe le prezintă prima pereche.)

Priviți aici, acesta este Francezul, pe numele lui adevărat Ion, primul meu născut, cel ce trăiește în Franța, cu soția lui, Marie. În cinstea lui și a soției lui am pus steagul Franței pe primul loc!

FRANCEZUL

Bine te-am găsit tată! Arăți mai bine decât în pozele pe care ni le-ai trimis! Bună ziua, vecinilor!

(Perechea îl îmbrățișează pe Moș Gheorghe și îi oferă un pachet.)

MOȘ GHEORGHE

(Către toate perechile de față)

Lasă, cadourile mi le dați înăuntru, că nu pot să le desfac aici, în fața porții. Poftim în casă!

(Francezul și Marie intră în casă. Le prezintă vecinilor a doua pereche:)

Acesta este Spaniolul, pe care l-am botezat Paul; iar ea este Carmen, nora mea de la Madrid, pe care n-am văzut-o decât în poze. Ați văzut steagul Spaniei, nu-i așa? Poftim în casă, dragii mei!

SPANIOLUL

Ce mult mă bucur, tăicuțule. Și Carmen se bucură! Și i-ai făcut o mare plăcere cu steagul acela! Ce idee grozavă!

(Se îmbrățișează. Perechea intră în casă.)

MOȘ GHEORGHE

(Prezintă a treia pereche.)

Acesta este Austriacul, adică Vasile al meu, cu soția lui, Charlotte. Poftim în casă și voi!

(Se îmbrățișează. Perechea intră în casă. Prezintă perechea a patra.)

Acesta vine de la capătul celălalt al lumii, unde de 1 Decembrie e vară, nu iarnă ca la noi. E Australianul, pe nume Ștefan, cu soția lui, Helen.

(Se îmbrățișează. Perechea intră în casă. Prezintă perechea a cincea.)

Și acum, prima mea fată, Americanca, pe nume Mihaela, cu soțul ei, Tommy.

(Se îmbrățișează. Perechea intră în casă. Prezintă perechea a șasea.)

A doua mea fată, Englezoaica, de-i ziceam Mări-oara, cu soțul ei, William.

(Se îmbrățișează. Perechea intră în casă. Prezintă perechea a șaptea.)

Și acum, mezina, care credeam că va sta cu mama ei și cu mine până închidem ochii. Ea e Argentinianca, pe nume Floarea, cu soțul ei, Domingo.

(Se îmbrățișează. Perechea intră în casă. Către Vecini, vizibil emoționat.)

Vedeți că au venit toți, așa cum m-au anunțat: s-au înțeles cu toții și în sfârșit, îi am pe toți acasă în același timp.

Și acum, vecinilor, poftiți și voi, că masa e întinsă și o să deschidem palinca aceea ce o țin pentru ei... pentru clipa aceasta de... de douăzeci și mai bine de ani.

(Intră cu Vecinii în casă. Se aude muzică populară românească, crește lumina cât se poate de mult. După un timp, se lasă, încet, cortina.)

Tabloul II

Interiorul casei țărănești a lui Moș Gheorghe. Decor tipic, de bun gust. O masă mare, la care sunt așezați toți – publicul îi vede din față, cel mult din profil. Fiecare are un pahar de vin în mână. Un tort pe masă, cu lumânări gata de a fi aprinse.

MARIE

(Ciocnind cu Moș Gheorghe.)

Bon anniversaire, père George!

(Îl sărută pe amândoi obraji.)

CARMEN

(Același joc ca Marie.)

¡Feliz cumpleaños y que cumplas muchos más!

CHARLOTTE

(Același joc ca Marie.)

Alles Gute zum Geburtstag!

HELEN

(Același joc ca Marie.)

Many Happy Returns of the Day.

MOȘ GHEORGHE

(Necăjit.)

Bine, măi, băieți, dar voi pe nevestele astea ale voastre, nurorile mele, nu le-ați învățat nici măcar trei cuvinte românești? Nu pot și ele să spună curat, pe românește, La Mulți Ani? Păi voi chiar ați uitat că sunteți români?

FRANCEZUL

Păi, să vezi, dragă tată... noi ne-am gândit c-o să-ți placă să auzi cum vorbește fiecare în țara sa. Doar vezi și în filme că în fiecare țară se vorbește altfel...

MOȘ GHEORGHE

Dar la mine în țară, măcar de ziua mea, care mai și cade de Ziua României, nu se poate vorbi măcar un pic românește?

AMERICANCA

Tată, nu interpreta greșit. De fapt, am vrea să te obișnuiești puțin cu limbile străine, ca să poți să alegi...

MOȘ GHEORGHE

(Întrerupând-o; cu uimire.)

Ce să aleg, fata mea?

ARGENTINIANCA

Tăticule, eu trebuie să-ți spun totul, am sarcină din partea tuturor, fiind mezina. Ai văzut că ieri fiecare dintre noi ți-a adus un mic cadou, o mică atenție. Tu te-ai bucurat de toate și ne-ai făcut o mare plăcere cu bucuria ta. Dar adevăratul nostru cadou vine abia azi – chiar acum, înainte să suflă în lumânările de pe tort! Uite, noi ne-am înțeles să te rugăm să alegi unde vrei

să locuiești. Poți să stai câte puțin la fiecare, sau să alegi pe unul dintre cei șapte copii ai tăi la care vrei să locuiești. De aceea și vorbim cu tine în limbile țărilor noastre, pentru ca alegerea s-o poți face și după limba care îți place mai mult. Ei, acesta e cadoul nostru. Ce zici?

MOȘ GHEORGHE

*(Izbucnește în lacrimi. Vorbește plângând
și suspinând.)*

Cum, fata tatii!? Acesta e cadoul vostru? Chiar nu s-a gândit niciunul dintre copiii mei că acest plan al vostru nu e decât o jignire și un motiv de tristețe pentru mine?

Cum să plec eu din țara mea, feții mei?

Dar mormintele părinților mei cum să le las?

Cum să las mormântul soției mele dragi, care v-a născut pe voi și a murit dorindu-vă și murmurându-vă numele?

Cum să las munții veșnic falnici și pădurile curate și pline de farmec?

Cum să las pășunile mele și oile mele și vacile?

Cum să-mi las casa și vecinii și satul?

Cum să-mi las limba și obiceiurile și neamul?

În ce țară ar mai cădea ziua mea de naștere de Ziua Țării? În ce țară mai există o Alba Iulia?

(Plânge de-a binelea. Intră Primarul.)

PRIMARUL

Bună ziua la toată lumea. Pentru cine nu mă cunoaște, eu sunt Primarul satului.

(Către Moș Gheorghe.)

La mulți ani, Moș Gheorghe! Dar ce-i cu dumneata? De ziua dumitale întotdeauna s-a bucurat tot satul și am cântat cu toții Imnul României! Acum, când ți-au venit și copiii, te-a podidit plânsul?

(Moș Gheorghe dă să răspundă, dar nu poate de plâns. Intră Doctorul.)

DOCTORUL

Bună ziua, bună ziua, eu sunt Doctorul satului.

(Către Moș Gheorghe, oferindu-i un cadou.)

La mulți ani, Moș Gheorghe! Dar de ce plângi?

(Către Primar.)

De ce plânge sărbătoritul, Domnule Primar? Ori i-ai adus vreo veste proastă?

PRIMARUL

Nu știu, doctore, să-i întrebăm pe copiii lui.

(Intră Preotul.)

PREOTUL

Dumnezeu cu voi, cinstită adunare! La mulți ani, Moș Gheorghe, văd că plângi de bucurie.

(Îi oferă un cadou. Intră mai mulți săteni, bărbați, femei, copii, cu cadouri.)

SĂTENII

Ziua bună și la mulți ani! La mulți ani! La mulți ani, Moș Gheorghe!

PREOTUL

Iată, Moș Gheorghe, cum te iubește tot satul. Că s-au strâns aici la tine mai mulți decât vin la sfânta liturghie! Bravo, la mulți ani! Așa, șterge-ți lacrimile și primește urările noastre cu bucurie, după cum se cuvine.

MOȘ GHEORGHE

Vă mulțumesc din suflet, oameni buni. Mulțumesc, domnule Primar, mulțumesc, Doctore, mulțumesc, Părinte, mulțumesc, vecini și săteni! Mi-ați mai potolit durerea din suflet. Căci, uite, tocmai am primit o mare lovitură din partea propriilor mei copii. Ei au venit să-mi ceară să mă mut în străinătate, la unul

dintre ei. Ba mai și pretind că acesta e cel mai frumos cadou pe care mi-l pot face ei!

PRIMARUL

Ei, nu te supăra, Moș Gheorghe, că poate s-o trăi mai bine pe meleagurile acelea!

MOȘ GHEORGHE

Bine se trăiește peste tot unde muncești cu dragoste de viață și de semeni, domnule Primar. Iar aici, în satul acesta, rădăcinile mele sunt adânc înfipite. Dacă mă scoți de aici, e ca și cum ai tăia un stejar din rădăcini...

TOMMY

(Vorbește cu efort în limba română, cu ezitări și cu un puternic accent american.)

Domnilor! Doamnelor! Gentlemen! Moș Gheorghe! Noi înțelegem că s-a respins propunerea noastră. Cadoul nostru de birthday – de zi de naștere! Nu supărare! Nu problemă. Nu supărăm noi deloc, că avem al doilea cadou. Cadou de rezervă, cu surpriză!

TOȚI

(Mai puțin copiii lui Moș Gheorghe.)

Ce cadou? Ce surpriză? Cum? Care?

MOȘ GHEORGHE

O surpriză mai mare ca aceea prin care ați dorit voi să-mi stricați mie rostul, nu știu, Tommy, dacă poți să mai scoți de prin buzunare!

TOMMY

Nu, tată, father-in-law, ăăă, tata socru! Nu te supăra! Tu nu vii la noi, în abroad, vreau să spun la străinătate? Nu! Buuun! Alta propunere – cadoul nostru: venim noi aici. Noi venim la tine! Iată cadou! Noi toți ne mutăm aici în sat. Primești așa un cadou?

MOȘ GHEORGHE

(Năucit – i se pare că nu înțelege.)

Nu înțeleg! Cum, să veniți voi la mine?

FRANCEZUL

Da, tată! Acesta e al doilea plan al nostru, cadoul de rezervă. Dacă tu nu vrei să pleci în străinătate, ne mutăm noi toți aici! Eu fac chiar aici în sat o fabrică de brânzeturi și alte produse lactate. Am toate planurile, Marie, soția mea, care, după cum știi, e specialistă în zootehnie, mă ajută!

SPANIOLUL

Iar eu fac o fabrică de nutrețuri pentru animale!

AUSTRIACUL

Eu – o fabrică de îngrășămintă pentru solurile de deal și de munte!

AUSTRALIANUL

Helen cu mine facem o fermă model, ca în Australia!

AMERICANCA

Tommy e bancher, așa că noi facem o bancă și o societate de asigurări!

ENGLEZOAICA

Și noi facem o fabrică de textile, pentru prelucrarea lânii!

ARGENTINIANCA

Domingo și cu mine vrem să facem un spital modern, chiar aici în sat, dacă ne înțelegem cu domnul Primar și cu sătenii...

MOȘ GHEORGHE

(Fericit.)

Așa veniți de-acasă, dragii mei! Îmi împliniți și mie viața! Îmi văd visul cu ochii – toți feciorii mei, cu

nurorile mele și toate fetele mele, cu ginerii mei să locuiți aici, în sat cu minte, în România! Așa cadou, așa surpriză, chiar că mă bucură cât se poate de mult. Ce ziceți, oameni buni, îi primim?

TOȚI

(Aplaudă. Apoi strigă.)

Îi primim! Să fie bineveniți! Că doar de-ai noștri sunt!

MOȘ GHEORGHE

Păi atunci pot și eu în sfârșit să mă bucur pe deplin. Ei, acum sunt gata să suflu în lumânările de pe tort!

(Una dintre nurori aprinde lumânările. Moș Gheorghe suflă.)

TOȚI

(Cântă.)

Mulți ani trăiască! Mulți ani trăiască! La mulți ani!

MOȘ GHEORGHE

Vă mulțumesc. Vă amintiți că la aniversarea mea mereu s-a cântat Imnul țării, că ziua mea și Ziua Țării tot de 1 Decembrie se sărbătoresc. Iar dacă îmi vin și

copiii acasă, cu soțiile sau soții lor, atunci chiar că trebuie să cântăm Imnul nostru!

(Se ridică toți în picioare. Clipe de liniște solemnă.)

PREOTUL

(Dă tonul.)

Deșteaptă-te, române... Un', doi!

TOȚI

(Cântând. Cântecul se poate întrerupe și după primele două trei strofe, lăsându-se cortina în timp ce vocile se pierd.)

**Deșteaptă-te, române, din somnul cel de
moarte,**

În care te-adânciră barbarii de tirani!

Acum ori niciodată croiește-ți altă soartă,

La care să se-nchine și cruzii tăi dușmani!

Acum ori niciodată să dăm dovezi la lume

Că-n aste mâni mai curge un sânge de roman

**Și că-n a noastre piepturi păstrăm cu fală-un
nume,**

Triumfător în lupte, un nume de Traian!

Înalță-ți a ta frunte și cată-n giur de tine

**Cum stau ca brazi în munte voinici sute de
mii;**

**Un glas ei mai așteaptă și sar ca lupi în
stâne,**

**Bătrâni, bărbați, juni, tineri, din munți și
din câmpii!**

**Priviți, mărețe umbre, Mihai, Ștefan,
Corvine,
Româna națiune, ai voștri strănepoți,
Cu brațele armate, cu focul vostru-n vine,
„Viața-n libertate ori moarte!“ strigă toți.**

**Pre voi vă nimiciră a pizmei răutate
Și oarba neunire la Milcov și Carpați!
Dar noi, pătrunși la suflet de sânta libertate,
Jurăm că vom da mâna, să fim pururea frați!**

**O mamă văduvită, de la Mihai cel Mare,
Pretinde de la fiii-și azi mână d-ajutori,
Și blastă-mă cu lacrimi în ochi pe orișicare
În astfel de pericol s-ar face vânzători!**

**De fulgere să piară, de trăsnet și pucioasă,
Oricare s-ar retrage din gloriosul loc,
Când Patria sau mama, cu inima duioasă,
Va cere ca să trecem prin sabie și foc!**

**N-ajunse iataganul barbarei Semilune,
A cărui plăgi fatale și azi le mai simțim;
Acum se vâără cnuta în vetrele străbune,
Dar martor ne e Domnul că vii nu o primim!**

**N-ajunse despotismul cu-ntreaga lui orbie,
Al cărui jug din seculi ca vitele-l purtăm;
Acum se-ncearcă cruzii, în oarba lor trufie,**

**Să ne răpească limba, dar morți numai o
dăm!**

**Români din patru unghiuri, acum ori
niciodată**

**Uniți-vă în cuget, uniți-vă-n simțiri!
Strigați în lumea largă că Dunărea-i furată
Prin intrigă și silă, vicleane uneltiri!**

**Preoți, cu crucea-n frunte! căci oastea e
creștină,
Deviza-i libertate și scopul ei preasânt.
Murim mai bine-n luptă, cu glorie deplină,
Decât să fim sclavi iarăși în vechiul nost'
pământ!**

Cortina.

SERBAREA DE CRĂCIUN

Cânteccele aferente lucrării se descarcă [de aici](http://www.coresi.net/eCarteaGratuita/CarteaSerbarilorScolare_Canteccele/):

[http://www.coresi.net/eCarteaGratuita/
CarteaSerbarilorScolare_Canteccele/](http://www.coresi.net/eCarteaGratuita/CarteaSerbarilorScolare_Canteccele/)

O, ce veste minunată!

O, ce veste minunată!
A născut Sfânta Marie
 Pe Iisus Hristos –
 O, ce dar frumos
Pentru omenire!

O, ce veste minunată
Umple lumea de lumină:
 Sfântul Prunc Iisus
 Din cer ne-a adus
Mântuirea lină.

O, ce veste minunată!
Cânte-n oameni bucuria!
 Tatăl nostru Sfânt
 Nalță pe Pământ
Nouă-mpărăția.

Notă. Poezia se poate recita sau se poate cânta pe melodia tradițională.

Sfântă Marie, plină de har

Sfântă Marie, plină de har,
Domnul este cu tine.
Bucură-te, Sfântă, iar și iar:
Domnul prin tine ne vine.

Cerul se-nalță din nou limpede,
Aproape-s strămoșii.
Mama lui Dumnezeu, roagă-te
Pentru toți păcătoșii.

S-a născut Copilul Sfânt

S-a născut Copilul Sfânt,
 Zoriori de ziuă,
Bucurie pe Pământ,
 Zoriori de ziuă.
S-a născut Pruncul Iisus,
 Zoriori de ziuă,
Sus cu inimile, sus!
 Zoriori de ziuă.

S-a născut Iisus Hristos,
 Zoriori de ziuă,
Să-l întâmpinăm frumos!
 Zoriori de ziuă.
S-a născut pentru noi toți,
 Zoriori de ziuă,
Pentru vii și pentru morți,
 Zoriori de ziuă.

Și-a adus cu duhul lui
 Zoriori de ziuă,
Împărăția cerului!
 Zoriori de ziuă.

Notă. Poezia se poate recita (în acest caz renunțându-se la refren) sau se poate cânta pe melodia lată vin colindătorii de T. Brediceanu sau a altui colind. Cuvântul zoriori se va rosti în două silabe: zo-ri-ori.

Betleem, o, Betleem

Betleem, o, Betleem,
Vine clipa mare!
Cei ce plâng și cei ce gem
Află alinare.

Ascultând de-un sfânt îndemn,
A sosit Maria.
Într-un staul vechi de lemn
Naște pe Mesia.

Iată-un înger, și-alt', și alt'...
Umplu toată zarea
Și răsună din înalt
Pentru noi chemarea.

Bate vântul rece, sloi,
Acum prin palate.
Iisus plânge pentru noi
Tot iertând păcate.

Noapte de har

Noapte grea, noapte de har,
Tu veghezi, iar și iar,
 Pruncul Sfânt să se nască-l aștepți
 Și le spui celor buni, celor drepți
Că n-așteaptă-n zadar;
 Că n-așteaptă-n zadar.

Noapte grea, noapte de dor,
Îngerii te-nconjur;
 Aleluia, cântă frumos,
 Preamărindu-l pe Iisus Hristos –
Sfântul Mântuitor!
 Sfântul Mântuitor!

Noapte grea, noapte de vis,
Ceru-ntreg s-a deschis!
 Învelește-ntregul Pământ
 Taina vie-a Duhului Sfânt –
Viața ni s-a promis!
 Viața ni s-a promis!

Notă. Poezia se poate recita (în acest caz renunțându-se la cel de-al șaselea vers al fiecărei strofe) sau se poate cânta pe melodia colindului german Stille Nacht, heilige Nacht.

O, brad iubit

O, brad iubit! O, brad iubit!
Copac înalt și vesel!
Cu drag noi te-am împodobit,
Tu visul nostru țese-l!
O, brad iubit! O, brad iubit!
Copac înalt și vesel!

O, brad curat! O, brad curat!
Ne-aduci doar bucurie.
Crăciunul ni l-ai luminat
Cu cetina ta vie.
O, brad curat! O, brad curat!
Ne-aduci doar bucurie.

O, brad frumos! O, brad frumos!
Aș vrea să fiu ca tine:
Să-nalț speranța, maiestuos,
Să-anunț zile senine.
O, brad frumos! O, brad frumos!
Aș vrea să fiu ca tine.

Notă. Poezia se poate recita sau se poate cânta pe melodia colindului german O, Tannenbaum! (O, brad frumos!).

Moș Crăciun, visez la tine

Moș Crăciun, visez la tine!
De un an întreg te-aștept!
Știi? am învățat mai bine;
Sunt cuminte și deștept.

Moș Crăciun! Moș Crăciun!
Moș Crăciun! Moș Crăciun!

Pe părinți i-ascult de-acuma
Și nu-l supăr pe vecin.
Nu mă-ntrec deloc cu gluma.
Ce încep, mereu termin.

Moș Crăciun! Moș Crăciun!
Moș Crăciun! Moș Crăciun!

Nu cer dulciuri între mese
Și nu sunt dezordonat.
În ce spun, un înțeles e
Și-mi respect cuvântul dat.

Moș Crăciun! Moș Crăciun!
Moș Crăciun! Moș Crăciun!

Când mă joc, nu uit de mine
Și cu toți știu să fiu drept.
Moș Crăciun, visez la tine!
De un an întreg te-aștept.

Moș Crăciun! Moș Crăciun!
Moș Crăciun! Moș Crăciun!

Notă. Poezia se poate recita (în acest caz renunțându-se la refren) sau se poate cânta pe melodia colindului tradițional Moș Crăciun cu plete dalbe.

Zurgălăi

Hai, căluții mei,
Sania nu-i grea;
Zboară fulgii grei
Peste alba nea!
Fete și băieți –
Voioșie-n toi –
Haideți, voi nu vreți
Să veniți cu noi?

*Zurgălăi, zurgălăi!
Veselul alai
Zboară printre munți și văi
Într-o sanie cu cai!*

Bine-i, de Crăciun,
Să te plimbi așa,
Să te simți mai bun,
Ocrotit de-o stea.
Și speranțe noi
Să-nflorească-n gând –
Arborii par goi,
Dar îi simți cântând:

*Zurgălăi, zurgălăi!
Veselul alai*

*Zboară printre munți și văi
Într-o sanie cu cai!*

Haide, draga mea!
Haide, dragul meu!
Vântul o să stea
Locului mereu
Și ne va privi
Cu un ochi mai blând
Când vom îndrăzni
Să zburdăm, cântând:

*Zurgălăi, zurgălăi!
Veselul alai
Zboară printre munți și văi
Într-o sanie cu cai!*

Notă. Poezia se poate recita sau se poate cânta pe melodia cântecului american Jingle Bells, cunoscut elevilor de la orele de limba engleză sau din filme de desene animate.

Pluguşorul

Aho, aho, copii şi fraţi,
Staţi o clipă şi-ascultaţi.
Pentru anul care vine
Vă urăm numai de bine,
Voioşie şi belşug,
Brazdă reavănă sub plug,
Bucurii, casă bogată,
Viaţă binecuvântată.
Domnul nostru Sfânt, Hristos,
Să vă dea doar gând frumos,
Să vă umple-ntreaga fire,
Inimile, de iubire,
Căci nimic nu e asemeni
Cu iubirea pentru semenii.

Sorcova

Sorcova, vesela,
Vă-aduce voioșia,
Tihna, bucuria.

Mereu să trăiți
Tineri, fericiți,
Puternici să fiți.

Cu dreaptă credință,
A voastră ființă
Să-aibă peste ani

Numai sănătate,
Numai bunătate
Și numai dreptate.

La anul și la mulți ani!

Moș Crăciun pleacă la drum

Sceneta

PERSONAJELE

POVESTITOAREA

MOȘ CRĂCIUN

SPIRIDUȘII – băieți și fete

SPIRIDUȘUL 1

SPIRIDUȘA 1

SPIRIDUȘUL 2

SPIRIDUȘA 2

SPIRIDUȘUL 3

SPIRIDUȘA 3

SPIRIDUȘA 4

[Link la un fișier video](#)

[Link la un fișier audio](#)

POVESTITOAREA

(În fața cortinei.)

La Polul Nord, unde veșnic e iarnă,
Înconjurat de vânturi și ceață,
Se înalță nemuritor
Palatul lui Moș Crăciun
Construit din blocuri de gheață.

Vreau să vă spun
Acum tuturor
Povestea plină de har
A lui Moș Crăciun
Și cum
A pornit el și anul acesta
La drum.

Să ridicăm cortina
Și ne vom afla
Chiar în palatul cu pricina,
Dar nu veți avea
De suferit frigul și gerul polar.
Înăuntru e cald, cuptorul
Geme de jar!

*(Cortina se ridică. În palatul lui Moș Crăciun.
Spiridușii, în costume verzi și spiridușele, în costume roșii.
Sunt mai multe grămezi de pachete sau cutii, cu etichete*

reprezentând jucăriile dinăuntru. Permanent, spiridușii intră și ies din scenă, aducând noi cutii sau scoțând unele din grămezile de pe scenă. O agitație permanentă este întreținută în fundal, în timp ce spiridușii care vorbesc se apropie cât mai mult de spectatori.)

SPIRIDUȘUL 1

Hai, fraților, că se face târziu și Moș Crăciun nu va avea ce să ducă la copii!

SPIRIDUȘA 1

Păi, cum să nu aibă, Doamne păzește! Dar toate jucăriile acestea, pe care le-am făcut noi timp de un an întreg...

SPIRIDUȘUL 2

Da, le-am făcut! Dar nu vezi că nu mai prididim cu împachetatul?

SPIRIDUȘUL 3

Lasă, că nici de făcut nu le-am făcut noi pe toate!

SPIRIDUȘA 2

Cum? Dar cine le-a făcut?

SPIRIDUȘUL 3

Păi, ce, nu știi? Noi am făcut jucăriile acelea, care au plăcut copiilor dintotdeauna. Mingi, păpuși, soldăței de plumb, căluți de lemn, ursuleți de pluș, verife, ba ne-am încercat meșteșugul chiar și la confecționat trenulețe cu locomotive cu aburi. Dar...

SPIRIDUȘA 2

Dar ce? Nu ești mulțumit de ele?

SPIRIDUȘUL 3

Ba da, ba da! Sunt minunate. Altceva voiam să spun. Unii copii nu vor astfel de jucării...

SPIRIDUȘA 3

Ce spui tu? Dar ce alte jucării vor ei?

SPIRIDUȘUL 1

Așa e, așa e, are dreptate fratele nostru. Sunt mulți copii care cer jucării electronice, avioane teleghidate, mașinuțe cu motor, ba chiar și calculatoare.

SPIRIDUȘA 2

Și ce dacă? Le dăm exact ce vor, nu? Doar nu degeaba am deschis până acum munți de scrisori de la

toți copiii din lume și nu degeaba am răspuns la mii de telefoane... Trebuie doar să aflăm ce vor și gata! Moș Crăciun va avea jucăriile potrivite și le va duce exact la destinație. Până acum, de mii de ani de când face munca asta, n-a greșit niciodată!

SPIRIDUȘA 3

Și atunci, care-i problema?

SPIRIDUȘUL 3

Eu încercam să spun că nu noi am făcut toate aceste jucării, asta e problema! Noi am făcut modelele vechi. Între timp, însă, dorințele copiilor s-au tot schimbat, iar tehnologia noastră este... depășită, nu?

SPIRIDUȘA 2

Ei, bine, și atunci... Cum rămâne cu jucăriile moderne?

SPIRIDUȘUL 3

Pe acestea le-am comandat la producătorii lor! Am avut mari emoții, ne-a fost teamă că nu le vom primi la timp. Dar, slavă Domnului, au sosit și... veste bună! Sunt gata împachetate. Gata de încărcat în sania trasă de reni a lui Moș Crăciun!

(Intră Moș Crăciun.)

MOȘ CRĂCIUN

Bună ziua, spiridușelor și spiridușilor! E bine că m-ați lăsat să dorm puțin, că tare lungă cale mă așteaptă. Lungă și obositoare!

SPIRIDUȘUL 1

Bună ziua, Moș Crăciun. Abia aștepți să pleci. Ai să mergi, ca în fiecare an, la toți copiii, nu-i așa?

MOȘ CRĂCIUN

Ei, la toți copiii! La o... mică parte!

SPIRIDUȘA 1

Cum la o mică parte, Moș Crăciun? Păi noi de ce am făcut lista cu toți copiii și ți-am pregătit pentru fiecare jucăria la care visează?

MOȘ CRĂCIUN

Ce listă?! Sper că nu mi-ați greșit-o ca anul trecut! Vă mai amintiți ce-am pățit? Mă duc la o fetiță și-i dau o păpușă dolofană, cu bucle aurii și gropițe în obraji, care zicea „Mama! Mama“ când te jucai cu ea. Și numai ce văd că o aruncă hăăăt, cât colo. Zice: „Nu vreau urâtenia asta! Eu vreau Păpușa Barbie!“

SPIRIDUȘA 4

Dar nu-ți spuseseam, Moș Crăciun, să-i explici că producătorul lui Barbie ne-a trimis marfa prea târziu? O să-i duci păpușa anul ăsta, ce-o să fie?

MOȘ CRĂCIUN

Ba n-o să-i mai duc nimic! Copii răi!

SPIRIDUȘUL 1

Nu e frumos să-i învinuim pe copii pentru că fabricanții nu ne-au trimis nouă jucăriile la timp!

MOȘ CRĂCIUN

Nu, m-am hotărât. Anul acesta nu mai merg la toți copiii!

SPIRIDUȘA 3

Dar cum se poate, Moș Crăciun?! După atâtea mii de ani, te lași păgubaș; acum ți se pare că e momentul să renunți?

MOȘ CRĂCIUN

Ba eu v-am spus-o de mai mulți ani, dar voi nu mă înțelegeți și mereu mă faceți să vă promit că merg chiar la toți copiii!

SPIRIDUȘUL 2

Păi, te rugăm să ne promiți și acum, Moș Crăciun! Sania e aproape gata încărcată și te așteaptă. Sunt cadouri pentru toți! Doar n-o să te întorci cu ele înapoi?

MOȘ CRĂCIUN

Dar copiii răi... copiii răi și neascultători, ei de ce să merite jucării?

SPIRIDUȘUL 2

Moș Crăciun, doar știi că nu există copii răi. Toți copiii se nasc buni!

MOȘ CRĂCIUN

Și atunci, dacă-i așa, de ce se comportă urât? De exemplu, de ce distrug jucăriile?

SPIRIDUȘA 3

Din curiozitate, Moș Crăciun! Vor să le afle secretul. Cine strică acum o mașinuță-jucărie, când se face mare construiește o mașină adevărată!

MOȘ CRĂCIUN

Măi, iar mă luați pe coarda sensibilă. Dar cu învățatul, cum e? Mulți copii învață foarte bine. Mulți nu. De ce nu învață toți?

SPIRIDUȘA 3

Toți învață, Moș Crăciun, după puterile lor. Și apoi, unii pot să fie buni la carte, dar să nu aibă mâini îndemânatică, în timp ce alții, cu mâini îndemânatică, se descurcă mai încet cu cartea... Dar fiecare copil are partea lui bună!

SPIRIDUȘUL 2

Sau unii copii au talent la sport: la înot, la gimnastică, la fotbal... Învață, poate, mai puțină carte, din cauza antrenamentelor grele și lungi la care se duc.

MOȘ CRĂCIUN

Măi, să fie, iar îmi înduioșați inima... Am mai fost la unul cu un ursuleț și el a râs de mine și mi-a zis: „Moșule, nu înțelegi că eu am nevoie de calculator, ba încă de un calculator adevărat, nu de o jucărie cu care nu poți face nimic!“

SPIRIDUȘA 2

Sper că nu l-ai șters de pe listă, Moș Crăciun! Aici a fost o problemă, că mama lui ne-a dat o infor-

mație greșită. Ea voia să-l vadă tot jucându-se cu jucăriile, nu cu calculatoarele. Dar acum a și câștigat un premiu foarte important la un concurs de informatică. Așa că... i-am pregătit calculatorul. Un calculator adevărat. Ultima generație!

MOȘ CRĂCIUN

Bine, dragele mele spiridușe și dragii mei spiriduși. M-ați convins și de data aceasta! Toți copiii de pe lumea asta sunt buni și trebuie să le duc tuturor câte un cadou. Anul acesta! Că, dacă mă mai supără vreunul, la anul nu mai primește niciun dar de la Moș Crăciun. Îl șterg de pe listă și gata! – nici nu mai stau de vorbă cu voi.

SPIRIDUȘII

Deci, ne-ai promis că te duci la toți copiii! Bravo, Moș Crăciun! Bravo! Transmite-le salutări de la noi!

SPIRIDUȘA 1

Moș Crăciun, sania e gata, renii sunt înhămați, drum bun! Drum bun!

MOȘ CRĂCIUN

(Ieșind.)

Rămâneți cu bine, dragii mei! Pregătiți jucăriile pentru anul viitor, că anul trece ca o clipă, mai ales când te lenevești! Iar de mai primiți telefoane de la

copii, spuneți-le să stea cuminți și să mă aștepte: voi trece pe la fiecare!

Cortina.

Eu știu că tu ești Moș Crăciun

Sceneta

PERSONAJELE

POVESTITOAREA

ÎNVĂȚĂTOAREA

SCRIITORUL

MOȘ CRĂCIUN, interpretat tot de Scriitor

ANTONIA

MARIA

IOANA

ANCA

VALERIA

GABRIELA

CORINA

GELU

PAUL

TUDOR

MIRCEA

ȘTEFAN

FLORIN

IANCU

[Link către un fișier video.](#)

POVESTITOAREA

(În fața cortinei.)

Bine ați venit la spectacolul nostru! Sperăm să vă placă!

Aș vrea să vă spun câteva lucruri, înainte ca această cortină să se ridice. Știți că în acest moment Moș Crăciun este pe drum. Iar noi, copiii din lumea întreagă, abia așteptăm să-l vedem lângă brăduțul nostru cel împodobit.

(Cântă.)

**Moș Crăciun cu plete dalbe
A sosit de prin nămeți
Și aduce daruri multe
La fete și băieți.**

(Către spectatori.)

Acum, cu toții!

**Moș Crăciun! Moș Crăciun!
Moș Crăciun! Moș Crăciun!**

**Din bătrâni se povestește,
Că-n toți anii, negreșit,**

**Moș Crăciun pribeag sosește –
Niciodată n-a lipsit!**

**Moș Crăciun! Moș Crăciun!
Moș Crăciun! Moș Crăciun!**

**Moș Crăciun, cu barbă lungă,
Încotro vrei s-o apuci?
Ți-aș cânta florile dalbe
De la noi să nu te duci!**

**Moș Crăciun! Moș Crăciun!
Moș Crăciun! Moș Crăciun!**

Ei, bine, știm cu toții că fiecare copil se pregătește cât poate el mai bine pentru a-l întâmpina pe Moș Crăciun. Dar cea mai interesantă pregătire o fac chiar elevii clasei noastre, care au avut o inițiativă cu totul deosebită.

Ce-am făcut, deci? Știind că unchiul lui Tudor este un scriitor de succes, l-am rugat să ne facă o vizită la școală și să ne învețe cum să scriem și noi, fiecare după puterile sale, o mică povestire, special pentru Moș Crăciun. Aceasta, deoarece am ținut să nu repetăm poeziile și poveștile pe care i le-am tot spus de atâția ani încoace. Că, nu-i așa, s-o fi plicitisit și el de ele. Nu mai vorbesc de noi!

De aproape două ore, Scriitorul tot explică întregii clase cum se aleg ideile, cum se creează personajele, cum se construiește o poveste. Acum explicația este pe sfârșite. Să vedem ce se va întâmpla mai departe...

(Cortina se ridică. Povestitoarea rămâne pe scenă, alăturându-se colegilor săi.)

Tabloul I

Pomul de Crăciun, împodobit. De o parte, elevii – cele opt eleve și cei șapte elevi. În fața lor, lângă pom, Învățătoarea și Scriitorul.

SCRIITORUL

Vedeți, copii, vedeți? Așa se face o poveste!

ELEVII

(În cor, amuzați de ticul verbal al Scriitorului.)

Vedem, vedem!

VALERIA

Domnule Scriitor, dar de ce credeți că-i plac lui Moș Crăciun poveștile și poeziile pe care i le spunem noi? Ce va face el, de fapt, cu ele?

SCRIITORUL

Vedeți, copii...

ELEVII

(Toți, ca mai înainte.)

Vedem, vedem!

SCRIITORUL

Da, vedeți, Moș Crăciun are multe motive pentru care abia așteaptă să audă poveștile spuse de voi. În fiecare poveste sau poezie pe care i-o spunem, el vede în primul rând un strop din sufletul nostru. Așa va înțelege mai bine ce jucărie ni se potrivește. Moș Crăciun își dă ușor seama dacă suntem harnici, serioși, buni la suflet, cuminți sau mai zvăpăiați. În plus, fiecare poveste și fiecare poezie conține un mesaj despre starea sufletului omenesc, așa cum este el în anul respectiv. Și atunci, Moș Crăciun, vedeți, copii...

ELEVII

(Ca mai înainte, dar puțin mai tare.)

Vedem, vedem!

SCRIITORUL

Moș Crăciun va citi totul despre omenire, despre dorințele ei și va ști ce jucării să comande pentru anul viitor!

IANCU

Oare se va bucura să asculte povești ne-maiauzite, scrise special pentru el de fiecare dintre noi? Sau i se va părea ceva neinteresant?

SCRIITORUL

Neinteresant? Nicidecum! Vă asigur eu că i se va părea foarte interesant. În fiecare dintre poveștile voastre va găsi o părticică din mintea și sufletul vostru. Le va considera o comoară care trebuie păstrată cu grijă, pentru veșnicie.

GABRIELA

Cu condiția să nu scriem ceva plictisitor! Și... oare e mai bine să le citim, sau să le spunem pe de rost?

SCRIITORUL

Să le spuneți pe de rost, desigur! Așa îl puteți privi pe Moș drept în ochi și se va simți tare fericit!

TUDOR

Dar tu, de fapt, de ce nu le spui colegilor mei adevărul, unchiule?

SCRIITORUL

Ce adevăr, Tudor? Am spus vreo minciună până acum? Vedeți, copii, vedeți? Propriul meu nepot mă face mincinos!

TUDOR

Nu, n-am vrut să spun asta! N-ai spus nicio minciună, dar nici nu vrei să spui tot ce știi tu de fapt despre Moș Crăciun!

SCRIITORUL

E adevărat că știu mai multe lucruri despre Moș Crăciun, dar nu pot să vă spun totul dintr-odată! Voi întrebați, iar eu vă răspund la întrebări. În plus, trebuie să ținem cont de timp! V-am ținut aici două ore încheiate și încă nu am terminat lecția.

CORINA

Dar ce mai avem de făcut? Că eu am cam obosit, nu vă supărați.

SCRIITORUL

Nu, cum să mă supăr! Pentru că, vedeți, copii, vedeți, am obosit și eu!

ELEVII

Vedem, vedem!

SCRIITORUL

Dacă scriam, nu oboseam, dar vorbind... hmmm! obosesc mai ușor. Dar, vedeți, copii, vedeți, nu putem încheia înainte de a face o probă practică. Pentru a vedea dacă ați înțeles ce v-am spus eu despre cum se inventează o poveste, aș ruga pe unul dintre voi, cel mai curajos, nu? să inventeze o poveste acum, pe loc!

(Liniște totală.)

Vedeți, copii, vedeți? N-are nimeni curajul! E chiar așa de greu?

ELEVII

Vedem, vedem!

IOANA

Să facă Tudor o poveste!

SCRIITORUL

De ce tocmai el? Vedeți, copii, vedeți? Tocmai pe Tudor l-a numit pentru tema aceasta. Pe nepotul meu!

ANCA

Are dreptate Ioana! Fiind nepotul dumneavoastră, făcând parte din familie, poate a moștenit talentul de scriitor!

TUDOR

Eu nu cred că am moștenit nimic, dar pot să încerc, dacă mă ajuți și tu, unchiule.

SCRIITORUL

Mulțumesc, Tudor! Vedeți, copii, vedeți? Sângele apă nu se face! Nu m-a lăsat să aștept prea mult, că doar sunt unchiul lui!

ELEVII

(În cor.)

Vedem, vedem! Nu se face, nu se face!

SCRIITORUL

Ei, bine, nepoate, să începem!

TUDOR

Povestea pe care doresc s-o inventez cu ajutorul tău este despre o vulpe care a distrus cuibul unui cocoș de munte, gonindu-i acestuia soția și copiii. În-

nebunit de durere, cocoșul de munte s-a plâns tuturor viețuitoarelor pădurii. Dar cei mari și puternici nu l-au luat în seamă: nici ursul, nici lupul, nici zimbrul carpatin! Numai albina, broasca și ciocănitoarea au venit să-l ajute. Dar ce puteau face aceste viețuitoare mici și neputincioase?

SCRIITORUL

Nu se puteau folosi de forță, nu-i așa? Numai de minte, de inteligență! Deci, ce-au făcut?

TUDOR

Păi, albina a spus: eu pot s-o adorm pe vulpe cu bâzâitul meu, mai ales că acum e sătulă. Ciocănitoarea a spus: atunci, când va adormi, eu îi voi scoate ochii cu două lovituri foarte precise! Iar broasca a spus: după ce o orbești, las-o în seama mea! Am eu ac de jocul ei! O voi conduce direct în bătaia puștii Vîntorului!

SCRIITORUL

Și cum o va conduce, Tudor? O va lua broasca pe vulpe de lăbuță?

TUDOR

Stai, nu mă întrerupe! Cum s-o ia de lăbuță? Vrei s-o înfulece?

SCRIITORUL

Vedeți, copii, vedeți? S-a și lăsat prins de acțiune și nu mai are nevoie de niciun ajutor.

ELEVII

(În cor, dar foarte încet, fiind captivați de poveste.)

Vedem, vedem, dar lăsați-l să spună!

SCRIITORUL

Așa veți proceda și voi. Și tot așa îl veți fermeca și voi pe Moș Crăciun! Spune mai departe, Tudor!

TUDOR

Zis și făcut. Albina a adormit-o pe vulpe, ciocăni-toarea i-a scos ochii cu două lovituri puternice de cioc, de a început să se umple pădurea de gemetele vulpii... Și, după un timp, i s-a făcut vulpii sete. Dar nu vedea pe unde să meargă spre lac. A început să asculte – și a auzit orăcăitul broaștei. Broasca orăcăia lângă ea, apoi făcea un salt. Și tot așa până a condus vulpea către locul unde se găsea vânătorul.

SCRIITORUL

Vedeți, copii, vedeți ce bine a rezolvat Tudor tema? Și vânătorul a împușcat-o!

TUDOR

A, nu, n-a împușcat-o, că i-a fost milă de ea! A dus-o la doctorul veterinar. Doctorul i-a făcut o operație și a vindecat-o așa de bine, că vedea mai bine ca înainte!

SCRIITORUL

Păi, atunci, Tudor, care e mesajul poveștii? Nu trebuie să-l pedepsim pe cel rău? Nu așa am vorbit mai înainte că trebuie să facem? Într-o poveste, întotdeauna cel rău e pedepsit, iar binele învinge!

TUDOR

Păi și aici învinge binele, că vulpea a înțeles că a greșit! S-a dus la cocoșul de munte și i-a cerut scuze. I-a căutat prin toată pădurea nevasta și copiii și i-a adus acasă. După aceea, s-a dus la vânător și i-a mulțumit, spunându-i că intră în slujba lui, să-i fie secretară, să numere ciorile împușcate de vânător.

SCRIITORUL

A, foarte interesant final! Deci binele învinge răutatea din sufletul vulpii, iar aceasta devine un animal folositor și bun! Vezi, așa ceva nu mi-ar fi trecut nicio dată prin cap! Eu aș fi omorât vulpea și gata! Vedeți, copii, vedeți cum se schimbă sufletul omului? Moș Crăciun abia așteaptă să observe aceste schimbări!

ELEVII

Vedem, vedem!

CORINA

Și mai vedem că Tudor chiar are talent de scriitor! Măcar să facem și noi câte o poveste ca aceasta!

SCRIITORUL

Eu vă urez succes! Și acum, cât timp îl așteptați voi pe Moș Crăciun, mă duc să mă odihnesc puțin. Dar, o să vin mai târziu, ca să-mi spuneți și mie dacă ați avut succes cu sfaturile mele!

ÎNVĂȚĂTOAREA

Vă mulțumim, mult, domnule Scriitor! Aveți nu numai talent de scriitor, ci și talent de învățător. Sper că nu v-ați supărat că elevii mei v-au mai și întrerupt.

SCRIITORUL

Cum să mă supăr, mi-a făcut plăcere! Vedeți, copii, vedeți! Cum să mă supăr eu pe voi?!

ELEVII

Vedem, vedem!

SCRIITORUL

Vă urez succes și... la revedere. A, uitam! Să vă gândiți la un titlu pentru povestea voastră! Titlul se pune cel mai adesea la sfârșit. Tu ce titlul i-ai da poveștii tale, Tudor?

TUDOR

Eu?! Un titlu hazliu: „Secretara vânătorului“!

SCRIITORUL

Ia stai puțin, asta mi-a scăpat! Unde s-a mai pomenit să aibă vânătorul secretară?

TUDOR

Păi tocmai de aceea e titlul așa de hazliu!

SCRIITORUL

Hmmm, ai dreptate! Buun, succes tuturor!

ELEVII

(Ridicându-se în picioare.)

Bună ziua!

(Scriitorul iese.)

ANTONIA

Vai, Tudor, ce unchi inteligent ai! Câte lucruri interesante ne-a spus! Dar de unde-i vine ticul acesta verbal, „vedeți, copii, vedeți“?

TUDOR

De la adevărata lui ocupație. Dar nu vă pot spune care este aceasta! E un mare secret!

PAUL

Dar tu știi?

TUDOR

Eu, da! Știu de mult. Dar dacă el nu v-a spus, nici eu nu pot să vă spun.

FLORIN

Trebuie să-l întrebăm data viitoare!

ÎNVĂȚĂTOAREA

Copii, liniște! În curând vine Moș Crăciun. Acum, gândiți-vă la povești! Scoateți câte o coală de hârtie și scrieți!

ȘTEFAN

Dar pauză... nu facem?

ÎNVĂȚĂTOAREA

Bine, zece minute pauză. Dar nu mai mult! Să nu ne prindă Moș Crăciun nepregătiți!

(Se lasă cortina.)

POVESTITOAREA

(În fața cortinei.)

Colegii mei, precum vedeți, s-au odihnit puțin și acum scriu de zor. Poveștile trebuie să iasă foarte scurte, ca să nu-i răpim timpul lui Moș Crăciun, care mai are atâtea școli și atâtea case de vizitat pe ziua de azi. Scurte și frumoase, ca să vă menținem și dumneavoastră atenția trează. Dar să vedem ce se întâmplă mai departe...

(Cortina se ridică. Povestitoarea se alătură colegilor săi.)

Tabloul II

Același decor, aceleași personaje, lipsește Scriitorul. Copiii, fiecare cu câte o foaie de hârtie în mână, recitesc cu voce scăzută ce au scris și încearcă să învețe pe de rost. E un zumzet continuu.

ÎNVĂȚĂTOAREA

Dragii mei, de acum Moș Crăciun poate pica dintr-o clipă într-alta. Sunteți gata?

ELEVII

(În cor.)

Daaa!!

ÎNVĂȚĂTOAREA

Nu uitați! Înainte de a-și începe povestea, fiecare se prezintă și spune ce titlu are povestea lui! Să facem o mică repetiție. Anca!

ANCA

Mă numesc Anca și aș vrea, dragă Moș Crăciun, să-ți spun povestea cu titlul „O mie de prăjituri“.

ÎNVĂȚĂTOAREA

Bravo, Anca! Apoi vei spune povestea, clar și tare! Paul! Tu cum vei începe?

PAUL

Mă numesc Paul și voi spune povestea „Crocodilul și Antilopa“.

(Intră Moș Crăciun. Copiii se ridică în picioare. Moș Crăciun are același glas, același tic verbal și poartă aceiași pantofi ca Scriitorul. Moș Crăciun are un sac uriaș în spate – poate chiar îl târăște pe podea.)

MOȘ CRĂCIUN

Bine v-am găsit, fetițele și băieții Moșului! La mulți ani!

ELEVII, ÎNVĂȚĂTOAREA (În cor.)

Bine ai venit, Moș Crăciun. La mulți ani!

MOȘ CRĂCIUN

Am adus jucării, dar numai pentru cei cuminți și harnici. Dar voi toți sunteți cuminți și harnici; mă uit la pomul acesta minunat și-mi dau imediat seama. Frumos l-ați mai împodobit!

ÎNVĂȚĂTOAREA

Copiii mei ți-au pregătit și niște povești, Moș Crăciun, inventate chiar de ei special pentru tine!

MOȘ CRĂCIUN

Vai, ce surpriză! Abia așteptam să aud și niște povești noi, că de cele vechi, nu pot să spun că m-am săturat, dar am tot auzit! Dar, sigur, poveștile sunt frumoase și dacă sunt vechi, și dacă sunt noi. Poveștile țin sufletul omului curat și sănătos, feții Moșului! Iar mie îmi dau viață veșnică.

ÎNVĂȚĂTOAREA

Nemurirea, Moș Crăciun!

MOȘ CRĂCIUN

Ei, dragi copii! Ce învățătoare frumoasă și deșteaptă aveți; s-o iubiți, s-o respectați și s-o ascultați!

ELEVII

O ascultăm, Moș Crăciun!

MOȘ CRĂCIUN

Acum, să mă iertați, dar trebuie să începem... ba chiar să și terminăm repede, că am de umblat prin multe locuri! Tu, fetița de acolo, vrei să-mi spui ce ai pregătit tu pentru astăzi, ca să-ți meriți pe deplin cadoul ce te așteaptă în sacul meu?

ANTONIA

Mă numesc Antonia și doresc să-ți spun povestea „Corbul și Privighetorile“.

MOȘ CRĂCIUN

Ia să vedem, fata Moșului. Eu o știu doar pe aceea intitulată „Corbul și Vulpea“!

ANTONIA

Păi, chiar are legătură cu ea, Moș Crăciun. Corbul, după ce a fost dus de nas de Vulpe, s-a vindecat de îngâmfare și s-a hotărât să meargă la Înalta Școală de Muzică a Privighetorilor, să învețe și el să cânte frumos. A urmat cursuri de canto, de tenor, de bas... mă rog, n-a reușit să cânte mai frumos decât înainte. Dar și-a însușit așa de multe noțiuni muzicale, încât a devenit un mare dirijor. Mereu îmbrăcat în frac, făcea impresie la toate concertele. Iar Privighetorile l-au numit Maestru, i-au dat un salariu foarte mare și ca reședință un palat! Când a auzit toate acestea, Vulpea a venit la el și i-a cerut jumătate din câștiguri, zicând: „Trebuie să recunoști, Maestre, că eu ți-am dat imboldul de a studia muzica!“ Dar Corbul i-a răspuns: „Dragă Vulpe, pe mincinoși și pe lingușitori îi ascuți o singură dată. A doua oară îi dai pe ușa afară!“ Ceea ce Maestrul și făcu!

MOȘ CRĂCIUN

Povestea ta îmi spune că tu prețuiești munca stăruitoare și cinstea, care întotdeauna îl înalță pe om, chiar dacă prin naștere nu a fost înzestrat cu un talent ieșit din comun. Bravo, Antonia. Am aici pentru tine o jucărie frumoasă, chiar un corb înțelept, care știe să-ți spună cum să te porți în toate situațiile.

(Îi dă un pachet. Antonia îl ia și îi mulțumește printr-o reverență.)

Acum, un băiat. Tu, de colo! Cum te cheamă?

GELU

Eu sunt Gelu. Povestea mea se numește „Calul năzdrăvan“.

Un cal s-a pierdut de stăpânul său, rătăcindu-se prin pădure. A ajuns la coliba unui bătrân sihastru. Văzându-l singur și neputincios, l-a slujit un an de zile. La sfârșitul acestei perioade, sihastrul i-a zis calului: „Îți mulțumesc că m-ai slujit atâta timp. Eu de-acum sunt chemat la Cel de Sus, că nu mai am zile. Ce-ai vrea să fac pentru tine, înainte de a-mi da obștescul sfârșit?“ Calul i-a răspuns: „Arată-mi calea către stăpânul de care m-am rătăcit în pădure și îmi vei face o mare bucurie.“ Impresionat de credința calului, sihastrul s-a rugat la Dumnezeu și acesta l-a înzestrat pe cal cu puteri noi și cu o pereche de aripi. Calul și-a luat rămas bun de la sihastru și, zburând pe deasupra pădurii, a găsit cu ușurință drumul spre

casă. Vă închipuiți ce foloase i-a adus stăpânului său cu noile lui calități. Și așa a trăit în mare cinste până la adânci bătrâneți.

MOȘ CRĂCIUN

Ce frumos! Vedeți, copii, vedeți, ce poate născoci mintea unui băiat muncitor și curat la suflet. Voi ține minte, povestea ta, dragă Gelu, iar acum vei primi de la mine un cal de jucărie. Sper să-i crească și lui aripi la fel de puternice ca fantezia ta!

GELU

(Luând pachetul.)

Îți mulțumesc, Moș Crăciun!

MOȘ CRĂCIUN

Acum, tu, fetița de acolo!

MARIA

Eu sunt Maria. Povestea mea se numește „Lupoaica fără inimă“.

O lupoaică a născut patru pui. Și din prima clipă a considerat că are dreptul să și-i hrănească cu carnea fragedă a puilor celorlalte animale din pădure. Degeaba biete le veverițe, biete le căprioare, biete le păsările o rugau cu lacrimi în ochi să nu le mai atace pui lipsiți de apărare. Inima ei era surdă la durerile celorlalte mame. Dar într-o zi un fulger trimis de Fe-

cioara Maria, Maica Domnului, a făcut scrum cei patru pui ai lupoaicei. Maica Domnului i-a luat la cer, ca să nu-i învețe lupoaica și pe ei să fie fără inimă mai târziu în viață și să ajungă din cauza aceasta în iad. Lupoaica s-a întors acasă și a descoperit dezastrul. Neconsolată, a urlat de durere multe zile în șir. Apoi, dându-și seama de greșeala sa și de faptul că o pedepsise cerul pentru lipsa ei de inimă, a jurat să nu se mai atingă niciodată de cei mici și fără ocrotire. A născut alți pui, pe care i-a educat altfel. Toate mamele din pădure erau sigure că lupoaica nu se va mai lega de puii lor.

MOȘ CRĂCIUN

Iar tu meriți o lupoaică-jucărie, care să te apere de toate primejdiile!

(Îi dă un pachet.)

MARIA

Mulțumesc! Îmi pare bine că ți-a plăcut povestea!

MOȘ CRĂCIUN

Băiatul de acolo, tu ce ne povestești?

PAUL

Eu sunt Paul, iar povestea mea se numește „Crocodilul și Antilopa“.

Crocodilul a văzut unde obișnuia Antilopa să se adape, așa că s-a așezat la pândă și a așteptat ca aceștea să i se facă sete. Antilopa a venit și s-a aplecat spre undele fluviului, dar ochii săi atenți și urechile ciulite au avertizat-o la timp, așa că, imediat ce Crocodilul a făcut saltul lui rapid pentru a prinde botul Antilopei, ea a sărit brusc înapoi, scăpând de primejdie. Crocodilul i-a spus: „Iartă-mă, Antilopă, n-am vrut să te sperii sau să-ți fac vreun rău. Pur și simplu m-am grăbit să te avertizez că tocmai în acest loc cineva a otrăvit apa și nu mai e potabilă. Vino cu mine în susul fluviului, să-ți arăt de unde poți să bei fără nicio primejdie.” Antilopa, însă, i-a răspuns: „Nu, mulțumesc, de fapt nu mi-e sete, am vrut numai să mă privesc o clipă în oglinda apei.” Și și-a luat degrabă rămas bun, plecând neînsoțită spre alt loc de adăpat. Știa că e bine să te ferești de promisiunile dușmanilor.

MOȘ CRĂCIUN

Bravo, Paul! Uite, ai aici o jucărie care îți va aminti de unul dintre cele două personaje ale tale!

PAUL

Mulțumesc, Moș Crăciun!

MOȘ CRĂCIUN

Bravo! Succes! Acum aș dori s-o ascultăm pe fetița de lângă tine.

Mă numesc Ioana. Titlul poveștii mele este „Ursul împărat“.

Ursul hibernase toată iarna și se trezise dintr-un vis care îi stârnise o puternică îngâmfare: se făcea în acel vis că el era un mare împărat, stăpânind peste întreaga pădure, că bârlogul lui era o curte împărătească pe cînste, unde toate animalele i se închinau și-i împlineau toate voile. Voi să transforme visul în realitate – și le impuse tuturor animalelor să muncească multe ore fără plată pentru realizarea curții împărătești. Dar pădurea se simțea bine fără împărat, așa că animalele ținură sfat, încercând să rezolve situația. Cum nimeni nu îndrăznea însă să-l atace direct pe puternicul lor vecin și cum își epuizaseră toate ideile, fără să ajungă la una demnă de pus în practică, au trimis ca ambasadori la pisica pădurarului un iepure și o veveriță. Pisica se privea în oglindă și îi ascultă mai mult într-o doară. Apoi, spuse: „Așa? Nimic mai simplu! Am eu ac de cojocul lui“. Iepurele și veverița se întoarseră neîncrezători la cei ce îi trimiseseră și le spuseră că pisica tratase problema foarte superficial și că, deși făcuse o promisiune în treacăt, ei credeau că o și uitase pe loc. Animalele se resemnară și merseră să-și continue munca la curtea împărătească.

Cum ajunseră acolo, veni și pisica. Ea se apropie de urs și îi spuse: „Bună ziua, împărate! Am venit să-ți spun că ne paște o mare primejdie! Tocmai m-am întâlnit cu un animal mult mai mare și mai fioros decât tine, care ți-pă cât îl țin puterile, spunând că el este adevăratul împărat și că abia așteaptă să-ți termini

curtea ca să vină să se instaleze el în ea!“ Ursul vru neapărat să meargă să-l învețe minte pe cel ce dorea să-i uzurpe drepturile! Pisica îl conduse la un puț adânc și spuse: „E acolo, în puțul acesta.“ Ursul se aplecă și văzu în apa puțului propria imagine. Crezu că este rivalul său, așa că se aruncă să-l distrugă. Mai-mai să se înece! Celelalte animale îi săriră repede în ajutor, dar nu-l scoaseră de acolo decât după ce acesta promise solemn că renunță la visurile de mărire.

MOȘ CRĂCIUN

Bravo, Ioana! Nu degeaba am pregătit eu pentru tine un ursuleț de pluș!

(Îi dă un pachet. Ioana face o reverență și se retrage. Moș Crăciun îi face semn lui Tudor. Acesta e foarte emoționat.)

TUDOR

Sunt Tudor. Și...

(Tace.)

MOȘ CRĂCIUN

Și...

TUDOR

Și sunt foarte emoționat... și am uitat ce poveste am pregătit!

MOȘ CRĂCIUN

Cum, Tudor! Vedeți, copii, vedeți? Vedeți ce face emoția?!

ELEVII

(Râzând.)

Vedem, vedem.

MOȘ CRĂCIUN

Hai, Tudor! Nu era ceva cu o secretară și un vânător...?

IANCU

Dar tu de unde știi, Moș Crăciun?!

ELEVII

(În cor!)

Vedeți, copii, vedeți?

MOȘ CRĂCIUN

(Se controlează; își dă seama că s-a dat de gol.)

Dragii Moșului, eu pot să-mi amintesc și lucruri la care n-am luat parte, că de aceea sunt năzdrăvan. Să-l lăsăm acum pe Tudor să se mai gândească la povestea lui. S-o rugăm pe fetița aceasta să ne spună ea o poveste.

ANCA

Anca sunt și povestea mea se numește „O mie de prăjituri“.

MOȘ CRĂCIUN

Se potrivește cu sărbătoarea nașterii Domnului, vedeți...

(Caută să scape și de ticul verbal.)

ELEVII

(Ironie.)

Vedeți, copii, vedeți?

ANCA

Pot să continui?

(Se face liniște.)

Un prinț a anunțat că se va căsători cu fata care îi va face într-o noapte o mie de prăjituri foarte gustoase. Au venit în imensa bucătărie a palatului multe fete doritoare să devină soția lui. Prințul le-a pus tuturor totul la dispoziție. Numai că a scris „Sare“ pe vasul care conținea zahăr și „Zahăr“ pe vasul care conținea sare. Una dintre fete era deosebit de frumoasă și de harnică. Prințul, care se plimba prin bucătărie tot timpul, începuse să stea mai mult pe lângă ea. Celelalte, din invidie, se înțeleseră pe șoptite să schimbe etichetele de pe vase fără ca fata cea frumoasă să știe. În final, numai prăjiturile fetei frumoase s-au putut mânca. Invidia le-a dat deoparte pe toate celelalte. Prințul s-a căsătorit cu fata cea frumoasă și mai trăiesc fericiți și astăzi.

MOȘ CRĂCIUN

Bravo, Anca! Să nu fii invidioasă niciodată și să nu înșeli pe nimeni toată viața ta! Iar de la Moșul ai o păpușă la fel de frumoasă ca fata cea harnică și cinstită din povestea ta.

(Îi dă cadoul. Anca mulțumește cu un gest și trece la loc. Moșul îi face semn lui Mircea.)

MIRCEA

Sunt Mircea și povestea mea se numește „Mircea cel Bătrân și turcul“.

MOȘ CRĂCIUN

Ia te uită! Mircea și Mircea cel Bătrân. Ved...

(Își mușcă buzele.)

ELEVII

(Foarte amuzați.)

Vedem, vedem!

MIRCEA

La Mircea cel Bătrân a fost adus un turc, ce era iscoada sultanului vrăjmaș. Mircea l-a pus să aleagă între a fi decapitat pe loc sau a-și păstra viața, dacă devine iscoada oștirii voievodului. Turcul i-a spus: „Măria Ta, eu slujesc pe cel care mă plătește mai mult, că lupt pe bani. Și te-aș sluji pe tine, dar am apucat să iau înainte banii care mi s-ar cuveni pe următoarele trei zile. Așa că nu pot să aleg decât moartea.” Mircea cel Bătrân a fost așa de impresionat de buna credință a turcului, că a poruncit să i se redea libertatea și să fie condus într-un loc de unde putea ajunge în siguranță la stăpânul lui, sultanul.

MOȘ CRĂCIUN

Măi, să fie! Îmi dau și lacrimile! Ce povești frumoase ați inventat voi pentru mine! Dar și eu am pentru Mircea un pluton de soldăței de plumb! Tot să te joci cu ei de-a turcii și românii.

(Îi dă pachetul. Mircea face un gest de mulțumire.)

Acum, la rând, o fetiță. Cine vine?

GABRIELA

Sunt Gabriela. Povestea mea nu e așa de frumoasă ca a colegilor mei, pentru că e una adevărată!

MOȘ CRĂCIUN

Păi, copii, doar v-a spus scriitorul că și întâmplările din viața de zi cu zi pot fi transformate în povești!

GABRIELA

Se numește „Găsitorului, bună recompensă.“

Mama a uitat în parc pe o bancă o sacoșă în care avea ultimii bani și actele. Când și-a dat seama că nu mai avea toate sacoșele la ea, s-a întors, dar era prea târziu. Foarte supărată, a avut ideea de a scrie un bilețel și a-l lăsa pe bancă. A scris doar atât: „Găsitorului, bună recompensă“ și adresa. Seara am auzit zgomote la intrare. Am deschis și... era câinele vecinilor noștri, cu sacoșa în gură, iar în sacoșă bilețul lăsat pe bancă. Bineînțeles că i-am dat ca recompensă toate oasele pe care le-am avut la îndemână. Dar a rămas o mare enigmă cum a reușit el să descifreze scrisul mamei mele, care este, ca al oricărei farmacist, destul de greu de citit chiar și de oameni!

ELEVII

(*Râd.*)

Ha, ha, ha, ha, ha! Ha, ha, ha, ha, ha!

MOȘ CRĂCIUN

Ha, ha, ha! Hazlie poveste! Bravo! Meriți cu prisosință cățelușul din pachetul acesta.

GABRIELA

Mulțumesc, Moș Crăciun!

FLORIN

Sunt Florin! Și povestea mea este despre flori. Se numește „Zambila nemulțumită.”

Zambila a văzut că floarea-soarelui era mult mai înaltă decât ea și că avea pe creștet nu doar câteva cupe de petale, ci o tavă uriașă cu sute de cupe de aur. Așa că a cuprins-o o mare nemulțumire și i-a spus Creatorului: „Doamne, de ce mă nedreptățești? Mie îmi dai doar câteva flori și mi le și iei primăvara devreme, iar pe surata mea, floarea soarelui, o fericești cu o coamoară întreagă, pe care o poartă până în toiuul verii. Domnul i-a spus. „Uită-te la trupșorul tău plăpând! Ce ai face cu tipsia uriașă a florii soarelui pe creștetul tău? Te-ai prăbuși! Și cine ar mai umple de miresme proaspete cerul primăverii în locul tău?” Atunci, zambila înțelese că fiecare are rostul său pe lume și că de aceea are o înfățișare deosebită. Îi ceru iertare Dom-

nului și de atunci nu mai simți pic de invidie și de nemulțumire.

MOȘ CRĂCIUN

Bravo, uite ai aici o frumoasă vază de flori.

(Îi dă pachetul, Florin se înclină în semn de mulțumire.)

CORINA

Eu sunt Corina. Povestea mea este despre zâne. Se numește „Zânele uitate“.

Se spune că toți copiii, la un moment dat, au renunțat la poveștile cu zâne și s-au îngrămădit asupra televizorului, uitându-se la desene animate cu cowboy, călătorii în timp și în spațiu, lupte cu pistoale sau cu arme laser. Zânele s-au simțit părăsite și, lipsite de căldura sufletească a celor mici și de atenția lor, au căzut la grea boală. Dar, într-o zi, o tânără realizatoare de programe TV a nimerit cu carul de reportaj peste ținuturile lor și a făcut un film documentar despre ele și despre starea lor desperată. Reportajul a fost văzut de toți părinții, căci a fost dat la o oră de maximă audiență. Părinții și-au dat atunci seama de ce mare catastrofă ar avea loc, dacă zânele ar muri. Atunci, au renunțat la comoditatea lor și au dat jos din pod imaginația, voia bună și cărțile de povești cu zâne. Au închis televizoarele cu filmele urâte și violente și le-au citit copiilor lor povești la culcare. Și, minune, ca prin farmec au început să dispară și celelalte rele de pe Pământ: războaie, secetă, foamete, arme nucleare...

MOȘ CRĂCIUN

Ce frumos! Tu meriți acest aparat de fotografiat și cred că, atunci când vei fi mare, vei deveni chiar realizatoarea care va face filmul documentar despre zânele uitate!

(Îi dă cadoul.)

Cine mai e? Cui nu i-am dat cadou?

IANCU

Mă numesc Iancu. Eu am compus pentru tine o poezie. Se numește „Secretul lui Moș Crăciun“.

Secretul lui Moș Crăciun

Moș Crăciune, cum de poți
Să ajungi, așa, la toți
Copiii de pe planetă?
Nici măcar n-ai bicicletă.

Ca și gândul de-ai zbura,
Doar cât zâmbetul de-ai sta,
Sanie dacă-ai conduce,
Schimbând renii la răscruce

Și tot nu ai reuși
Să faci totul într-o zi!

Oare timpu-n loc să-ți steie?

...Cred că ești doar o idee!

MOȘ CRĂCIUN
(*Supărat.*)

Măi, să fie! Cum să fiu doar o idee?! Nu vedeți că sunt aici, în carne și oase! Vedeți, copii, vedeți ce bazaconii scoate din mintea lui acest băiețel cuminte și gingaș?

ELEVII

Vedem, vedem!

GABRIELA

Vedem că tu ești de fapt Scriitorul, deghizat în Moș Crăciun!

MOȘ CRĂCIUN

Măi, copii, chiar vreți să mă supăr pe voi?! Cum scriitorul, care scriitor? Vedeți... pe ce vă bazați când spuneți așa ceva?

GELU

Vedem că ai exact același tic verbal: „Vedeți, copii, vedeți!”

CORINA

Vedem că porți aceiași pantofi, ai uitat să ți-i schimbi!

PAUL

Și mai vedem că ai știut ce poveste inventase Tudor la întâlnirea cu Scriitorul!

TUDOR

(Către colegi.)

Liniște! Ascultați-mă, vă rog, și pe mine!

(Către Moș Crăciun.)

M-am hotărât. Povestea mea se numește „Povestea lui Moș Crăciun“. Și nu cuprinde decât adevărul!

MOȘ CRĂCIUN

(Neliniștit.)

Adevărul? Ia să vedem...

TUDOR

Adevărul este acesta, și îl știu de mult. Credeam că o să-l spui chiar tu, ca să-l cunoască în sfârșit toată lumea. Dar nu-i nimic, îl spun eu. Eu știu că tu ești Moș Crăciun!

MOȘ CRĂCIUN
(Plăcut surprins.)

Da, sigur, acesta este adevărul!

TUDOR

Și mai știu că în restul anului te deghizezi în scriitor! Iar faptul că ești unchiul meu, e o întâmplare frumoasă...

MOȘ CRĂCIUN
(Scoate un oftat de ușurare.)

Vedeți copii, vedeți? Acesta este adevărul.

ELEVII

Vedem, vedem. La una ca asta nu ne-am gândit. Tudor are dreptate! Să trăiești la nesfârșit, Moș Crăciun! Deci de aceea are Scriitorul ticul tău verbal!

(Aplaudă cu toții. Se vede că au acceptat ideea și că le face plăcere să vadă lucrurile în acest fel.)

MOȘ CRĂCIUN
(Le dă cadouri lui Iancu și lui Tudor.)

Ție o carte de poezii de Mihai Eminescu și ție un Moș Crăciun în sania lui trasă de reni.

A mai rămas o fetiță, care nu și-a primit cadoul. Tu cine ești și ce poveste ne spui?

POVESTITOAREA

Eu sunt Povestitoarea și am și spus povestea mea prin această scenetă! Mai rămâne să adăugăm încheierea.

(Dă tonul...)

Moș Crăciun... Un', doi...

ELEVII, ÎNVĂȚĂTOAREA, MOȘ CRĂCIUN
(Cântă.)

**Moș Crăciun cu plete dalbe
A sosit de prin nămeți
Și aduce daruri multe
La fete și băieți.**

(Povestitoarea, aparte, către spectatori: „Acum, cu toții!”)

**Moș Crăciun! Moș Crăciun!
Moș Crăciun! Moș Crăciun!**

**Din bătrâni se povestește,
Că-n toți anii, negreșit,
Moș Crăciun pribeag sosește –
Niciodată n-a lipsit!**

**Moș Crăciun! Moș Crăciun!
Moș Crăciun! Moș Crăciun!**

**Moș Crăciun, cu barbă lungă,
Încotro vrei s-o apuci?
Ți-aș cânta florile dalbe
De la noi să nu te duci!**

**Moș Crăciun! Moș Crăciun!
Moș Crăciun! Moș Crăciun!**

Cortina.

Cei trei Magi și Irod

Sceneta

PERSONAJELE

Magul 1

Magul 2

Magul 3

Irod

Marele Preot

Slujitoarea 1

Oșteni

Scribi

Soldatul 1

Garda lui Irod

Scribul 1

Maria

Iosif

Pruncul

Păstorul 1

Păstorul 2

Păstorul 3

Îngerul 1

Îngeri

Slujitori, Slujitoare

Tabloul I

Deșert. Noapte înstelată. Cei trei Magi, îmbrăcați în costumele lor orientale, așezați confortabil pe nisip. Ceva mai încolo se văd trei cămile, cu desagi doldora pe spate. (Desigur, pot fi desenate, ca parte din decor sau pe un carton detașabil, care va fi luat de Magi la ieșirea din scenă. La cămile se poate renunța cu totul, la nevoie.)

MAGUL 1

Oamenii ne cred vrăjitori; cred că avem puteri ascunse – și se înspăimântă. Iar unii ne consideră de-a dreptul șarlatani! Iată de ce sunt convins că merită să-i facem să vadă adevărul. Să le explicăm totul!

MAGUL 2

Dragul meu prieten, important este să fim cu adevărat înțelepți, să descoperim toate tainele acestei lumi, să descifrăm mersul vremurilor și, mai ales, să cercetăm sufletul omenesc.

Sufletul omului este ca un lac. Așa cum Soarele se oglindește într-un lac limpede și liniștit, așa și Dumnezeu se oglindește într-un suflet curat. Dar, când apa lacului este tulburată, imaginea Soarelui ce se oglindește în ea se sparge în mii de cioburi. Tot așa se în-

tâmplă și cu imaginea lui Dumnezeu oglindită într-un suflet tulburat de patimă și ispită.

MAGUL 3

Așa este. Cei liniștiți, cei cu sufletele curate, cei cumpătați și dreپți, în care se oglindește măreția și înțelepciunea Domnului, văd de îndată și adevărul și dreptatea preocupărilor noastre. Iar aceia care nu pot primi pe Domnul în sufletele lor, cum să ne privească pe noi cu ochi buni și să înțeleagă faptele noastre? Aceia – și ei sunt, deocamdată, cei mai numeroși pe lumea aceasta – ne vor numi întotdeauna vrăjitori sau chiar, în accesele lor de obrăznicie, șarlatani.

MAGUL 1

Prieteni, poate aveți dreptate. Ei nu ne pot înțelege, pentru că nu-l simț pe Domnul deasupra, în spatele acestor astre. Ei nu știu ceea ce știm noi atât de bine: anume, că fiecare noapte este o pagină din cartea vremurilor, pagină scrisă cu stele în loc de cuvinte. Iar în această carte, deschisă deasupra capetelor noastre, stă scris mersul complicat al sufletului omenesc. Noi cercetăm aceste învățăminte de atâta timp, noapte de noapte, stea de stea, cu răbdare și perseverență, aici, în pustiu, departe de orice ispite lumești. Noi înțelegem – dar cei care nu cercetează stelele ca noi, având alte preocupări și alte meserii, cum să înțeleagă și mai ales cum să ne înțeleagă? Eu cred că se cuvine să le oferim de-a gata fructul cercetărilor noastre.

MAGUL 2

Nu-i vor simți gustul, dragă prietene, vor arunca acest fruct cât colo, spunând că e acru la gust. Ce primești de-a gata ți se pare lipsit de preț. Numai ce obții prin efort și sacrificii își arată în final adevărata dulceață!

MAGUL 1

Totuși... iată, prin calculele noastre am aflat că aici, în noaptea aceasta, peste câteva minute, va răsări Steaua Călăuzitoare, cu care începe drumul spre o viață nouă. Ar trebui să le spunem tuturor acest lucru.

MAGUL 3

Înțeleptule prieten, înțeleg pornirea ta, iar marea ta generozitate îți face deosebită cinste. Dar hai să vedem ce-i de făcut. Presupunând că am formula clar mesajul astfel:

(Strigă puternic către pustiu.)

„Lume, lume! Oameni buni! Aflați că în Iudeea se naște fiul lui Dumnezeu! Chiar cel anunțat de prooroci! El vine să mântuiască popoarele lumii, să le călăuzească spre pace, armonie și calm, spre iubire și împlinire. Iar noi, Magii din Răsărit, vă dăm semnul, vă deschidem calea către acest Rege al popoarelor, Rege peste toate sufletele de dreaptă credință. Iată, în curând

va răsări Steaua cea Călăuzitoare. Luați-vă după ea și viața voastră va deveni, pas cu pas, plină de adevăr!”

(Spre Magul 1; nu mai strigă.)

Ei, bine, am formulat clar mesajul nostru. L-am rostit cu voce tare! Dar nu l-a auzit nimeni. N-a venit nimeni alături de noi.

MAGUL 1

Aceasta pentru că ai propovăduit în pustiu. Dar hai să mergem într-un oraș, într-o capitală mare! Hai la Ierusalim, să strigăm aceste cuvinte în Sfântul Templu!

MAGUL 2

La Ierusalim? Glumești! Pustiul ne-a răspuns cu o tăcere asurzitoare, poate disprețuitoare, dar atât. La Ierusalim, tăcerea va fi nu numai disprețuitoare, ci și însoțită de o ploaie de pietre, care să ne amuțească pentru totdeauna! Îți închipui tu că marii preoți, saduceii și fariseii vor accepta cu bucurie mesajul nostru? Dacă ei nu-i cred pe propriii lor profeți, cum să ne creadă pe noi, trei Magi sosiți din Răsărit?

MAGUL 1

Hai, atunci, să mergem la regele lor, la Irod, să-i dezvăluim întreaga taină. Va fi sarcina lui apoi să-i cheme pe toți supușii lui la dreapta credință!

MAGUL 3

Mi-e teamă că facem mai mult rău, decât bine, prietene! Irod, care acceptă cu bucurie să fie numit „cel Mare“ de lăudătorii săi, s-ar putea simți amenințat de noul născut. Pe cât de supus, de smerit, de lingușitor și de slugarnic este el cu Împăratul Romei, pe atât de crud și de nedrept îi tratează pe supușii săi. Ar putea să-l sacrifice pe Pruncul lui Dumnezeu cel proaspăt venit pe lume și poate chiar și pe noi, adoratorii Pruncului.

MAGUL 1

E adevărat că se poartă slugarnic cu stăpânitorii romani. Pe de altă parte, a ridicat din nou din ruine Marele Templu din Ierusalim și i-a dat o strălucire chiar mai mare decât cea din timpul înțeleptului rege Solomon.

(Se aprinde Steaua Călăuzitoare.)

Dar, iată Steaua!

(Magii cad în genunchi și își împreună mâinile a rugăciune, privind spre Stea.)

MAGII

Doamne, îți mulțumim pentru că ne-ai arătat semnul tău. Îl vom urma neabătut!

(Steaua pornește. Magii se ridică în picioare și o urmează în tăcere. Trag cămilele după ei. Înainte de a ieși din scenă, sau chiar din culise, vorbește Magul 1.)

MAGUL 1

Vă rog să mă ascultați și să ne abatem și pe la Irod în drumul nostru. Nu vom întârzia mult, iar Irod ar putea cere întregului popor să urmeze Steaua spre Iisus Hristos, pe calea mântuirii.

(Se lasă cortina.)

Tabloul II

La curtea lui Irod. În centru, regele Irod. E flancat de soldați, slujitori, slujitoare. Intră Slujitoarea 1.

SLUJITOAREA 1

Mărite rege, au sosit trei bărbați îmbrăcați în veșminte albe, cu trei cămile cu desagi pe spate. Te roagă să-i primești. Spun că sunt Magi din Orient, adică din Răsărit și că au o veste importantă pentru tine și pentru toți locuitorii țării.

IROD

Magi? Ce Magi? Ce sunt aceia, Magi?

SLUJITOAREA 1

Le-am pus și eu aceeași întrebare și mi-au spus că magi ca ei sunt aceia care cercetează stelele pentru a citi în ele despre sufletul omenesc. Par niște oameni foarte învățați și vorbesc cu multă înțelepciune.

IROD

Spune-le să se ducă în drumul lor, că nu am timp să-i primesc!

SLUJITOAREA 1

(Face o reverență.)

Prea bine! Mă duc să le spun...

MARELE PREOT

(Curios.)

Dacă îmi permiți, Maiestate... Cred că ar fi mai bine să-i primim pe acești Magi. E mai bine să aflăm noi primii ce vești aduc. S-ar putea să ne folosească... De multe ori, din Orient, vin lucruri sau idei foarte originale, deosebite.

IROD

(Plictisit.)

Ce idei crezi că pot avea niște amărăți de ghicitori în stele. Dar, în fine, dacă Marele Preot este atât de cu-

rios, de ce nu... Tot ne plictisim astăzi aici degeaba!
Du-te și cheamă-i!

(Slujitoarea 1 iese în grabă.)

Văd că și slujnica se arată tare curioasă! Poate
vrea și ea să afle marea veste a Magilor, ce zici, Mare
Preot?!

(Râde. Marele Preot râde și el, silit.)

MARELE PREOT

Se aud multe false profeții în ultima vreme, mai
ales de când prin grija ta s-a reclădit Marele Templu.
Lumea crede că va veni un bărbat puternic, care să se
ridice împotriva Imperiului Roman și să reînălțe gloria
adevărului.

IROD

(Tot râzând.)

Adică eu nu aș fi suficient de puternic?

MARELE PREOT

(Jenat.)

N-am spus asta, Stăpâne! Pur și simplu am
repetat prostiile oamenilor simpli. Doar știu cu toții
că numai virtuțile tale păstrează cumpăna între nea-
murile noastre și Imperiul Roman. Doar tu, Irod cel
Mare, ai reclădit Templul, mai strălucitor și mai pu-

ternic decât îl făcuse însuși Solomon, cel mai mare rege al vremurilor vechi...

IROD

(Mereu mai amuzat.)

Lasă, Mare Preot, lasă... Uite, ne vin oaspeții. Să aflăm acum vestea cea mare.

(Intră cei trei Magi. Fac o plecăciune în fața lui Irod. Acesta le face semn să se ridice. Li se adresează cu destulă bunăvoință.)

Ei, Magilor, văd după îmbrăcămintea voastră că veniți de departe. Ați străbătut deșertul ca să ajungeți la mine. Ce vă călăuzește înapoi? Uite, Marele Preot abia așteaptă să afle ce vești ne aduceți.

MARELE PREOT

Poate urmăriți Steaua cea nouă, care a apărut în Orient și călătorește pe cer către ținuturile noastre!

MAGUL 1

(Foarte uimit.)

Chiar așa e, Mare Preot! Deci vestea pe care o aducem noi este deja cunoscută domniilor voastre...

IROD
(*Devine curios.*)

Dar eu nu știu nimic. Despre ce stea e vorba,
Mare Preot?

MARELE PREOT

A răsărit o stea nouă, departe, în Orient și tot
călătorește înapoi. Cred că zilele acestea va ajunge
deasupra Cetății noastre.

IROD

Și ce vrea să spună acest corp ceresc proaspăt
răsărit?

MARELE PREOT

Scribii noștri caută de zor înțelesul, dar n-au trecut încă de faza presupunerilor. Se pare că vestește
nașterea unui om mare, ales al Domnului.

MAGUL 1

Într-adevăr, luminățile voastre! Încă înainte ca
Steaua Călăuzitoare să apară, noi am citit în stele și
am socotit până am descoperit în ce loc va răsări și
care este rostul ei. Ea ne arată tuturor calea către cel
ce va fi Noul Rege al lumii și Regele sufletului ome-
nesc.

IROD

(I se citește tulburarea pe figură.)

Cum, cum așa? Mare Preot, și tu vorbeai de un nou Rege, iar eu am răs ca de o glumă reușită! Ce se întâmplă? Ce-mi ascundeți? Un complot?! O răscoală împotriva mea și a Împăratului de la Roma?

MARELE PREOT

(Liniștindu-l.)

Liniștește-te, mărite rege, nu e nimic din toate acestea! Acestea sunt niște gânduri fără temei!

IROD

(Are o idee.)

Gata! Liniște! Ascultați-mă! Toată lumea să iasă din sală! Vreau să rămân numai cu Magii!

(Toți ies. Către Magi, cu șiretenie.)

Acum vă ascult în liniște. Nemaifiind alte urechi și alți ochi de față, pot să vă spun că și eu aștept să apară un rege care să salveze poporul nostru.

MAGUL 1

(Fericit.)

Mărite rege, am știut eu că putem să ne încredem în tine! Iată, dintr-o fată fecioară, urmează a se naște, Fiul Domnului, trimisul lui Dumnezeu, care va

mântui nu numai poporul iudeu, ci toate popoarele lumii. Steaua ne călăuzește chiar către locul nașterii Domnului, iar noi avem pe cămilele noastre aur, tămâie și smirnă, pe care dorim să i le dăruim ca semn al adorației noastre nemărginite.

IROD

(Insistent și nerăbdător.)

Dar spuneți-mi, care este locul acesta și cum se numește această preafericită mamă, că vreau și eu să-mi exprim adorația și să mă închin lui, pruncului, cu tot ce este al meu.

MAGUL 2

Ceea ce știm noi este că Fiul Domnului se va numi Iisus Hristos sau Mesia, dar nu știm exact în ce casă se săvârșește nașterea și nici cum se numesc părinții lui lumești. Dar vino cu noi! Steaua ne va călăuzi chiar acolo.

MAGUL 3

Și poți să îndemni pe toți supușii tăi să vină să se închine Domnului, pentru că așa își vor găsi mântuirea și viața lor va fi plină de împliniri și de bucurii, iar sufletele lor se vor bucura în veci!

IROD

(Cu șiretenie.)

Dragii mei, ce spuneți voi aș face cu mare bucurie, dar ar semăna a revoltă împotriva Romei. Aș aduce numai nenorociri și asupra supușilor mei și asupra mea. Cel mai bine ar fi să mergeți voi să cercetați, iar după ce veți afla, să veniți repede la mine și să-mi spuneți în taină unde pot să-l aflu pe Hristos, noul Rege. Atunci aș merge și eu cu fereală mare și m-aș închina și poate mă va sfătui el cum să procedez ca să-i netezesc calea spre domnie.

MAGUL 1

Hristos nu are nevoie de ajutor lumesc și de oști, lui îi ajunge credința fiecăruia, fie și a celui mai umil și mai păcătos dintre oameni. Credința și pocăința vor aduce prin Hristos mântuirea fiecăruia în parte, ca și a tuturor popoarelor.

IROD

Totuși, el este acum un copilăș abia venit pe lume. Trebuie să crească, are nevoie de multă îngrijire...

MAGUL 2

Dumnezeu, Tatăl ceresc, va veghea continuu asupra lui și își va trimite îngerii pentru a-l ocroti și îngriji cum se cuvine!

IROD

Oricum, eu vă rog să mergeți și să găsiți casa unde vine Mesia pe lume și la întoarcere să-mi spuneți și mie.

MAGUL 3

Ne făgăduiești că vei îndruma apoi tot poporul spre noua credință, spre mântuire?

IROD

Vă făgăduiesc, cum să nu – și în primul rând îmi făgăduiesc mie însumi acest lucru...

MAGUL 1

Noi ne-am făcut datoria, ți-am împărtășit cercetările noastre. Păcat că nu vrei să vii cu noi chiar acum, urmat de toate neamurile și semințiile...

IROD

Dar v-am explicat cum stau lucrurile. Iscoadele Cezarului pândesc peste tot!

MAGUL 2

Iisus va arăta, la momentul convenit, că trebuie să-i dai Cezarului ce este al Cezarului, iar lui Dum-

nezeu ce este al lui Dumnezeu. Cele două împărății nu sunt în vrăjmășie și nu vor fi, dacă pe Pământ domnește dreapta credință în inimile tuturor.

IROD

Dragii mei prieteni, vă rog mult să înțelegeți că nu pot să fac altfel decât am hotărât. Mergeți voi în pace și urmați-vă Steaua, închinați-vă noului Rege, duceți-i toate comorile pe care le purtați cu voi din Orient. Dar notați-vă cu grijă drumurile pe unde mergeți, cetățile și așezările pe unde treceți, adresa casei binecuvântate și numele părinților micuțului Rege. Și veniți să-mi încredințați și mie aceste cunoștințe, ca să pot și eu, la rândul meu, să merg și să mă închin, fără să știe Împăratul Romei de toate acestea.

MAGUL 3

Atunci, Irod, te lăsăm cu bine. La întoarcere, sperăm să te găsim în cetate, ca să-ți spunem unde poți merge să te închini lui Iisus Hristos.

MAGUL 2

Între timp, gândește-te cum ai putea să le ceri neamurilor și semințiilor asupra cărora domnești să urmeze noua credință și să ajungă la mântuire. Cu bine!

IROD

Mergeți în pace. Și nu uitați, vă aștept!

(Magii ies. Irod stă puțin pe gânduri.)

Ah, în cine aș putea să am cea mai mare încredere... În Marele Preot nu, pentru că el știe ceva despre complot și nu vrea să-mi spună. Ce s-a mai străduit să-mi alunge bănuielile! Trebuie să acționez rapid. Garda mea! Garda mea personală.

(Tare.)

Să intre garda!

(Intră câțiva soldați.)

SOLDATUL 1

Așteptăm ordinul!

IROD

Urmați-i pe cei trei Magi, de la distanță. Când vedeți că intră într-o casă în care se închină unui prunc și îi dau acelui prunc darurile pe care le duc acum pe cămilele lor, așteptați într-un ascunziș de lângă casa aceea. Lăsați-i să plece. Intrați apoi în casă și ucideți fără milă copilul cel mic. Iar trupul lui neîn-sufletit să mi-l aduceți ca probă a credinței ce mi-o purtați!

SOLDATUL 1

Executăm ordinul întocmai!

(Iese, urmat de ceilalți.)

IROD
(Strigă.)

Slujitori!

(Intră Slujitoarea 1.)

SLUJITOAREA 1

Poruncă!

IROD

Să intre Marele Preot și să-mi aduci aici pe toți scribii din Templu!

(Slujitoarea iese. Intră alți slujitori și slujitoare, își reiau locurile. Intră Marele Preot.)

IROD

Ei, Mare Preot! ce noutăți avem?

MARELE PREOT

Cred că noutățile sunt cele ce le-ai aflat în taină de la Magi.

IROD

(Râde sarcastic.)

Văd că te roade în continuare curiozitatea. Dar să știi că Magii nu aveau alte secrete. Pur și simplu mi-au repetat de zece ori ce spuseseși și când erai tu de față.

MARELE PREOT

Oare pui vreun temei pe spusese lor?

IROD

Nicidecum! De aceea i-am și chemat pe scribii din Templu să ne lămurească misterul.

MARELE PREOT

Sunt abia la începutul cercetărilor.

IROD

E bine să știm, oricum ar sta lucrurile.

(Intră Scribii, cu cărți groase în mâini.)

Bine ați venit, învățaților! Voi, care cercetați în permanență scrierile sfinte și le cunoașteți bine, chiar pe de rost, răspundeți-mi la următoarea întrebare: Unde se va naște Mesia, pe grecește Hristos, unsul Domnului?

SCRIBUL 1

În Betleemul Iudeii, pentru că de către profet stă scris:

„Iar tu, Betleem, tărâm al lui Iuda,
Nu ești cu nimic mai prejos,
Căci din tine va ieși
Păstorul ce va îndruma
Poporul meu Israel.“

IROD

Betleem! Ah, ce blestem pe capul meu!

(Intră Garda.)

Garda mea! Așa de repede? Mi-ați adus ce trebuia să-mi aduceți?

SOLDATUL 1

Regele meu, nu! Abia am scăpat!

IROD

Au sărit asupra voastră?

SOLDATUL 1

Nu, nu aceia. Ci... un înger de lumină, care ne-a orbit și ne-a ținut în genunchi până acum!

IROD

(Foarte speriat.)

Cum așa? Un înger!? Nu se poate. Aveți cu toții vedenii. Hristos, Betleem, îngeri! Magi din Orient! Afară, afară cu toții! Garda, stați pe loc!

(Ies toți, în afară de garda personală.)

Așa v-ați arătat buna voastră credință față de mine, da? N-ați vrut să ucideți un prunc! Unul singur! Lașilor! Trădătorilor!

SOLDATUL 1

Nu suntem lași! Nu suntem trădători! Cere-ne orice și ți-o dovedim!

IROD

Da, dovediți-mi-o! Dovediți că nu sunteți lași și că mă pot încrede în voi. N-ați putut ucide un prunc.

Ucideți-i pe toți! Toți pruncii din Betleem trebuie trecuți prin ascuțișul sabiei!

(Cortina cade lent. Irod continuă să strige chiar și după ce cortina este complet coborâtă.)

Toți! Toți trebuie să piară! Toți pruncii din Betleem trebuie să piară. Așa va pieri și noul Rege. Auzi, noul Rege! Noul Rege!

Tabloul III

Ieslea cu Pruncul Iisus. Maria și Iosif stau de o parte și de alta a Pruncului, sorbindu-l din ochi de drag.

MARIA

Doamne, cât sunt de fericită că m-ai ales pe mine, nevrednica, pentru împlinirea lucrărilor tale! Ce bucurie nesfârșită!

IOSIF

Domnul fie lăudat! Slavă, slavă-n veci Părintelui Ceresc și Fiului său, Iisus!

(Intră Păstorii. Aduc brânză, lapte. Le pun lângă Prunc.)

PĂSTORUL 1

Pășteam oile afară în câmp, făcând noaptea de strajă în jurul turmei, când, iată că un înger al Domnului s-a înfățișat înaintea noastră, iar slava Domnului strălucea de jur-împrejurul nostru. Noi ne-am înfricoșat foarte tare, dar îngerul ne-a zis să nu ne temem, că ne aduce o veste bună, care va fi o mare bucurie pentru tot norodul.

PĂSTORUL 2

Ne-a mai spus îngerul Domnului că ni s-a născut astăzi un Mântuitor, care este Hristos Domnul.

PĂSTORUL 3

Și am venit și noi degrabă unde ne-a spus îngerul și l-am găsit pe Prunc întocmai cum ni l-a descris el. Slavă Ție, Doamne, slavă Ție! Bucură-te, Fecioară Maria, Domnul este cu Tine!

(Intră cei trei Magi.)

MAGUL 1

Aici, deasupra acestui staul s-a oprit Steaua Călăuzitoare. Îți mulțumim, Doamne, că ne-ai ales să ne închinăm Ție.

(Se închină. Apoi se duc și aduc darurile.)

MAGUL 2

Îngăduie-ne, Doamne, să-ți dăruim din bunurile noastre, aur, tămâie, smirnă...

(Le pune lângă iesle, pe măsură ce le numește.)

MAGUL 3

Tu, lumină a lumii, Iisuse Hristoase, îți mulțumim că ne-ai chemat și ne-ai îndrumat să fim parte din oastea ta.

MAGUL 1

(Către Maria.)

O, tu, cea mai fericită mamă din lume! Roagă-te pentru noi, îndură-te și adu-ne iertarea păcatelor noastre.

MARIA

Vă mulțumim, oameni buni, vă mulțumim din inimă pentru cuvintele voastre pline de înțelepciune și pentru daruri. Toate acestea sunt numai și numai din voia Celui de Sus, a Tatălui ceresc, pe care îl slăvim în orice clipă.

MAGUL 2

Acum noi trebuie să facem cale întoarsă, că avem mult de mers până în ținuturile noastre îndepărtate din Soare-Răsare.

MAGUL 3

Și trebuie să trecem și pe la reședința lui Irod.

(Se aude un zgomot, ca de tunet, în culise și se aprinde o lumină puternică. Intră Îngerul. Toți cad în genunchi și își acoperă fețele cu mâna.)

ÎNGERUL 1

Nu vă temeți! Am venit numai să vă spun că Irod plănuiește să-l piardă pe Iisus, pentru că se teme de El. Voi, Magilor, nu cumva să treceți din nou pe la casa lui! Iar tu, Iosife, s-o iei pe Maria și pe Prunc și să te ascunzi departe de aici, în Egipt. Aici va fi mare suferință, din cauza pizmei și fricii lui Irod.

(Intră un grup de îngeri.)

Nu vă temeți, oameni buni și curați la suflet. Ridicați-vă și cântați cu noi, să-l lăudăm pe Domnul!

(Se ridică toți oamenii în picioare și se amestecă cu îngerii.)

ÎNGERII, PĂSTORII, MAGII, MARIA, IOSIF
(*Cântă sau recită.*)

Slavă, slavă, Tatălui ceresc,
Slavă, slavă-n cerurile-nalte,
Pace, pace, suflet omenesc,
Vine Domnu,-n raiuri să te salte.

Slavă, slavă, Tatălui de sus,
Slavă, slavă, Fiului cuminte,
Mîntuire, Iisus, ne-ai adus:
Viața ca o dragoste fierbinte.

Slavă, slavă, Duhului cel Sfânt,
Slavă, slavă, glorie deplină.
Totul e iubire pe Pămînt.
Totul – armonie și lumină.

Cortina.

SERBAREA DE ZIUA FEMEII

Cânteccele aferente lucrării se descarcă [de aici](http://www.coresi.net/eCarteaGratuita/CarteaSerbarilorScolare_Canteccele/):

[http://www.coresi.net/eCarteaGratuita/
CarteaSerbarilorScolare_Canteccele/](http://www.coresi.net/eCarteaGratuita/CarteaSerbarilorScolare_Canteccele/)

Mama

Tu m-ai născut. Îți sunt dator cu viața,
Cu tot ce am, cu inima, cu gândul.
De-aceea te iubesc fără-ncetare
Și îți respect la orice pas cuvântul.

Tu m-ai născut. În lumea-aceasta mare,
Privirea ta cu drag mă ocrotește
Și soarele mi-l 'nalță dimineața
Și pentr-un bun destin mă pregătește.

Tu m-ai născut. Îți sunt dator cu viața,
Cu tot ce sunt, cu inima, cu gândul.
De-aceea te iubesc fără-ncetare
Și îți respect în tot ce fac cuvântul.

Ce bucurie!

Ce bucurie urcă-n flori
Când soarele răsare,
Când, după ploaie, după nori,
Lumina crește-n zare.

Ce bucurie voi simți
Și eu în prag de seară,
Când, după-absența ta de-o zi,
Vii, mamă,-acasă iară.

Când ești acasă, totul e
În ordine pe lume.
Tu-aduci în preajmă binele
Cu râs și joc și glume.

De-aceea te iubesc nespus
Și-ascult cu drag de tine
Și mă rog Domnului de sus
Mereu să fii cu mine.

Cea mai dulce de pe lume

Mama mea, tu ești anume
Cea mai dulce de pe lume,
Să am eu întreaga viață
Miere, zahăr și dulceață.

Tu m-ai învățat anume
Că averea doar un fum e,
Ca în viața asta mare
Să am parte de-alinare.

Mama mea, mi-ai spus anume
Basmе, cântece și glume,
Ca inima mea să știe
Să trăiască-n bucurie.

Mama mea

Mamă, tu m-ai născut,
Mi-ai adus tot ce am,
Viața mi-ai dăruit,
Tu ești trunchi, eu sunt ram.

Mama mea, te iubesc
Și în inimă am
Chipul tău luminos:
La durere – balsam.

Mama mea, n-am să uit
Sfatul tău, vorba ta!
Orișunde, prin timp –
Tu rămâi mama mea.

Învățătoarei mele, de 8 Martie

E ziua ta, învățătoare dragă –
Un vis de vară printre fulgi de nea.
Ți-am desenat cu mâna mea o fragă.
Aș vrea să-ți spun cât semeni tu cu ea.

Obrajii tăi cei roșii zâmbesc dulce
Și ochii tăi cei verzi viu scânteiază
De bucuria mare ce-ți aduce
Privirea noastră-atentă, mintea trează.

Vei înțelege din desen, ce dragă
Îmi ești și îmi vei fi cât voi trăi.
Cu mâna mea ți-am desenat o fragă,
Să știi că te iubesc: așa să știi!

Spor și fericire

Scumpă-nvățătoare,
Să nu te-ndoiești:
Știm că-ți suntem dragi
Și că ne iubești.

Știm că lăcrimezi
Când ne este greu
Și ne ești alături
Pas cu pas – mereu.

Cu multă iubire
Azi te-mbrățișăm,
De Ziua Femeii,
Spor și fericire
Noi toți îți urăm.

Fiecare profesoară

Fiecare profesoară
Cea mai dragă ne devine
Pe măsură ce ne-nvață
Și-nțelegem tot mai bine

Fizica, biologia,
Muzica, geografia,
Geometria, poezia,
Limba română, chimia.

Fiecare profesoară
Ne aduce-n felul ei
Universul mai aproape –
Aprinzând mii de idei

Pe văzduhul minții noastre
Parfumat cu flori de tei.
De aceea, de 8 Martie
Mulțumiri i-aducem ei.

Fiecare profesoară
Este prima-ntre femei!

Bunicuța mea cea dulce

Bunicuța mea
 Cea dulce
Nici gând
 N-are
 Să se culce
Pân' nu-mi face
 De mâncare
Tot ce-mi place:

Plăcințele
 Dolofane
Și
 Budincă
 De castane,
Tort de mere,
 Și o înghețată
 Mare –
Care
 Pe deasupra
 Are
De-albă
 Frișcă,
 Un castel.

Dragul mamei
 Nepoțel,
Vino, tu,
 La mama mare!
Mă îndeamnă ea,
 Cu zel.

Eu n-aș zăbovi
 Defel,
Aș zbura
 Precum
 Săgeata...

Un moment!
 Îmi spune tata.
Din grădină,
 Ia o floare,
Sau treci pe la florărie,
Că-i 8 Martie
 Și
 Se știe,
Ai și tu
 O datorie...
Flori ar trebui
 Să-i duci
 O mie!

Eu cu drag
 Fug în grădină
Și,
 Pe față cu lumina
 Ce ți-aprinde

Dragostea,
Mă întorc curând la ea
Ca să-i dau
 Un braț de flori
Și-un buchet
 De sărutări.

Fără ca nimeni să știe,
 Ochii ei, cu duioșie
 Lăcrimează
 Pînă-n zori,
Tot clipind de bucurie.

Se cuvine,
 Zise tata
 Cu dreptate, către mine,
Se cuvine
 Să-i fim
 Recunoscători!

Sora mea mai mare

Ea e sora mea mai mare, mă-ngrijește fără
preget,
Câtă vreme e cu mine, nu mă-atingi nici cu
un deget.
Noi avem aceleași gânduri și avem același
sânge,
Dacă am vreo supărare, ea e prima care
plânge;
Că mi-e soră, soră, soră și se joacă doar cu
mine,
Nelăsând pe nimeni, nimeni, să-mi ia ce mi
se cuvine.

Nu degeaba-s cel mai tare și ating oricare
țintă,
Știu că-mi e mereu alături și nicicând n-o să
mă mintă.
Astăzi, de Ziua Femeii, voi culege flori
albastre
Pentru ea – și le voi pune pe măsută,-n două
glastre;

Că mi-e soră, soră, soră și se joacă doar cu
mine,
Nelăsând pe nimeni, nimeni, să-mi ia ce mi
se cuvine.

Mătuşa mea

Mătuşa mea e sora mamei,
Şi-aşa de tânără e ea,
Încât n-ai sta prea mult pe gânduri
Şi-ai zice că e sora mea.

Şi ca să vezi: nu-i zi cu soare
Trimisă de la Dumnezeu,
Să nu ne ducem la plimbare –
Numai mătuşa mea şi eu.

Sunt zile-n care crezi că-i mama,
Ba chiar e grija ei mai mare,
Să nu mă muşte vreun câine
Şi nici găscanul, de picioare.

Adesea-i spun că vreau în cosmos
Să zbor cu ea, într-o rachetă.
Ea uneori îmi spune-n taină
Că-n vis se vede-a fi poetă.

Ne împăcăm atât de bine,
Încât nu e o întâmplare
Când curioşii mă întreabă:
Ea este sora ta mai mare?

Cel mai frumos cadou de Ziua Femeii

Sceneta

PERSONAJELE

LUCA

CATINCA

MAMA

TATA

BUNICUL

ÎNVĂȚĂTOAREA

MAME

O MĂMICĂ

ALTĂ MĂMICĂ

ELEVA 1

ELEVUL 1

ELEVA 2

ELEVUL 2

ELEVUL 3

ELEVI, colegii Catincăi și ai lui Luca

Tabloul I

Acasă la Luca. Luca, Mama, Tata, Bunicul. La masa de seară, sau pe scaune privind la televizor.

LUCA

Mama!

MAMA

Da, Luca! Ce dorești?

LUCA

Aș vrea să te întreb ceva, dar să nu te superi.

MAMA

Păi, de ce să mă supăr?

LUCA

Pentru că n-ar trebui să te întreb... că Doamna ne-a zis să ne gândim noi, nu să venim cu ideile altora.

MAMA

Atunci, de ce nu te gândești singur?

LUCA

M-am gândit toată ziua, dar uite că nu mi-a venit nicio idee. Și mâine, la prima oră, Doamna chiar asta o să mă întrebe: ce surpriză o să-i fac eu mamei de 8 Martie?

MAMA

A, deci asta voiai să mă întrebi?

LUCA

Da, mama, te superi?

MAMA

Nu, nu mă supăr. Dar nu mi se pare o problemă așa de greu de rezolvat. Mă mir că nu ți-a venit nicio idee, deși pari să-ți fi frământat mintea toată ziua.

LUCA

Mama, nu te supăra, nu pot să mă concentrez.

TATA

Dar de ce nu te sfătuiești cu mine, Luca? Poate găsim ceva împreună, ce zici? Dacă trebuie să fie o surpriză, nu e cazul să o întrebi pe mama.

BUNICUL

Și eu? Să rămân deoparte? În casa asta fiecare are de sărbătorit pe cineva: ginerele meu trebuie să-și sărbătorească soția, Luca – mama, iar eu fiica! Trei femei în una singură!

LUCA

Da, aveți dreptate, trebuie să ne sfătuim între noi, bărbații. Dar nu m-am putut gândi nici la aceasta și nici la nimic altceva pentru că...

BUNICUL

Mai e ceva ce te frământă, băiete, spune!

LUCA

Păi... cel mai bine m-aș fi sfătuit cu o surioară!

MAMA

Ce te-a apucat? De unde – surioară?

LUCA

Mama... De fapt e altceva. Știi că la noi a venit o colegă nouă.

MAMA

Nu știu, de unde să știu, e prima oară când îmi spui. Și ce legătură are colega cea nouă cu lipsa ta de idei pentru ziua de 8 Martie?

LUCA

Are o legătură, că, în timpul orei, când Doamna ne-a cerut să se gândească fiecare la surpriza pentru mama sa, ea a început să plângă. Și plânsul ei era atât de plin de durere, că ne-a impresionat pe toți. Și – ori de câte ori mă gândesc la surpriza pentru tine, în loc să-mi vină vreo idee, îmi vine în minte tot colega mea cea nouă, plângând.

BUNICUL

Cred că n-are mamă, de aceea a izbucnit în plâns, nu-i așa?

LUCA

Da, ai ghicit, tu ești cel mai deștept bunic din lume! Nu are nici tată, nici mamă. Tatăl i-a murit mai de mult, iar mama – cu puțin înainte să vină la noi la

școală. Acum stă la niște rude îndepărtate, care au mai mulți copii și venituri mici.

MAMA

Dar de unde știi tu toate acestea?

LUCA

Am auzit-o întâmplător pe Doamna vorbind pe hol cu aceste rude ale Catincăi.

TATA

Catinca o cheamă pe fetiță? Ce nume frumos! Așa o chema și pe bunica mea.

BUNICUL

Da, am cunoscut și eu o Catinca în viața mea. O persoană deosebit de înțeleaptă și de blândă.

MAMA

Voi v-ați vorbit între voi? Vreți să mă faceți cu încă un copil? Nu cumva... s-o adoptăm pe Catinca de 8 Martie?

TATA

Ei, asta-i bună! Cum să-ți treacă prin cap așa ceva?

LUCA

Știi, mama, eu când am văzut-o prima dată pe Catinca, m-am gândit că seamănă cu tine! Chiar mi-a venit atunci o idee ciudată!

MAMA

Ce idee?

LUCA

M-am gândit că ne-or fi schimbat din greșeală la maternitate... că mi-ai mai povestit tu de o întâmplare asemănătoare!

TATA

Hotărât lucru, în seara asta vorbiți numai despre lucruri ieșite din comun! Oare om fi avut o zi prea obositoare?!

LUCA

Nu, tata, dacă o vezi pe Catinca o să-ți dai seama și tu! Eu nu semăn cu mama nici pe departe față de

cum seamănă ea! Dar să vezi ce bine seamănă cu Bunica, Dumnezeu s-o ierte!

BUNICUL

Măine vin să te iau de la școală, să știi! Vreau s-o văd cu ochii mei pe fetița asta!

MAMA

Voi începeți s-o cam luați razna, dragii mei!

(Către Bunicul.)

Tată, ce-ți veni? În loc să-l liniștești și tu pe copilul acesta și să-l trimiți la culcare, îi iei în seamă toate toanele și îi dai nas! Ce idee mai este și asta, să te duci la școală ca să te uiți după colegii lui Luca?

BUNICUL

Tu nu auzi că seamănă cu mama ta ca două picături de apă?

MAMA

Da, și? Nu înțeleg ce rost au toate aceste discuții. O fi singura ființă din lume care seamănă cu mama mea?

BUNICUL

Păi, sunt curios. Că numai azi-noapte ce am visat-o pe soția mea și-mi zicea că ar fi vrut să aibă nu numai un nepot, ci și o nepoată!

MAMA

Cred că îți închipui c-ai visat-o spunând aceste cuvinte. De fapt, tu ți-ai dorit întotdeauna o nepoțică, mai bine spune așa!

BUNICUL

Ba nu, ba nu, am vrut și nepot, te rog să nu-l superi pe Luca! Dar parcă aș vrea și o fetiță, care să-mi aducă aminte de cum erai tu când erai mică!

LUCA

Și eu vreau o surioară, mama!

TATA

Gata cu dorințele absurde! Și-așa abia ne ajung banii. Un copil în ziua de astăzi e tare greu de crescut. Noi suntem toată ziua plecați...

BUNICUL

Lăsați, măi, copii, că stau eu cu el acasă! Îl scot în parc. Păi, ce, cu Luca n-am făcut la fel? Și n-a fost bine? Ba a fost foarte bine!

LUCA

Ce-ar fi să înfiați un copil gata crescut!

MAMA

Pe Catinca?

LUCA

Pe Catinca!

MAMA

Uite, eu cred că am stat destul în seara asta, că suntem cu toții obosiți și că ne gândim numai la lucruri imposibile. Mai bine îți dau ideea aceea care îți trebuie pentru Doamna Învățătoare: un buchet de narcise. Mie îmi plac mult narcisele albe și n-am mai primit un buchet de narcise de...

LUCA

De anul trecut de 8 Martie.

MAMA

Da, ai dreptate! Dar ce frumos buchet mi-ai adus, Luca!

BUNICUL

Și eu ți-am adus unul, tot de 8 Martie!

TATA

Și eu ți-am adus unul! Amintește-ți că am luat toți trei, ca niște caraghioși, același lucru!

MAMA

Mie mi-a făcut mare plăcere. Și m-am bucurat că v-ați gândit toți trei la același lucru. Dar acum, asta e! S-a făcut prea târziu. Luca, la culcare!

LUCA
(*Ieșind.*)

Noapte bună, mama! Noapte bună, tata! Noapte bună, Bunicuțule.

BUNICUL

Noapte bună, Catinca! Ăăă, iartă-mă, am vrut să spun – noapte bună, Luca!

(*Se lasă cortina.*)

Tabloul II

La școală, în clasa lui Luca. Elevii, între care sunt Luca și Catinca. Copiii o așteaptă pe Învățătoare. Au toți flori în mâini.

ELEVA 1

(Către colegul de bancă.)

Tu ce i-ai luat Doamnei de 8 Martie?

ELEVUL 1

Eu? Buchetul acesta de zambile.

ELEVUL 2

Eu i-am făcut un desen: chiar portretul ei. Numai că i-am pus în brațe pisica mea de acasă.

ELEVA 2

Tu numai de pisica ta vorbești! Și ai desenat-o de o mie de ori!

ELEVUL 2

A, pisica mea, Rozi, e foarte frumoasă. Și să vezi ce culoare roz are!

ELEVUL 3

Tu, Catinca, ce-i oferi Doamnei?

CATINCA
(*E încurcată.*)

Păi...

ELEVUL 3

Dar în pachețelul acela ce ai?

CATINCA

Aici? Am niște narcise... Dar nu sunt pentru Doamna! Sunt pentru altcineva.

ELEVUL 3

Pentru mătușa ta, nu?

CATINCA

Pentru mătușa am făcut o broșă...

ELEVUL 3

Ce mâini îndemânatice ai!

CATINCA

Mulțumesc!

(Intră Învățătoarea.)

ÎNVĂȚĂTOAREA

Bună ziua, copii!

ELEVII

(În cor.)

Bună ziua! La mulți ani!

(Copiii se duc repede către Învățătoare și-i oferă cadourile. Se creează o mică busculadă. Apoi se întorc la băncile lor. Câteva clipe de liniște.)

ÎNVĂȚĂTOAREA

(Desface cadourile, le admiră.)

Copii, vă mulțumesc foarte mult! Acum însă trebuie să facem liniște și să așteptăm cuminți. Peste câteva minute vor veni invitatele noastre – mămicile voastre! Sper că aveți cu toții pregătite cadourile pentru ele! Le aveți?

ELEVII

(În cor.)

Da!!!

ÎNVĂȚĂTOAREA

E vreunul care nu are cadou pentru mama sa?

ELEVII

(În cor.)

Nu!!!

(Intră un grup de mame. Copiii se ridică în picioare.)

MAMELE

Bună ziua, bună ziua!

ELEVII

Bună ziua.

(Intră mama lui Luca, tatăl lui Luca și Bunicul.)

MAMA

Bună ziua!

ELEVII

Bună ziua!

ÎNVĂȚĂTOAREA

(Către toți musafirii.)

Bine ați venit! Clasa noastră v-a invitat să vă putem felicita pe toate de Ziua Femeii și să vă înmânăm darurile pregătite! Acum, copii, în ordine, vă rog să înmânați cadourile mămicilor voastre!

(Copiii îndeplinesc cele cerute. Catinca și Luca dau câte un buchet de narcise mamei lui Luca. Aceasta îi sărută pe amândoi.)

O MĂMICĂ

Doar pentru asta ne-ați chemat? Și noi ne-am învoit de la serviciu... Nu tot veneau copiii acasă? Ne puteau aduce florile acasă, ca în fiecare an!

MAMA

Nu, nu doar pentru asta vă aflați aici. A fost ideea mea să o rog pe Doamna Învățătoare să vă invite, pentru că aș dori să împărtășesc cu dumneavoastră și cu copiii dumneavoastră o mare bucurie! De aceea se află aici și tatăl meu și soțul meu. Am fericirea să vă spun că de astăzi am doi copii, în loc de unul! Chiar acum am luat de la Oficiul pentru Adopții ultimele acte. Catinca a devenit fiica mea și a soțului meu, nepoata tatălui meu și surioara fiului meu! În sala alăturată am pregătit gustări și răcoritoare. Vă rog să veniți, să ne bucurăm cu toții de cel mai frumos cadou primit de mine de 8 Martie.

MAMELE

Bravo! Felicitări!

ALTĂ MĂMICĂ
(*Către spectatori.*)

Acesta într-adevăr e cel mai frumos cadou de
Ziua Femeii!

Cortina.

Andreea știe ce vrea

Sceneta

PERSONAJELE

ANDREEA

TATA

MAMA

BUNICA

DIRIGINTA

SORA MAI MICĂ

MATEI

MARIANA

ELENA

GABRIELA

ELEVI, colegii de clasă ai Andreei

Tabloul I

Acasă la familia Andreei. Andreea, Tata, Mama, Bunica și Sora mai mică. O cameră de zi normală, într-un apartament de bloc.

ANDREEA

Vă rog frumos, nu vă mai legați de mine! Mereu mi-ați spus că nu știu ce vreau, că nu știu ce vreau! Acum vreau și eu să fac ceva până la capăt, să-mi arăt mie însămi că, măcar o dată, știu și eu ce vreau!

SORA MAI MICĂ

Tata, te rog, n-o mai certa, că uite ce supărată e!

TATA

Draga mea, n-o s-o mai cert atunci când se va apuca serios de învățat și când va termina cu fanteziile acestea cu sportul! Tu cum poți să înveți așa de bine și să citești atât de mult? Tu ești doar în clasa a II-a, iar ea, în clasa a VII-a și nu poate face la fel?

ANDREEA

Mereu mă cerți că nu sunt ca surioara mea! Sigur, ea e mult mai înzestrată decât mine, e mai frumoasă, mai deșteaptă! Și eu mă bucur că este așa și o iubesc foarte mult! Dar aș vrea să fiu și eu ceva, așa în felul meu.

SORA MAI MICĂ

Tăticule, tu știi că eu vreau să mă fac scriitoare și de aceea citesc mai mult decât ea. Dar ea vrea să se facă gimnastă, ca Nadia Comăneci sau ca Simona Amânar sau ca Lavinia Miloșevici... Le-ați văzut și voi la televizor.

MAMA

Ei, Nadia Comăneci! Mă faci să zâmbesc! Nadia era plină de nerv, de hotărâre și de forță. Pe când Andreea... Nu vezi cum e?

SORA MAI MICĂ

E cea mai bună și mai dulce soră din lume!

TATA

Dar nu și copilul cel mai ascultător din lume!

(Andreea se supără, se ridică și iese din cameră. Sora mai mică fuge după ea.)

SORA MAI MICĂ

Andreea! Stai, nu fi supărată! Stai, că vin și eu cu tine.

(Ies, ținându-se de mână.)

BUNICA

Măi copii, nu e bine s-o certați pe una în fața celeilalte! Nu le folosește! Eu am fost învățătoare și știu!

TATA

Lasă, mamă, să înțeleagă amândouă ce vreau de la ele. Vreau să învețe carte! Ce sunt aiurelile astea cu Lavinia Miloșevici și cu Simona Amânar!? Păi știu ele cât au muncit bieteles gimnaste, ca să ajungă unde au ajuns?

MAMA

Și, pe urmă, e și foarte primejdios! Ce ne facem dacă într-o bună zi cade de pe bârnă și se alege cu o fractură gravă, Doamne ferește!?

BUNICA

Au ele acolo un antrenor bun...

TATA

Ce antrenor, un tinerel abia ieșit de pe băncile facultății! Aproape un copil și el.

MAMA

Mie mi-e teamă de accidente care pot avea loc.

TATA

Și de notele slabe pe care le ia în ultima vreme.

BUNICA

Poate că, dacă ați încuraja-o puțin, ar face față și la antrenamente și la învățătură...

TATA

A, deci de la tine învață să nu ne asculte. De fapt, tu ai și răsfățat-o până acum și i-ai dat atâta nas. De aceea a ajuns așa de obraznică!

BUNICA

Ce nas? Ce nas? Nu i-am dat nas deloc. I-am spus că trebuie să ia în seamă ce spuneți voi, nu i-am cântat în strună, că nu-i folosește. Dar nici s-o țineți mereu într-o ceartă nu-i folosește!

(Sună la ușă. Mama merge să deschidă. Intră Diriginta. Tata se ridică în picioare.)

MAMA

Bine ați venit, Doamna Dirigintă. Vă rog, luați loc.

DIRIGINTA

Bună ziua, bună ziua! Sper că nu vă deranjez.

(Către Bunica.)

Ce mai faceți, Doamna Învățătoare?

(Se așază. Se așază și Mama și Tata.)

BUNICA

Cum te văd, cum îmi amintesc de tine în banca întâi, așa de atentă la tot ce spuneam eu, învățătoarea ta! Ce mai e nou pe la școală, fetița mea? Știi, eu pe toți elevii mei i-am considerat băieții mei și fetițele mele. Dar tu erai cea mai silitoare.

DIRIGINTA

Nu, nu eram, eu luam întotdeauna premiul doi.

BUNICA

Ei, te mai încurcai la matematică, dar tot tu erai cea mai silitoare.

DIRIGINTA

Mulțumesc! Laudele dumneavoastră îmi fac foarte bine chiar și acum!

TATA

Ah, dacă și Andreea ar fi în situația de a merita măcar jumătate din laudele de acest fel... Ce mare bucurie ar fi pentru noi!

DIRIGINTA

Păi, acesta este și motivul vizitei mele. Sper că v-a anunțat deja că voi trece pe la dumneavoastră.

MAMA

Da, ne-a spus, vă așteptam. Ați vrea o cafea?

DIRIGINTA

Nu, vă rog, nu vă deranjați...

MAMA

Niciun deranj!

(Iese.)

DIRIGINTA

Andreea... nu-i acasă?

BUNICA

Ba da, ba da. Fetele sunt în camera lor.

TATA

Andreea e foarte supărată pe noi.

DIRIGINTA

Cred că ar trebui să vorbim cu ea.

*(Intră mama cu cafeaua și o pune pe masă, în fața ei.
Din când în când, Diriginta va mai lua câte o sorbitură, în
timp ce va vorbi.)*

DIRIGINTA

(Gustă cafeaua.)

Mulțumesc, e foarte bună!

MAMA

Cu plăcere!

DIRGINȚA

(Către mama.)

Înțeleg că ați avut o discuție mai aprinsă cu Andreea...

MAMA

Ei, nu chiar așa! Am vrea și noi să ne asculte mai mult...

TATA

Problema cu Andreea e că nu știe ce vrea! Câte n-a încercat! A mers la lecții de chitară, pentru că voia să-și facă o formație de muzică ușoară mai târziu. A renunțat, i s-a părut greu. A fost la călărie, la rugămintea unei colege dintr-o clasă mai mare. A căzut de pe cal și a stat o lună în spital! A renunțat și la asta. Apoi a început cu germana. Lucra toată ziua, neglija lecțiile... I-am luat manualele și le-am încuiat în debara!

BUNICA

Ai făcut rău că n-ai lăsat-o să învețe germana. Cine știe o limbă străină, are două capete!

MAMA

Ei, nu putea ea să învețe așa, singură, după un manual și o casetă... Îi trebuia profesor, altminteri ar fi învățat greșit. Germana e o limbă grea...

DIRIGINTA

Știți, și eu am învățat germana singură.

MAMA

Da, dar aveți o prietenă la Berlin, cu care corespondanți, oricum aveți un ajutor, nu? Pe urmă ați vizitat-o, v-a vizitat și ea, ați ajuns să comunicați cu ea, dar așa...

DIRIGINTA

Și eu cred că ar fi bine s-o încurajați să învețe limba germană. Dați-i manualul și caseta înapoi, vă rog!

TATA

Dacă îmi vine cu zece la toate materiile, da! Dacă nu, nu!

BUNICA

Nu fi atât de exigent, băiatul mamei, că nu toți suntem geniali cum ai fost tu!

TATA

N-am fost genial, dar tot aveam 10 la toate materiile, până și la facultate. Și soția tot după acest criteriu mi-am ales-o. Am fost amândoi șefi de promoție cu media de absolvire 10!

MAMA

Fii și tu mai modest!

TATA

Păi nu de mine este vorba, ci de Andreea! După cum învață ea acum, s-ar putea să repete clasa, nu-i așa, Doamna Dirigintă?

DIRIGINTA

Andreea... într-adevăr se străduiește mult mai puțin acum, față de cum învăța înainte. Dar cred că... cred că ar trebui s-o sprijiniți mai mult. Are nevoie de înțelegerea dumneavoastră...

TATA
(*Se încruntă.*)

Cum? Considerați că noi o oprim de la lecții?

DIRIGINTA

Nu-i arătați suficientă încredere.

TATA

Încredere? Ce încredere? Încrederea o clădești pe fapte, nu pe vorbe. Da, așa e! Nu am încredere că e în stare să ducă un lucru la bun sfârșit. Să atingă un țel! Nu-și propune nimic serios și face totul la întâmplare. Și nu iese nimic. Ce să iasă, când nu judeci lucrurile cu cap dinainte!

DIRIGINTA

Nu vreau să vă supăr. Andreea trece printr-o criză. Își caută un drum și are nevoie de căldură sufletească și sprijin din partea dumneavoastră.

BUNICA

Bravo, fetița mea, se vede treaba că nu mi-am pierdut vremea cu tine. Chiar aceste cuvinte le-am spus și eu, dar pe mine nu mă ascultă. Sper să te asculte pe tine.

DIRIGINTA

Nu e vorba de cine ascultă pe cine, Doamna În-vățătoare! Andreea trece printr-o criză și trebuie să vadă că suntem de partea ei.

TATA

Cum adică, mama ei și tatăl ei nu sunt de partea ei și numai Bunica și dumneavoastră, Doamna Dirigintă, vă considerați de partea ei? Doar știți ultimul ei extemporal la matematică: toate exercițiile și problemele erau greșite. N-a reușit să rezolve niciun punct. Zero. În schimb, vrea căldură, mângâieri și înțelegere. Ce înțelegere?! Să muncească și atunci vine și mulțumirea noastră și înțelegerea. Cum să înțelegi lenea?!

MAMA

Stai, dragă, nu fi așa de pornit, că o intimidezi complet pe Doamna Dirigintă. Fii mai înțelegător și în orice caz mai amabil. Mai bine s-o chemăm pe Andreea, să vorbim cu ea, după cum dorește și Doamna Dirigintă. Poate găsim un răspuns la întrebările noastre și... cine știe... rezolvăm problema – criza, cum o numește Doamna Dirigintă! Mă duc s-o chem.

(Iese. Se aude vocea ei din culise.)

Andreea! Andreea! Vino, a venit Doamna Dirigintă!

(Mama reintră și se așază.)

Cred că se aranjează puțin și vine.

(Intră Sora mai mică. Către Dirigintă.)

Bună ziua, Doamnă. Ce frumos v-ați îmbrăcat! Ce frumoasă sunteți! O să scriu un roman în care dumneavoastră o să fiți personajul principal. Un roman în care să apară și sora mea, Andreea! Știți, Andreea nu e acasă acum, tocmai a plecat la antrenament!

TATA

(Izbucnește.)

Vedeți? Vedeți?! Și mai doriți înțelegere! Ce înțelegere, când știe că veniți pentru ea și ea dispare fără niciun cuvânt de acasă. Mă duc s-o aduc înapoi. Și-o să-i interzic și antrenorului s-o mai primească la antrenamente. Auzi! Lavinia Miloșevici. Păi avem noi nas de așa ceva!

(Iese în grabă. Se lasă cortina.)

Tabloul II

La școală, în clasa Andreei. Colegii și colegele, Diriginta. Andreea lipsește.

DIRIGINTA

Copii, sunt foarte îngrijorată cu privire la Andreea. A aflat careva dintre voi unde este? De o săptămână n-a mai trecut, precum știți, pe la școală... dar n-a mai trecut nici pe acasă.

MATEI

Eu m-am întâlnit cu ea alaltăieri. Mergea la antrenament. Nu prea a stat de vorbă cu mine, a zis că se grăbește. M-a rugat să-i țin pumnii, că va avea o probă grea. N-am înțeles prea bine ce. Și mi-a mai zis...

DIRIGINTA

Ei, ce ți-a mai zis?

MATEI

Mi-a mai zis că...

(Își pleacă în pământ capul.)

DIRIGINTA

Ce, spune, te rog, e important să știm tot, ca să încercăm s-o ajutăm.

MATEI

Mi-a zis că îi e dor de toate colegele și de toți colegii și mai ales de Doamna Dirigintă... Dar îmi pare foarte rău că v-am spus! Fiindcă m-a rugat să nu spun nimănui nimic!

MARIANA

Vai, Matei! Păi, să am eu un prieten care să mă trădeze așa de ușor... n-aș mai vorbi cu el în viața mea!

DIRIGINTA

Mariana, ai grijă cum vorbești! Matei a făcut foarte bine că ne-a spus, știi doar că trebuie să folosim orice informație, cât de mică, pentru a o putea găsi și ajuta pe Andreea. În curând va veni aici chiar mama ei. Vă dați seama că e disperată, ca și noi! Să încercăm să facem ceva pentru ea!

MATEI

Și eu sunt îngrijorat. M-am dus la sala de gim-

nastică, dar nu mi-au dat voie înăuntru. Și n-am putut să stau s-o aștept, pentru că termină antrenamentele acum aproape de miezul nopții.

DIRIGINTA

Cu un așa antrenor ambițios, fetele astea de la gimnastică or să se îmbolnăvească. E multă, prea multă muncă aici...

ELENA

Dar și când te urci pe podium și primești medalia de aur... cine mai e ca tine!

(Intră Mama.)

MAMA

(Plânsă; foarte îngijorată.)

Bună ziua! Sper că nu vă supărați că am venit și eu la ora dumneavoastră de dirigenție.

DIRIGINTA

Bine ați venit. Luați loc, vă rog, v-am pregătit un scaun.

(Mama ia loc la catedră, lângă Dirigintă.)

Tocmai ne spunea Matei că s-a întâlnit cu Andreea.

MAMA

Da? Și nu ți-a spus unde locuiește?

MATEI

Nu, n-am întrebat-o. Dar bănuiesc că stă la o colegă din lotul de gimnastică, pentru că toată ziua nu face decât să meargă la antrenamente.

GABRIELA

Dar nu ați fost la sala de gimnastică? N-ați vorbit cu antrenorul?

MAMA

Ce să vă spun, copii, dragii mei, am fost! Numai că... Știți, tatăl Andreei s-a certat foarte tare cu antrenorul și acesta nu mai vrea să stea de vorbă cu niciunul dintre noi. Iar tatăl Andreei... soțul meu...

(Îi dau lacrimile.)

...e așa de supărat că zice că nu vrea s-o mai vadă în viața lui pe Andreea!

MATEI

Eu sunt convins c-o să-i treacă. Știți, Andreea mi-a spus că îi pare foarte rău că v-a supărat pe tatăl

ei și pe dumneavoastră... dar mi-a zis că totul se va aranja în curând.

MAMA

(Plină de speranță.)

În curând?! O, Doamne, adu clipa aceea acum!

(Se deschide ușa. Intră Andreea, în echipament sportiv, transpirată, cu o medalie de aur de gât și cu mai multe flori în mână. Când o vede pe mama ei, are o ezitare. Apoi fuge la ea și o sărută pe amândoi obraji!)

ANDREEA

Mama, ce faci aici? Ce bine îmi pare! Uite, am câștigat. Am luat medalia de aur.

(O scoate de la gât și i-o pune mamei.)

Uite, să știi că pentru tine am luptat. Pentru tine și pentru tata!

(Către Dirigintă.)

Vă rog mult să nu vă supărați pe mine. Uite, am venit să vă aduc un buchet de flori și să vă felicit de Ziua Femeii, pentru că astăzi e 8 Martie. Și acuma, să știți că sunt hotărâtă: o să iau toate notele de zece pe care le vrea tata și o să recuperez și manualul și caseta de limba germană de la el și... și... și...

(Mama plânge de-a binelea. Diriginta ia florile și o îmbrățișează pe Andreea.)

DIRIGINTA

Felicitările le meriți tu, Andreea. Bravo, pentru medalie și la mai mare! Dar, trebuie să te cert! Cum ai putut să fugi de-acasă? Să nu mai faci niciodată așa ceva, pentru niciun motiv! Acum cere-i iertare mamei tale și să-i ceri iertare și tatălui tău, când ajungi acasă! Și să fii de-acuma întotdeauna silitoare și cuminte.

(Colegii vin și ei s-o felicite, se face o îmbulzeală ca în jurul unui mare campion în clipa victoriei.)

MATEI

(Tare, către spectatori.)

Băieți, fetelor! Haideți cu toții la tatăl Andreei! Să-l asigurăm că, de fapt, Andreea știe ce vrea! Andreea știe întotdeauna ce vrea!

Cortina.

SERBAREA DE PAȘTI

Cântecele aferente lucrării se descarcă [de aici](http://www.coresi.net/eCarteaGratuita/CarteaSerbarilorScolare_Cantecele/):

[http://www.coresi.net/eCarteaGratuita/
CarteaSerbarilorScolare_Cantecele/](http://www.coresi.net/eCarteaGratuita/CarteaSerbarilorScolare_Cantecele/)

Dumnezeu a venit la ai Lui

Dumnezeu a venit la ai Lui,
Născut din Fecioara Maria.
El, Hristos, a adus Omului
Lumina din Cer, mărturia.

A venit la ai Săi, dar n-a fost
Primit de ai Săi, de-a Lui lume.
S-a născut într-un staul anost,
Destinele lumii să-ndrume.

Dacă știi să-l primești, devii fiu
Al Tatălui Sfânt din tărie.
Mântuindu-te, ești mereu viu
În Cereasca Împărăție.

Iisus, Tu, lumina lumii

Iisus Tu, lumina lumii,
Vieții pâine, sânge, apă:
Cine Te primește-n suflet,
Izvor veșnic îl adapă.

Botezându-mă în Tine
Ies din grea întunecime,
Peste umbra minții mele
Vine-o rază din vechime.

Dumnezeu este Iubire

Când faci totul cu iubire
Și cu grijă pentru semenii,
Tu Cuvântul Sfânt îl semeni
Și trăiești spre mântuire.

Tu, în blândă viețuire,
Armonie adu-n viață
Și din Biblie învață:
Dumnezeu este Iubire.

Dumnezeu este Iubire.
Sfântul Duh va fi cu tine,
Dacă zilnic faci un bine
Și nicidecum nu-ți ieși din fire.

Ah, ce singur ai fost, Doamne

Vine Iuda, Vânzătorul,
Îl sărută pe Iisus.
La Caiafa, mare preot,
Strâns legat în lanț l-au dus.

Iar Caiafa hotărâse
Să-l omoare pe Hristos:
De Cuvântul Sfânt el râse,
Și de chipul Lui frumos.

Chiar și Petru, ucenicul
Cel iubit al Domnului,
De trei ori se lepădase:
„N-am fost mâna dreaptă-a Lui.“

Ah, ce singur ai fost, Doamne,
Cât ai fost de părăsit!
Suferind cumplit prin moarte
Pentru ce mult ne-ai iubit!

Dar Tu moartea ai înfrânt-o
Și la cer Te-ai înălțat,
Alegând cu mâna-Ți sfântă
Ce e drept de ce-i păcat.

Și ne-ai mântuit cu via
Ta iubire nesfârșită.
Știm acum că Tu ești calea;
Viața Ta e-n veci slăvită.

Pilat din Pont și Împăratul Lumii

Jude roman este Pilat;
Caiafa – preotul iudeu.
Isus de jude-ar fi iertat:
„Nevinovat îl găsesc eu!“

„El spune că e Dumnezeu“,
Caiafa strigă ne-mblânzit.
„Întreg consiliul fariseu
Cere să-L vadă răstignit!“

Apoi, de Paștele iudeu
Să-l libereze vrea Pilat.
„Poporul cere cum vreau eu:
Ca Baraba să-i fie dat!“

Caiafa astfel a rămas
Cu cei ce sunt la suflet câini.
Atunci Pilat ceru un vas
Cu apă: se spală pe mâini.

Și îl luară pe Hristos.
Pe cruce,-n cuie, l-au urcat.

Pilat la cap i-a scris pe lemn:
„Iisus – Iudeii Împărat!“

Citind cuvintele acestea,
Caiafa mult s-a supărat.
Pilat din Pont simțise însă:
Hristos e-al Lumii Împărat.

Plânge Maica lângă cruce

Maica Sfântă plânge, plânge,
Varsă lacrimi mari de sânge.

*Slăvită fii, Marie,
Născătoare
De Dumnezeu!*

Plânge Maica lângă cruce,
Toată jalea lumii duce.

*Slăvită fii, Marie,
Născătoare
De Dumnezeu!*

Ce durere e mai mare
Ca atunci când Fiul moare?

*Slăvită fii, Marie,
Născătoare
De Dumnezeu!*

Ce durere e mai rece
Ca atunci când Viața trece?

*Slăvită fii, Marie,
Născătoare
De Dumnezeu!*

Stai, Marie, nu mai plânge,
Moartea trupu-I nu l-o strânge.

*Slăvită fii, Marie,
Născătoare
De Dumnezeu!*

Tatăl Său, veghind de sus
Îl învie pe Iisus.

*Slăvită fii, Marie,
Născătoare
De Dumnezeu!*

Notă. Poezia se poate recita (în acest caz, se poate renunța la refren) sau se poate cânta pe melodia cântecului religios Plânge Maria la cruce.

Hristos a înviat din morți

**Hristos a înviat din morți,
Cu moartea pre moarte călcând
Și celor din mormânturi
Viață dăruindu-le.**

Leșiți cu toții-acum la porți,
Lumina primiți, rând pe rând,
În cele patru vânturi
Beznele gonindu-le.

Veniți cu sufletul curat
Credința s-o mărturisiți,
Păcatele-s iertate,
Domnul Sfânt iubindu-vă.

Acum al Lumii Împărat
La viață-a venit, fiți iubiți!
Cu Duh Sfânt botezat e
Totul, mântuindu-vă.

Adevărat a înviat,
Acum și în veac! Fericiți,
Pe căile curate
Mergeți, veselindu-vă.

Notă. Poezia se poate recita sau se poate cânta pe melodia troparului religios al învierii Hristos a înviat (muzica: Alex. Podoleanu).

Toma Necredinciosul

Viu venind de pe-a Sa cruce,
Hristos pe-un drum S-a arătat
Ucenicilor; cu dulce
Vorbă i-a îmbărbătat.

Toma nu a fost de față
Și, aflând, el a negat:
O minune-așa de mare
Nu credea că s-a-ntâmpat.

„Vreau să văd în palma sfântă
Urma cuielor de fier
Și să-I pipăi coasta frântă“,
Spuse Toma. „Asta cer!“

Domnul s-a-ndurat de dânsul
Și – nu trece săptămâna –
Vine El, să-L vadă Toma
Și pe răni să-I pună mâna.

Și i-a zis: „Ce vezi cu ochii
La credință-o să te-ndemne.
Dar mai mare e credința
Celui ce nu cere semne.“

Sfintei Cruci ne închinăm

Sfintei Cruci ne închinăm,
Cântăm Sfânta Înviere
Și cu toți ne bucurăm,
Rostind ruga în tăcere.

Doamne,-ndură-te de noi
Și de rău ne izbăvește.
De păcate, de nevoi,
Duhul Sfânt ne mântuiește.

La cer se-nalță Domnul

La cer se-nalță Domnul
Și îngerii Îi cântă.
Iar rugile-omenirii
Spre cer cu El se-avântă.

O, Miel curat și dulce,
Mântuitorul meu!
În suflet cu păcate
Îmi e nespus de greu.

De-aceea vin la Tine,
Blândețea Ta mă cheamă;
Tăcut Îți cer iertare
Și-mi pierd orice teamă.

Împăratul cel surd și Privighetoarea

Sceneta

PERSONAJELE

Împăratul
Prințesa
Privighetoarea
Sfetnicul 1
Sfetnicul 2
Oșteanul 1
Oșteanul 2
Vrăjitoarea 1
Vrăjitoarea 2
Vraciul 1
Vraciul 2
Îngerul 1
Cor de îngeri

Tabloul 1

Sala tronului. Împăratul pe tron. Sfetnicul 1, Oșteanul 1 stau la stânga lui, Sfetnicul 2, Oșteanul 2 la dreapta lui. În fața lui, aproape cu spatele la public, Prințesa.

SFETNICUL 1

(Vorbește către Prințesă, dar se adresează Împăratului.)

Mărite Împărate! Am străbătut împărăția în lung și în lat, din toată inima dornic fiind...

PRINȚESA

(Repetă, în ritm mult mai lent, rostind clar fiecare cuvânt, spusele Sfetnicului 1)

Mă-ri-te Îm-pă-ra-te! Am stră-bă-tut îm-pă-ră-ți-a în lung și în lat, din toa-tă i-ni-ma dor-nic fiind...

SFETNICUL 1

...să găsesc acel vraci sau acea vrăjitoare care să te poată vindeca de împărăteasca ta boală...

PRINȚESA

...să gă-sesc acel vraci sau acea vră-ji-toare ca-re
să te poa-tă vin-de-ca de îm-pă-ră-teas-ca ta boa-lă...

ÎMPĂRATUL

(Dând din cap aprobator, către Sfetnicul 1)

Da, dragul meu Sfetnic, nu mă îndoiesc de buna
ta credință.

SFETNICUL 1

...și am răscolit toate cetățile, toate satele, toate
cătunele, toate pădurile, toate peșterile cu pustnici și
răzvrățiți, dar nu am putut să aduc niciun leac.

PRINȚESA

...și am răs-co-lit toa-te ce-tă-ți-le, toa-te sa-te-le,
toa-te că-tu-ne-le, toa-te pă-du-ri-le, toa-te peș-te-ri-le
cu pust-nici și răz-vră-țiți, dar nu am pu-tut să a-duc
niciun leac.

ÎMPĂRATUL

(Resemnat.)

Nu-i, nimic, dragul meu. Așa vrea Cel-de-Sus. O
să-mi port surzenia cu demnitate! Deși tare mult aș fi
vrut ca măcar în acest an să mai aud o dată clopotele
bătând cu bucurie în noaptea Învierii Domnului nos-
tru Iisus Hristos!

SFETNICUL 2

Totuși, mărite Împărate, numai modestia îl împiedică pe Primul tău Sfetnic să spună....

PRINȚESA

To-tuși, mă-ri-te Îm-pă-ra-te, nu-mai mo-des-ti-a îl îm-pie-di-că pe Pri-mul tău Sfet-nic să spună....

SFETNICUL 2

...că a adus cu sine doi vraci și două vrăjitoare care așteaptă numai un semn de la tine pentru a veni să te consulte...

PRINȚESA

...că a a-dus cu si-ne doi vraci și do-uă vră-ji-toa-re ca-re aș-teap-tă nu-mai un semn de la ti-ne pen-tru a ve-ni să te con-sul-te...

SFETNICUL 2

...convinși fiind că vor găsi un leac ca să-ți re-ca-peți auzul!

PRINȚESA

...con-vinși fi-ind că vor gă-si un leac ca să-ți re-ca-peți a-u-zul!

ÎMPĂRATUL

(Înviorându-se.)

Așa este, bunul meu Sfetnic? Atunci, să intre.

(Oșteanul 1 iese și reîntră conducând pe Vrăjitoarea 1, Vrăjitoarea 2, Vraciul 1, Vraciul 2. Aceștia pășesc cu mult respect și îngenunchează în fața tronului. Oșteanul își reia locul.)

SFETNICUL 1

(Către cei îngenuncheați în fața tronului.)

Vrăjitoarelor și Vracilor, vă rog să luați aminte. Împăratul nu aude nimic. Ca să puteți vorbi cu el, trebuie să-i spuneți Prințesei ce doriți să-i spuneți lui. Prințesa va repeta spusele voastre, în așa fel încât Împăratul le va putea citi de pe buzele ei. În afara Prințesei, nimeni altcineva nu știe cum să pronunțe cuvintele pentru ca Împăratul să le poată înțelege!

ÎMPĂRATUL

Ridicați-vă, dragii mei, și spuneți-mi cum mă puteți ajuta.

(Vrăjitoarele și Vracii se ridică în picioare.)

VRĂJITOAREA 1

Luminate Împărate, te rugăm să ne lași să te consultăm. Pentru aceasta...

PRINȚESA

Lu-mi-na-te Îm-pă-ra-te, te ru-găm să ne lași să
te con-sul-tăm. Pen-tru a-ceas-ta...

VRĂJITOAREA 2

...trebuie să te întinzi în pat...

PRINȚESA

...tre-bu-ie să te în-tinzi în pat...

VRACIUL 1

...și să ne lași să intrăm în camera ta pe rând...

PRINȚESA

...și să ne lași să in-trăm în ca-me-ra ta pe rând...

VRACIUL 2

...și să nu fie nimeni de față, niciun oștean,
niciun sfetnic, nicio suflare de om, nici măcar Prințesa.

PRINȚESA

...și să nu fie ni-meni de fa-ță, nici-un oș-tean,
nici-un sfet-nic, nici-o su-fla-re de om, nici mă-car
Prin-țe-sa.

ÎMPĂRATUL
(Face un semn de aprobare.)

Fie cum ziceți voi. Să mergem!

(Ies toți, mai puțin Prințesa. Prințesa ia de undeva o păpușă și începe să se joace cu ea, în liniște. După un timp apare Privighetoarea.)

PRIVIGHETOAREA
(Voce de fetiță.)

O, Prințesă delicată,
Mă mai lași să-ți cânt puțin?
Tot așa-i cânta odată
În al serilor senin

Mama mea Împărătesei –
Triluri line, armonii...
Tu din gânduri chipul ȣese-i,
Și urmează-mi cântul! Știi

Că împărăteasa, blândă
Și duioasă, cum era
Trebuia să stea la pândă,
Să n-o vadă nimenea

Pentru că-mpăratul nu
Suporta vreo zburătoare
Și-acum stai la pândă tu
Și-nvrăjbirea lui te doare.

PRINȚESA

Vai, draga mea Privighetoare, mă bucur atât de mult când te văd – că m-aș îmbolnăvi dacă nu te-aș mai auzi cântând; dar mă străbate totodată o spaimă mai mare decât bucuria. Știi doar că tatăl meu, Împăratul, nu suportă să vadă vreo pasăre în preajma lui și pune pe străji să ucidă cu săgeți toate păsările care se apropie de palat. Ai promis că odată și odată îmi vei spune: de ce urăște el atât de mult zburătoarele și cântătoarele?

PRIVIGHETOAREA

Eu chiar astăzi vreau să-ți spun
Că această ură mare
Într-un suflet – altfel – bun,
Vine de la o-ntâmplare

Dureroasă pân' la cer!
Se-ntorcea-ntr-o zi din sure
Bătălii prin frig și ger
Și, la margini de pădure,

Îi cântă un biet canar,
Zgribulit și trist și rece.
Împăratu-i dădu-n dar
Un rubin din cele zece

Ce pe mantie purta.
Dar canarul – cum să știe

Piatra că n-o poți mânca?
A-nghițit-o și, vai mie!,

A căzut pe loc ca mort.
A venit atunci din cețuri
În împărătescul cort
Craiul veșnicilor ghețuri

Pe canar de l-a-nviat
Și, cu mintea tulburată,
Pe-mpărat l-a blestemat
Să rămână surd pe dată.

„Ah, ce vină-am oare eu!“
Plângea-n sine împăratul,
„Dar așa vrea Dumnezeu,
Poate-așa îmi este datul!“

Însă din această zi
Nu a mai răbdat să vadă
Cum încep a ciripi
Păsările în zăpadă.

PRINȚESA

Și nu numai în zăpadă, draga mea, pentru că și pe vreme calduroasă poartă aceeași supărare. Amintește-ți cum a poruncit s-o ucidă pe mama ta, Privighetoarea Împărătesei. După aceea, Împărăteasa, mama mea, s-a îmbolnăvit și a murit. Și, deși nimeni nu ar recunoaște aceasta, eu știu cu siguranță că mama a murit de supărare, cu gândul la privighetoarea cea neprețuită.

(Se aud zgomote de pași.)

Fugi acum, ascunde-te, draga mea, nu vreau să rămân fără tine!

(Privighetoarea iese. Intră Regele, Vrăjitoarea 1, Vrăjitoarea 2, Vraciul 1, Vraciul 2.)

ÎMPĂRATUL
(Către Prințesă.)

M-au consultat, fata mea, dar nu m-au vindecat. Acum te rog pe tine să mă ajuți să înțeleg la ce hotărâre au ajuns Vrăjitoarele și Vracii.

PRINȚESA

Cum să nu, cu toa-tă dra-gos-tea.

VRĂJITOAREA 1

Înălțate Împărate! Noi am ajuns cu toții la o singură hotărâre.

PRINȚESA

Î-năl-ța-te Îm-pă-ra-te! Noi am a-juns cu to-ții la o sin-gu-ră ho-tă-râ-re.

VRĂJITOAREA 2

Nu te poți vindeca decât în acest – an și anume în această noapte, la ora douăsprezece, când se sărbătorește învierea Domnului nostru Iisus Hristos.

PRINȚESA

Nu te poți vin-de-ca de-cât în a-cest an – și a-nu-me în a-ceas-tă noap-te, la o-ra do-uă-spre-ze-ce, când se săr-bă-to-reș-te în-vi-e-rea Dom-nu-lui nos-tru Ii-sus Hris-tos.

VRACIUL 1

Pentru aceasta, trebuie să-ți torni într-o ureche jumătate din sângele unei privighetori, iar în cealaltă ureche, cealaltă jumătate.

PRINȚESA

Pen-tru a-ceas-ta, tre-bu-ie să-ți torni în-tr-o u-re-che ju-mă-ta-te din sân-ge-le u-nei pri-vi-ghe-tori, iar în cea-lal-tă u-re-che, cea-lal-tă ju-mă-ta-te.

VRACIUL 2

Și nu te ajută sângele oricărei privighetori! Trebuie să fie neapărat sângele unui urmaș al Privighetorii care îi cânta Împărătesei!

PRINȚESA

Și nu te a-ju-tă sân-ge-le ori-că-rei pri-vi-ghe-tori!
Tre-bu-ie să fi-e ne-a-pă-rat sân-ge-le u-nui ur-maș al
Pri-vi-ghe-to-rii ca-re îi cân-ta Îm-pă-ră-te-sei!

VRĂJITOAREA 1

Iar, dacă mai omori după aceea, fie cu mâna ta,
fie prin porunca ta, vreo altă pasăre cântătoare, vei fi
surd din nou, de data aceasta fără leac.

PRINȚESA

Iar, da-că mai o-mori du-pă ace-ea, fi-e cu mâ-na
ta, fie prin po-run-ca ta, vreo al-tă pa-să-re cân-tă-toa-re,
vei fi surd din nou, de da-ta a-ceas-ta fă-ră leac.

VRĂJITOAREA 2

Sau dacă acum îți pui în urechi sânge de la o
privighetoare care nu e urmașa Privighetorii Îm-
părătesei, nu-ți vei mai recăpăta auzul niciodată!

PRINȚESA

Sau da-că a-cum îți pui în u-rechi sân-ge de la o
pri-vi-ghe-toa-re ca-re nu e ur-ma-șa Pri-vi-ghe-to-rii
Îm-pă-ră-te-sei, nu-ți vei mai re-că-pă-ta a-u-zul nici-
o-da-tă!

ÎMPĂRATUL

Dar cum voi ști care este pasărea potrivită?

VRACIUL 1

Această pasăre va veni singură la chemarea ta.

PRINȚESA

A-ceas-tă pa-să-re va ve-ni sin-gu-ră la che-ma-rea ta.

VRACIUL 2

Trebuie doar să spui: „Vino, pasărea mea vindecătoare!”

PRINȚESA

Tre-bu-ie doar să spui: „Vi-no, pa-să-rea mea vin-de-cătoa-re!”

ÎMPĂRATUL

Vino, pasărea mea vindecătoare!

PRINȚESA

(Își întoarce fața, ca Împăratul să nu-i mai poată citi cuvintele. Printre lacrimi:)

Nu, nu, nu veni! Nu vreau să rămân fără tine. O să mă îmbolnăvesc și eu și o să mor, ca mama mea.

(Plânge, cu spatele la Împărat. Nu vede nimeni ce face. Intră Privighetoarea.)

PRIVIGHETOAREA

(Către Împărat. Face o reverență.)

Împărate, am venit,
După cum mi-ai poruncit!

(Către Prințesă. Se apropie de ea și o mângâie.)

Ajută-mă, Prințesa mea
Cu-mpăratul să vorbesc.
Repetă-i ce spun. Așa
Aș putea să izbândesc.

PRINȚESA

(Își șterge lacrimile.)

Mă-ri-a-ta, Pri-vi-ghe-toa-rea ar vrea să vor-beas-că cu ti-ne. Voi re-pe-ta pen-tru ti-ne cu-vin-te-le ei!

ÎMPĂRATUL

Desigur, draga mea! Nu știam că privighetorile vorbesc! Eu tocmai voiam să pun s-o prindă și s-o omoare, că peste câteva minute vine miezul nopții și nu-mi voi afla apoi niciodată leacul!

PRIVIGHETOAREA

Știu că suferi, Împărate,
Și că ești nedreptățit,
De aceea, eu, cu toate
Că-o să-ndur un chin cumplit,

Gata sunt să-mi fac o rană
Uite-aici, adânc, în piept
Și cu sânge-o-ntreagă cană
Să se umple pot să-aștept,

Iar apoi, cu-aripi de umbră,
Printre vămi eu voi vâsli,
Spre-a tăcerii lume sumbră
Unde n-oi mai ciripi.

PRINȚESA

*(Recită mai legat, mai puțin sacadat decât o făcuse până
acum și în niciun caz rece și indiferent, ba chiar cu mai
mult patos și mai multă convingere decât Privighetoarea
însăși.)*

Știu că su-feri, Îm-pă-ra-te,
Și că ești ne-drep-tă-țit,

De ace-*ea*, eu, cu toa-*te*
Că-o să-n-*dur* un chin cum-*plit*,

Ga-*ta* sunt să-mi fac o ra-*nă*
Ui-*te-a-ici*, a-*dânc*, în piept
Și cu sân-*ge-o-n-trea-gă* ca-*nă*
Să se um-*ple* pot să-aș-*tept*,

Iar a-*poi*, cu-a-*rîpi* de um-*bră*,
Prin-*tre* văm*i* eu voi vâs-*li*,
Spre-a tă-*ce-rii* lu-*me* sum-*bră*
Un-*de* n-*oi* mai ci-*ri-pi*.

ÎMPĂRATUL (*Adânc impresionat.*)

Cuvintele tale, iubită Privighetoare, mă sfâșie până în adâncul sufletului. Mă impresionează atât de mult faptul că vrei să-ți dai viața pentru mine!... De atâta amar de timp am urât păsările cântătoare, pentru că de la una ca ele mi-a venit acest blestem, această boală grea. Dar acum îmi dau seama că am greșit. Și, – deși atât de mult apreciez nobilul tău gest – trebuie să-ți spun, nu pot accepta sacrificiul tău!

(Cade în genunchi și privește spre cer, cu palmele lipite una de cealaltă, ca în rugăciune.)

Doamne, Dumnezeule mare, Sfinte Iisuse Hristoase, iartă-mi păcatele și fărădelegile pe care le-am săvârșit cu mâna mea sau care au fost săvârșite de slujitorii mei din porunca mea!

(Se aud clopotele bisericilor vestind Învierea. Glasuri multe din culise cântă.)

GLASURI

**Hristos a înviat din morți
Cu moartea pre moarte călcând
Și celor din mormânturi
Viață dăruindu-le.**

ÎMPĂRATUL

(Foarte uimit. Ridicându-se în picioare.)

O minune! Aud din nou!

(Începe să cânte.)

ÎMPĂRATUL, GLASURI

**Hristos a înviat din morți,
Cu moartea pre moarte călcând
Și celor din mormânturi
Viață dăruindu-le!**

(Clopotele acoperă totul. Se stinge lumina pe scenă. După câteva secunde, se aprinde o lumină orbitoare. Intră un cor de îngeri, precedat de Îngerul 1. Oamenii și Privighetoarea cad în genunchi.)

ÎNGERUL 1

Împărate, pocăința ta și bunătatea ta sufletească te-au salvat. Acum auzi din nou! Dacă ai fi sacrificat

Privighetoarea, ai fi auzit și atunci, într-adevăr, dar... moartea Privighetorii ar fi atras boala și moartea Prințesei, deci ai fi produs un dublu sacrificiu.

ÎMPĂRATUL

O, Doamne, nu! Mulțumesc, Iisuse, că mi-ai luminat mintea!

ÎNGERUL 1

Acum, aniversându-se învierea Domnului nostru, Iisus Hristos, să înălțăm cu toții un imn de slavă Domnului.

(Se ridică toți în picioare. Se formează un cor din îngeri și din oameni. Privighetoarea se află în frunte, solistă. Îngerul 1 dirijează. Cântă sau recită.)

PRIVIGHETOAREA

Slavă, slavă, slavă
Domnului Iisus!

CORUL

Slavă, slavă, slavă
Domnului Iisus!

PRIVIGHETOAREA

Inimile noastre –
Sus și tot mai sus!

CORUL

Slavă, slavă, slavă
Domnului Iisus!

PRIVIGHETOAREA

Să-ajungem deodată-n
Împărăția Lui –

CORUL

Slavă, slavă, slavă
Domnului Iisus!

PRIVIGHETOAREA

Viața noastră toată
S-o dăm Mielului!

CORUL

Slavă, slavă, slavă
Domnului Iisus!

PRIVIGHETOAREA

Moartea e înfrântă
Și pe veci s-a dus.

CORUL

Slavă, slavă, slavă
Domnului Iisus!

PRIVIGHETOAREA

Slavă peste veacuri
Domnului Iisus!

CORUL

Slavă, slavă, slavă
Domnului Iisus!

Cortina.

Credința mută munții din loc

Sceneta

PERSONAJELE:

SORINA

MAMA

DOCTORUL

PREOTUL

COLEGII DE CLASĂ

ÎNVĂȚĂTOAREA

MATEI

CRAINICUL

UN OM DE AFACERI

CÂȚIVA OAMENI DE AFACERI

Tabloul I

Camera Sorinei. Sorina e în pat, bolnavă. Doctorul, mama – în picioare, lângă pat.

DOCTORUL

(Foarte îndurerat.)

Doamnă, îmi pare foarte, foarte rău. Am ținut să o consult și a cincea oară. Din păcate, diagnosticul se confirmă. Sorina nu va mai putea merge pe picioarele ei niciodată! Numai o minune o mai poate salva vreodată!

MAMA

(Desperată. Izbucnește în plâns.)

Doamne, de ce ne nenorocеști! Anul trecut mi-ai luat părinții, anul acesta soțul și acum... ce mă fac eu singură cu copilul în situația asta!?...

SORINA

(Liniștind-o.)

Lasă, mamă, că nu ne lasă Dumnezeu până la urmă! Eu o să te aștept în pat până vii de la serviciu, în fiecare zi, o să citesc, o să învăț... Când vii, stăm de

vorbă, îți povestesc ce-am mai citit... Colegii vin să-mi aducă lecțiile, mi-a și telefonat Matei să-mi spună că are de gând să vină în fiecare zi... Și Simona și celelalte prietene din clasă or să vină pe la noi. Ne descurcăm noi, cumva, nu-mi place să te văd așa de supărată!

DOCTORUL

Bravo, Sorina, ești o fată curajoasă. Uite, am vorbit despre cazul tău și cu Preotul, m-am întâlnit aseară cu el. El mi-a spus ceva ce eu încă nu știam. Se pare că la o clinică din Franța au reușit să vindece un copil care suferea de aceeași boală. L-am rugat să treacă pe la tine, să te încurajeze și să vorbească cu mama ta despre clinica aceea. O să mă interesez și eu.

MAMA

(Neconsolată.)

Clinică în Franța, doctore! De unde atâția bani, Dumnezeu!

DOCTORUL

Vă rog, în orice caz, să nu deserați. Eu o să trec s-o văd pe Sorina la fiecare două zile. O să mai studiez, mă voi consulta din nou cu colegii mei.

(Își strânge servieta, își pune pălăria și pardesiul.)

La revedere! Ne vedem poimăine!

SORINA

La revedere, Domnule Doctor!

MAMA

(Ieșind împreună cu Doctorul.)

Să vă conduc, Domnule Doctor.

(Sună telefonul. Sorina ridică receptorul.)

SORINA

Alo, da?

(Ascultă.)

Da, Matei. Veniți când vreți voi.

(Ascultă.)

Nu, nu-mi trebuie nimic. Doar lecțiile să mi le aduceți. Și poate o carte de la bibliotecă...

(Ascultă.)

Harap Alb? Da, Harap Alb e foarte bine.

(Ascultă.)

Bine, la revedere!

(Pune receptorul în furcă. Intră Preotul.)

PREOTUL

Bună ziua, Sorina!

SORINA

Bună ziua, părinte. Iertați-mă, dar nu mă pot ridica din pat...

PREOTUL

Știu, Sorina, stai acolo cuminte. Sper că nu te superi că am venit să te văd. Am rugat-o pe mama ta să ne lase câteva clipe singuri.

SORINA

Aveți să-mi spuneți un secret?

PREOTUL

Aș vrea să-mi răspunzi la câteva întrebări, Sorina. Mai întâi, tu crezi în Dumnezeu?

SORINA

Desigur, părinte. Și îmi fac rugăciunea în fiecare seară. Am citit chiar de curând o carte intitulată „Bibli-oara copiilor“ și am aflat de acolo multe lucruri mi-

nunate despre Dumnezeu Tatăl și Domnul Iisus Hristos, Fiul, despre Sfânta Maria și despre Duhul Sfânt...

PREOTUL

Bravo, Sorina, foarte, foarte bine. Mă bucur să văd că ești credincioasă. Ai aflat din cartea aceea și despre puterea credinței?

SORINA

Da, părinte. Am aflat! Credința poate să mute munții din loc! Atât de mare este puterea ei.

PREOTUL

Ești o fată foarte deșteaptă. Acum, dacă puterea credinței este atât de mare, încât mută munții din loc, ce înseamnă pentru ea boala ta? Foarte puțin! De aceea, să nu-ți pierzi credința în Dumnezeu, să-l chemi mereu alături de tine și într-o bună zi te vei vindeca!

SORINA

Sper din toată inima să mă vindec, bunule părinte. Mai ales pentru a-i mai alina mamei suferința. Știți, tatăl meu a murit, mama mea nu are niciun sprijin, iar acum nici măcar la treburile casei nu mai are cine s-o ajute!

PREOTUL

Ei, Dumnezeu găsește întotdeauna o cale de a-i alina suferințele omului bun la suflet și credincios. Acum, mă duc s-o chem pe mama ta.

(Preotul iese. Când se reîntoarce, cu el vin Matei, Simona, Învățătoarea și Mama.)

ÎNVĂȚĂTOAREA

Bună ziua, Sorina! Ne-a fost dor de tine, de aceea am venit să te vedem. Ar fi vrut să vină toată clasa, dar nu le-am dat eu voie, ca să nu te obosim prea tare!

SORINA

Bine ați venit! Vă rog să luați loc!

(Matei îi oferă Sorinei un buchet de flori. Simona îi dă un pachet. Se așază cu toții.)

Mulțumesc, mulțumesc mult!

ÎNVĂȚĂTOAREA

Din partea întregii clase!

MAMA

(Ia florile de la Sorina și le pune în vază.)

Nu trebuia să vă deranjați... Să cheltuiți bani...

(Sorina deschide pachetul.)

SORINA

Vai, ce carte frumoasă! „Povestea lui Harap Alb“, de Ion Creangă. Ce ilustrații frumoase! Vă mulțumesc mult, tuturor.

MAMA

Vă mulțumim că sunteți alături de noi în clipele acestea grele... care nu mai au sfârșit! Of, Doamne, de ce mă pedepsești!?

PREOTUL

Vă rog, Doamnă, să nu vă pierdeți nădejdea și încrederea în Dumnezeu. Mai bine rugați-vă. Rugați-vă zi și noapte și să știți că totul va fi bine!

MATEI

Dar nu există niciun spital unde, printr-o operație sau cumva, să fie vindecată Sorina?

MAMA

Doctorul a spus că nu. Sau că ar fi o clinică în Franța.

PREOTUL

De clinica din Franța i-am spus eu.

(Scoate din buzunar o tăietură dintr-un ziar.)

Uitați, e o știre publicată în ziarul de ieri. Am adus-o special. Zice că o clinică din Paris tocmai a rezolvat cu succes un alt caz... tot o fetiță! Sorina ar putea să se vindece și ea la aceeași clinică, de ce nu?

MAMA

I-am spus și Domnului Doctor. Eu nu am bani nici de medicamente, dar de bilete de avion și de operație în Franța!

PREOTUL

Stați, că nu e chiar așa. Ministerul Sănătății trebuie să dea niște bani; numai să facă Domnul Doctor un referat convingător. Parohia – o să contribuie și ea...

MATEI

Tatăl meu e directorul postului local de radio! O să-l rog să difuzeze un anunț! Să cerem ajutorul tuturor.

SORINA

Nu, nu vreau să cer de pomană!

PREOTUL

Draga mea, nu vorbi așa! Doar trăim între oameni și trebuie să ne ajutăm unii pe alții. Și tu, când vei fi mare și vei fi profesoară sau pianistă, ce vrei tu să te faci...

SORINA

Vreau să mă fac scriitoare!

PREOTUL

Bun! Când vei fi o scriitoare de succes, vei ajuta și tu pe alții din puținul pe care îl vei câștiga tu!

SORINA

Vreau să scriu multe romane și din ceea ce câștig să fac un sanatoriu pentru copiii care sunt în situația mea. Să nu mai trebuiască să meargă în Franța pentru operație... Am citit de curând o carte scrisă de un scriitor turc, Aziz Nesin. Cartea se intitulează „Copiii de azi sunt formidabili“ și are o prefață despre autor. Aziz Nesin a fost copil orfan și a donat toate câștigurile de pe cărțile lui unui orfelinat, pe care l-a înființat chiar

el... Aziz Nesin a murit acum câțiva ani, dar orfelinatul lui funcționează în continuare la Istanbul.

ÎNVĂȚĂTOAREA

Văd că nu-ți pierzi deloc timpul, te cultivi, Sorina, citești. Bravo, ai o atitudine demnă de toată admirația.

MAMA

Dacă nu mi-ar da ea curaj, eu aș înnebuni!

PREOTUL

Trebuie să ne punem cu toții speranța în Dumnezeu. Haideți să ne rugăm pentru vindecarea Sorinei. Să ne așezăm în genunchi...

(Îngenunchează cu toții pe covor. Preotul rămâne în picioare. Preotul vorbește rar și tare, iar ceilalți repetă cu glas scăzut. Cortina începe să cadă și ultimele cuvinte se aud după ce s-a lăsat cortina complet.)

Repetăți după mine:

Tatăl nostru, carele ești în ceruri, sfințească-se Numele Tău, vie Împărăția Ta, facă-se voia Ta, precum în cer, așa și pe Pământ. Pâinea noastră cea de toate zilele, dă-ne-o nouă astăzi și ne iartă nouă greșalele noastre precum și noi iertăm

greșiților noștri. Și nu ne duce pre noi în ispită și ne izbăvește de cel rău. Amin.

(Se lasă cortina.)

Tabloul II

În studioul radioului local. O masă mare, cu un microfon în centru, la care stă Crainicul. În fața mesei, Matei, Simona, alți colegi ai Sorinei, Învățătoarea, Doctorul, Preotul, câțiva oameni de afaceri.

CRAINICUL

Stimați ascultători, vă reamintesc că evenimentul cel mai important din orașul nostru a fost strângerea de bani pentru deplasarea Sorinei la Paris. Sumele promise de Ministerul Sănătății sunt, din câte am fost informați, încă în așteptarea a vreo zece semnături, așa că ele nu vor veni decât probabil, când Sorina va fi gata de măritat, dacă îmi permiteți această nevinovată glumă! În schimb, oamenii cu suflet bun și cu frică de Dumnezeu din localitatea noastră au contribuit cu ce au putut și iată, chiar ieri Sorina, însoțită de mama ei, a ajuns la clinica salvatoare. Peste câteva minute, Sorina este programată să intre la operație. Trimisul nostru special, care a mers și pe post de traducător, este acolo și ne va ține la curent cu mersul lucrurilor. Până luăm legătura cu el, dau cuvântul Învățătoarei Sorinei.

ÎNVĂȚĂTOAREA

(Se apropie de microfon.)

Mă bucur că am prilejul ca, în numele Școlii, al colegilor Sorinei și al meu personal să mulțumesc tuturor celor ce au ajutat-o pe Sorina să încerce ultima șansă: operația în clinica pariziană. Să dea Domnul ca această operație să reușească.

CRAINICUL

Mulțumim. Acum fiul Directorului postului nostru de radio, care este coleg de bancă cu Sorina, ar vrea să-i spună Sorinei câteva cuvinte de încurajare. Matei, vino te rog la microfon.

MATEI

(Se apropie de microfon.)

Sorina, știu că nu ne poți auzi în aceste momente, dar să știi că noi toți vrem să ai mult curaj și să te faci bine cât mai curând. Suntem cu inima alături de tine și te așteptăm victorioasă. Fii tare!

CRAINICUL

Din partea Asociației Oamenilor de Afaceri, a sosit în studio o delegație. Să le punem microfonul la dispoziție.

UN OM DE AFACERI

(Vine la microfon.)

În numele Asociației noastre, le mulțumesc tuturor patronilor care au înțeles că mai presus de orice preocupări este grija pentru sănătatea și viața semenilor noștri. Sorina, suntem alături de tine!

CRAINICUL

Stimați ascultători, mi se transmite că la Paris a început deja operația. Vă rugăm să lăsați totul de o parte și să vă alăturați nouă. Conduși de Preotul nostru, ne vom ruga acum, pe toată durata operației, ca totul să decurgă bine și să o revedem pe Sorina așa cum trebuie: ca un copil sănătos, cum era înainte de necruțătoarea boală. De acum înainte, microfonul aparține Părintelui.

PREOTUL

(La microfon.)

Oameni buni, știți prin ce tragedie trec, de mai multe săptămâni, Sorina și mama ei. Acum, când, cu ajutorul dumneavoastră, se află în singurul loc din lume unde i se poate face operația prin care are o șansă de a fi vindecată, să fim alături de ea și să ne rugăm Celui de Sus pentru reușita acestei operații.

Tatăl nostru, carele ești în ceruri...

(Se lasă cortina.)

Tabloul III

Din nou acasă; Sorina este în convalescență. Se află în pat. Mama este lângă ea.

SORINA

Ai văzut, mama, că Dumnezeu nu ne-a lăsat la greu?

MAMA

Și oamenii din orașul nostru: au fost atât de săritori, Sorina. Sunt foarte impresionată.

(Sună la ușă. Mama merge să deschidă. Intră colegii Sorinei și Învățătoarea, apoi Preotul și Doctorul.)

TOTI MUSAFIRII

(Nu chiar în cor.)

Bună ziua, Sorina!

SORINA

Bună ziua!

DOCTORUL

Bine-ai venit de la Paris, Sorina. Să-i mulțumim Părintelui că a venit cu ideea aceasta! Eu nu știam de această clinică.

PREOTUL

Mie nu aveți de ce să-mi mulțumiți. Să-i mulțumim lui Dumnezeu! Și s-o felicităm pe Sorina și pe mama ei pentru puterea credinței lor. Prin puterea credinței lor și prin credința și bunătatea celor din jur, Sorina e din nou vindecată.

SORINA

Acum e ora să fac exercițiile zilnice de mers. Cine mă ajută să mă ridic?

MATEI

Eu! Noi toți! Hai, s-a terminat cu poziția orizontală!

SORINA

Vă mulțumesc mult. Mulțumesc tuturor!

(Ajutată de colegi, se ridică din pat și face câțiva pași spre spectatori.)

Acum am înțeles cu adevărat ce înseamnă cuvintele spuse de Iisus: Credința mută munții din loc!

Cortina.

**CÂNTECELE
CARE ÎNSOȚESC
UNELE POEZII**

Cântecele aferente lucrării se descarcă [de aici](http://www.coresi.net/eCarteaGratuita/CarteaSerbarilorScolare_Cantecele/):

[http://www.coresi.net/eCarteaGratuita/
CarteaSerbarilorScolare_Cantecele/](http://www.coresi.net/eCarteaGratuita/CarteaSerbarilorScolare_Cantecele/)

Compozitoarea Mihaela Stanciu a pus pe muzică următoarele poezii din cuprinsul lucrării:

1. Învățătoarea mea

Cântec

Karaoke

Textul se află la pagina 11.

Moderato *Cântec compus de Mihaela Stanciu*

Mi-ai pus crei-o - nu-n mâ - nă M-ai în-vă-țat să
scriu. ești ză-nă mea cea bu - nă Ca ti-ne vreau să
fiu.

Textul se află la pagina 19.

Moderato Cântec compus de Mihaela Stanciu

Trei bur-suci s-au bu-cu - rat Că sunt tari la nu - mē - rat

Si-au por-nit-o spre Gri-vei în - ăr-măi cu oa-se trei u - nu doi,

u - nu doi Ai vā-zut bur - suci ca noi? Trei pa-tru, trei pa-tru

Stați pe loc cēn-cep să la - tru. Cincă sa-se, cincă sa-se Nu lă-tra căți

dă-m trei oa-se! Șap-te opt, șap-te opt Cui-ba - ru - /pā-ze-se mort-copt!

No-uă ze-ce, no-uă ze-ce, De Gri-vei ni-meni nu tre-ce.

3. De ce se-nvârte Terra?

Cântec

Karaoke

Textul se află la pagina 22.

Moderato, marcato

Cântec compus de Mihaela Stanciu

De ce se-n-vâr-te Ter-ra? De
ce sunt ste-le-n cer? De ce se-o-prâsc și zi-ua și
joa-că? ce mi's-ter!

The musical score is written on three staves in 4/4 time. The first staff begins with a whole rest followed by a quarter note. The melody is simple, with lyrics written below the notes. The tempo is marked 'Moderato, marcato'.

4. Joaca

Cântec

Karaoke

Textul se află la pagina 58.

Andante

Cântec compus de Mihaela Stanciu

vi-ne vul-pea în șo-pron și-i șop-teș-te lui An-ton
C-a a-flet căi de bon-ton cu gē-ini să joci șo-tron

The musical score is written on two staves in 4/4 time. The tempo is marked 'Andante'. The first staff starts with a half note and a half rest, followed by a quarter note. The melody is simple, with lyrics written below the notes. The second staff continues the melody. Dynamics like 'mp' and 'mf' are indicated.

5. Am găsit o gărgăriță

Cântec

Karaoke

Textul se află la pagina 64.

Allegretto Cântec compus de Mihaela Stanciu

The musical score is written on three staves in treble clef with a key signature of one flat (Bb) and a 6/8 time signature. The tempo is marked 'Allegretto' and the dynamics are 'mf' (mezzo-forte). The lyrics are written below the notes.

Am gă-sit, o găr-găr-ri-tă Pe o floa-re-n
stropi de ro-uă O bo-bi-tă-m-po-do-bi-tă
Punet de ruj cu a-ripi do-uă.

6. Comparația

Cântec

Karaoke

Textul se află la pagina 66.

Moderato staccato Cântec compus de Mihaela Stanciu

The musical score is written on two staves in treble clef with a key signature of one flat (Bb) and a 2/4 time signature. The tempo is marked 'Moderato staccato' and the dynamics are 'mf' (mezzo-forte). The lyrics are written below the notes.

Am a-flat de ră-ur-soai-că Ea ști-a de la un lup
Că a-de-sea es-te scoa-la com-pa-ra-tă cu un stup.

7. Clopoțelul vacanței

Cântec

Karaoke

Textul se află la pagina 124.

Allegro Cântec compus de Mihaela Stanciu

Clo-po-te-lul su-nă ul-ti-ma oa-ră
Se în-che-ie în-că un an de șco-lă. va-can-ța

The musical score is written on two staves in 2/4 time. The melody is in G major. The first staff contains the first line of the melody and the lyrics 'Clo-po-te-lul su-nă ul-ti-ma oa-ră'. The second staff contains the second line of the melody and the lyrics 'Se în-che-ie în-că un an de șco-lă. va-can-ța'. The tempo is marked 'Allegro'.

8. Iluzia

Cântec

Karaoke

Textul se află la pagina 126.

Andante Cântec compus de Mihaela Stanciu

Dez-na nop-tii e stă-pă-nă Pes-te col-tul de pă-
du-re, un-de lăn-gă o fân-tă-nă Moș Mer-tin a-du-nă
mu-re.

The musical score is written on three staves in 3/4 time. The melody is in G major. The first staff contains the first line of the melody and the lyrics 'Dez-na nop-tii e stă-pă-nă Pes-te col-tul de pă-'. The second staff contains the second line of the melody and the lyrics 'du-re, un-de lăn-gă o fân-tă-nă Moș Mer-tin a-du-nă'. The third staff contains the third line of the melody and the lyrics 'mu-re.'. The tempo is marked 'Andante'.

9. Cea mai dulce limbă

Cântec

Karaoke

Textul se află la pagina 188.

Andante Cântec compus de Mihaela Stanciu

mf

Lîm-ba mea ro-mâ-nă, cea mai dul-ce lîm-bă

Mă-di-oa-să har-pă, mu-zî-că s' vers doargân-din phin-ti-ne

min-tea mea se plîm-bă li-be-ră prin ori-ce colt de u-ni-vers.

10. Nu uit

Cântec

Karaoke

Textul se află la pagina 191.

Tempo di marcia Cântec compus de Mihaela Stanciu

mf

Nu uit că nea-mul ro-mâ-nesc A-

-scap-tă mul-te de la mi-ne El m-a hă-s-cut și e fi-

-resc La bi-ne să răs-pundău bi-ne

11. Țara-ncepe chiar cu mine

Cântec

Karaoke

Textul se află la pagina 193.

Andante *mf* *Cântec compus de Mihaela Stanciu*

Ța-ra-n, ce-pe chiar cu mi - ne Par-te sunt și eu din
ea Săn-ge-le ce-mi cur-ge-n vi - ne E un râ-volîn-ț-a-ra
mea

12. Sfântă Marie, plină de har

Cântec

Karaoke

Textul se află la pagina 234.

Moderato, religioso *mp* *Cântec compus de Mihaela Stanciu*

Sfân-tă Ma - ri - e pli - nă de har
Dom - nul e - ste cu ti - ne Bu - cu - ră - te
Sfân - tă ier - și ier Dom - nul prin ti - ne ne
vi - ne.

13. Betleem, o, Betleem

Cântec

Karaoke

Textul se află la pagina 236.

Andante Cântec compus de Mihaela Stanciu

Be - tle - em, o Be - tle - em Vi - ne cli - pă ma - re,
 Ce i ce plâng și ce i ce gem A - fă a - li' - na - re.

14. Moș Crăciun, visez la tine

Cântec

Karaoke

Textul se află la pagina 239.

Andante Cântec compus de Mihaela Stanciu

Moș Cră - ciun vi - sez la , ti - ne
 De un an în - treg te-aș - tept Știi? Am
 în - ră - țet mai bi - ne Sunt cu - min - te
 si des - tept **Ref** Moș Cră - ciun, Moș Cră - ciun,
 De un an în - treg te-aș - tept! Moș Cră - ciun,
 Moș Cră - ciun, Sunt cu - min - te si des - tept!

15. Zurgălăi

Cântec

Karaoke

Textul se află la pagina 241.

Allegro
mf

Cântec compus de Mihaela Stanciu

Hei cē-lu-tū me! sa-ni-a, nu- grea 2boa-ră tul-gi
Fe-le s! bă- ie! ve-se-i, e-n to! Hai-de! Vai nu

Ref
gre! pes-te al-ba nea 2ur-gē-lē! 2ur-gē-lē!
vret! sē ve niti' eu noi.

f
ve-se-lul a - lei - 2boa-ră pes-te munt' si vāi

In-tro se-ni - e cu ca!

16. Sorcova

Cântec

Karaoke

Textul se află la pagina 244.

Allegretto
f

Cântec compus de Mihaela Stanciu

Sor-co -vā ve-se - la vā a - du - ce vo - iō - s' - a

B
Ti-ha bu-cu - ri - a Me-reu sē trā - i! Ti-neri fē - ri -

Coda
citi' Pu-ter-niei sē fi! La a - nul si La mulți ani!

17. Mama

Cântec

Karaoke

Textul se află la pagina 323.

Andante Cântec compus de Mihaela Stanciu

Tu m-ai născut și sunt dator cu via-ța Cu
tot ce am, cu i-ni-mă, cu gân-dul De-a-ce-ea te iu-besc fărânc
-ta - re Și îți res-pect la ori-ce pas eu - vîn - tu)

18. Sora mea mai mare

Cântec

Karaoke

Textul se află la pagina 333.

Moderato Cântec compus de Mihaela Stanciu

Eu e so-ra mea mai ma-re măn-gri-jes-te fără pre-get, ,
Că-tă vre-me e cu mi-ne nu m-a-tinginici cu un ole-get
Noi a - vem a - ce - leași! gân-duri și a - vem a - ee - lași! sân-ge
Jo - că am vrea su-pă - ra - re eu e pri - mă eu - re plân-ge.

19. Dumnezeu este iubire

Cântec

Karaoke

Textul se află la pagina 377.

Moderato Cântec compus de Mihaela Stanciu

The musical score is written on three staves. The first staff begins with a treble clef, a 4/4 time signature, and a *mp* (mezzo-piano) dynamic marking. The melody consists of eighth and quarter notes. The second staff continues the melody with a *mf* (mezzo-forte) dynamic marking. The third staff shows the continuation of the melody, ending with a double bar line. The lyrics are written below the notes.

Cântol faci to-tul cu iu - bi - re și cu gri-jă pen-tru
se - men' Tă cu - vîn-tul sfânt îl se - men' și tră-iești spre mîn-tu-
i - re .

20. Ah, ce singur ai fost, Doamne

Cântec

Karaoke

Textul se află la pagina 378.

Moderato, religioso Cântec compus de Mihaela Stanciu

The musical score is written on two staves. The first staff begins with a treble clef, a 4/4 time signature, and a *mp* (mezzo-piano) dynamic marking. The melody consists of eighth and quarter notes. The second staff continues the melody with a *mf* (mezzo-forte) dynamic marking. The third staff shows the continuation of the melody, ending with a double bar line. The lyrics are written below the notes.

vi - re lu - da vîn-ță-to-ru' îl să - ru - tă pe Ii - sus
La ca - iă - fa ma - re pre - ot strâns le - gat în lanțu - lui .

21. La cer se-nal-ță Domnul

Cântec

Karaoke

Textul se află la pagina 387.

Moderato, religioso *Cântec compus de Mihaela Stanciu*

La cer se-nal-ță Dom-nul și
în-ge-rii îi cân-tă, iar ru-gi-le-o-me-
ni-rii Spre cer cu El se-a-vân-ță.

KARAOKE

Cânteccele aferente lucrării se descarcă [de aici](http://www.coresi.net/eCarteaGratuita/CarteaSerbarilorScolare_Canteccele/):

[http://www.coresi.net/eCarteaGratuita/
CarteaSerbarilorScolare_Canteccele/](http://www.coresi.net/eCarteaGratuita/CarteaSerbarilorScolare_Canteccele/)

Acompaniament muzical

La *adresa de Internet a Editurii Coresi* se găsesc negativele cântecelor de pe CD, atât în format MIDI, cât și în format MP3, care se pot descărca gratuit.

Cântecele aferente lucrării se descarcă [de aici](http://www.coresi.net/eCarteaGratuita/CarteaSerbarilorScolare_Cantecele/):

[http://www.coresi.net/eCarteaGratuita/
CarteaSerbarilorScolare_Cantecele/](http://www.coresi.net/eCarteaGratuita/CarteaSerbarilorScolare_Cantecele/)

CUPRINS

PREFAȚĂ	5
---------------	---

Câteva recomandări	6
--------------------------	---

SERBAREA ABECEDARULUI	9
-----------------------------	---

Poezii

Învățătoarea mea	11
Știu de-acuma să citesc	12
A e sunet de-nceput	13
Curcubeul	14
Lunile anului	16
Zilele săptămânii	17
Oaia doar o vorbă știe	18
Bursucii și Grivei	19
Buzunarele	21
De ce se-nvârte Terra?	22

Scenete

Alfabetul animat	23
Carnavalul cifrelor	40

SERBAREA DE ZIUA COPILULUI	55
----------------------------------	----

Poezii

Sărbătoarea Copiilor	57
Joaca	58
Jucării	59

Gloria și oglinda	60
Când voi fi mare	62
Vasilică și veverița	63
Am găsit o gărgăriță	64
Am aflat cuvântul magic	65
Comparația	66
Oile	67

Scenete

Cei trei purceluși	69
Ghici cine vine la tine	91

SERBAREA DE SFÂRȘIT DE AN ȘCOLAR 119

Poezii

Cartea	121
Bine-ai venit, vacanța mare!	122
Cuvinte de recunoștință	123
Clopoțelul vacanței	124
Lecturi suplimentare	125
Iluzia	126
Tot ce e mai scump pe lume	128
Ion cel prevăzător	130
Mare de vară, imensă mare	132
Și chiar prin sat trecea un râu vijelios	133

Scenete

Femeia cea lacomă	135
Arhimede și coroana regală	163

SERBAREA DE ZIUA NAȚIONALĂ 185

Poezii

Corul nostru	187
Cea mai dulce limbă	188

Ajută-l, Doamne, pe român	189
Decembrie 1989	190
Nu uit	191
<i>Noi vrem să ne unim cu Țara!</i>	192
Țara-ncepe chiar cu mine	193
Noi suntem bogăția țării	194
Voievozii	195
Nicolae Bălcescu	196

Scenete

Ne pregătim de Marea Sărbătoare	197
O petrecere în familie	207

SERBAREA DE CRĂCIUN 231

Poezii

O, ce veste minunată!	233
Sfântă Marie, plină de har	234
S-a născut Copilul Sfânt	235
Betleem, o, Betleem	236
Noapte de har	237
O, brad iubit	238
Moș Crăciun, visez la tine	239
Zurgălăi	241
Plugușorul	243
Sorcova	244

Scenete

Moș Crăciun pleacă la drum	245
Eu știu că tu ești Moș Crăciun	256
Cei trei Magi și Irod	295

SERBAREA DE ZIUA FEMEII 321

Poezii

Mama	323
Ce bucurie!	324
Cea mai dulce de pe lume	325
Mama mea	326
Învățătoarei mele, de 8 Martie	327
Spor și fericire	328
Fiecare profesoară	329
Bunicuța mea cea dulce	330
Sora mea mai mare	333
Mătușa mea	335

Scenete

Cel mai frumos cadou de Ziua Femeii .	336
Andreea știe ce vrea	353

SERBAREA DE PAȘTI 373

Poezii

Dumnezeu a venit la ai Lui	375
Iisus, Tu, lumina lumii	376
Dumnezeu este Iubire	377
Ah, ce singur ai fost, Doamne	378
Pilat din Pont și Împăratul Lumii	380
Plânge Maica lângă cruce	382
Hristos a înviat din morți	384
Toma Necredinciosul	385
Sfintei Cruci ne închinăm	386
La cer se-nalță Domnul	387

Scenete

Împăratul cel surd și Privighetoarea	388
Credința mută munții din loc	408

CÂNTECELE CARE ÎNSOȚESC UNELE POEZII
..... 425

1. Învățătoarea mea	427
2. Bursucii și Grivei	428
3. De ce se-nvârte Terra?	429
4. Joaca	429
5. Am găsit o gărgăriță	430
6. Comparația	430
7. Clopoțelul vacanței	431
8. Iluzia	431
9. Cea mai dulce limbă	432
10. Nu uit	432
11. Țara-ncepe chiar cu mine	433
12. Sfântă Marie, plină de har	433
13. Betleem, o, Betleem	434
14. Moș Crăciun, visez la tine	434
15. Zurgălăi	435
16. Sorcova	435
17. Mama	436
18. Sora mea mai mare	436
19. Dumnezeu este iubire	437
20. Ah, ce singur ai fost, Doamne	437
21. La cer se-nalță Domnul	438

KARAOKE 439

Acompaniament muzical	441
-----------------------------	-----

LINK-URI

5	Prefață
9	SERBAREA ABECEDARULUI
11	Învățătoarea mea
12	Știu de-acuma să citesc
13	A e sunet de-nceput
14	Curcubeul
16	Lunile anului
17	Zilele săptămânii
18	Oaia doar o vorbă știe
19	Bursucii și Grivei
21	Buzunarele
22	De ce se-nvârte Terra?
23	Alfabetul animat
40	Carnavalul cifrelor
55	SERBAREA DE ZIUA COPILULUI
57	Sărbătoarea Copiilor
58	Joaca
59	Jucării
60	Gloria și oglinda
62	Când voi fi mare
63	Vasilică și veverița
64	Am găsit o gărgăriță
65	Am aflat cuvântul magic
66	Comparația
67	Oile
69	Cei trei purceluși

91	Ghici cine vine la tine
119	SERBAREA DE SFÂRȘIT DE AN ȘCOLAR
121	Cartea
122	Bine-ai venit, vacanța mare!
123	Cuvinte de recunoștință
124	Clopoțelul vacanței
125	Lecturi suplimentare
126	Iluzia
128	Tot ce e mai scump pe lume
130	Ion cel prevăzător
132	Mare de vară, imensă mare
133	Și chiar prin sat treceaun râu vijelios
135	Femeia cea lacomă
163	Arhimede și coroana regală
185	SERBAREA DE ZIUA NAȚIONALĂ
187	Corul nostru
188	Cea mai dulce limbă
189	Ajută-l, Doamne, pe român
190	Decembrie 1989
191	Nu uit
192	Noi vrem să ne unim cu Țara!
193	Țara-ncepe chiar cu mine
194	Noi suntem bogăția țării
195	Voievozii
196	Nicolae Bălcescu
197	Ne pregătim de Marea Sărbătoare
207	O petrecere în familie
231	SERBAREA DE CRĂCIUN
233	O, ce veste minunată!
234	Sfântă Marie, plină de har
235	S-a născut Copilul Sfânt
236	Betleem, o, Betleem

- 237 Noapte de har
238 O, brad iubit
239 Moș Crăciun, visez la tine
241 Zurgălăi
243 Plugușorul
244 Sorcova
245 Moș Crăciun pleacă la drum
256 Eu știu că tu ești Moș Crăciun
295 Cei trei Magi și Irod
321 SERBAREA DE ZIUA FEMEII
323 Mama
324 Ce bucurie!
325 Cea mai dulce de pe lume
326 Mama mea
327 Învățătoarei mele, de 8 Martie
328 Spor și fericire
329 Fiecare profesoară
330 Bunicuța mea cea dulce
333 Sora mea mai mare
335 Mătușa mea
336 Cel mai frumos cadou de Ziua Femeii
353 Andreea știe ce vrea
373 SERBAREA DE PAȘTI
375 Dumnezeu a venit la ai Lui
376 Iisus, Tu, lumina lumii
377 Dumnezeu este Iubire
378 Ah, ce singur ai fost, Doamne
380 Pilat din Pont și Împăratul Lumii
382 Plânge Maica lângă cruce
384 Hristos a înviat din morți
385 Toma Necredinciosul
386 Sfintei Cruci ne închinăm

- 387 La cer se-nalță Domnul
- 388 Împăratul cel surdși Privighetoarea
- 408 Credința mută munții din loc
- 425 CÂNTECELE CARE ÎNSOȚESC UNELE

POEZII

- 439 KARAOKE
- 441 Acompaniament muzical
- 443 CUPRINS
- 449 LINK-URI

vpoenaru@aol.com

Vasile Poenaru

este poet, scriitor pentru copii
și lexicograf (realizator
de dicționare).

Dintre cărțile sale, amintim:

*Jungla marină,
Ninsori în Bărăgan,
Aventurile lui Luca,
Povestea Calculatorului Îndrăgostit,
Zâna din salcia plângătoare,
Povestea Planetei Gânditoare,
Pisica din vis,
Calculatorul, prietenul nostru,
Dicționar român-englez,
englez-român.*

*Cartea Serbărilor Școlare a fost distinsă cu Premiul
Asociației București a Uniunii Scriitorilor din România.*

Cântecele aferente lucrării se descarcă **de aici:**

[http://www.coresi.net/eCarteaGratuita/
CarteaSerbarilorScolare_Cantecele/](http://www.coresi.net/eCarteaGratuita/CarteaSerbarilorScolare_Cantecele/)

ISBN 978-973-137-127-6

www.coresi.net